

Hans-Jörg Ronsdorf

நற்செய்தி என்றால் என்ன,
அது நமக்கு என்ன பொருள்

எளிமையானது.
தெளிவானது.

தேவனுடைய நல்ல சுவிசேஷம்

தேவனுடைய நல்ல சுவிசேஷம்

நற்செய்தி என்றால் என்ன, அது நமக்கு என்ன
அர்த்தம் தருகிறது

Hans-Jörg Ronsdorf

பதிப்பு விவரங்கள்

தேவனுடைய நல்ல சுவிசேஷம் (Gottes gutes Evangelium). நற்செய்தி
என்றால் என்ன, அது நமக்கு என்ன அர்த்தம் தருகிறது

திருத்தப்பட்ட புதிய பதிப்பு 2026. இலவசப் பதிவிறக்கம்: www.hans-joerg-ronsdorf.de

அச்சிடப்பட்ட 5-ஆம் பதிப்பு (நவம்பர் 2021) ISBN 978-3-9820715-0-3 என்ற
எண்ணில் வெளிவந்தது.

© Hans-Jörg Ronsdorf – எல்லா உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை.
உரை மாற்றப்படாமல் இருக்கும் வரை, இதைப் பிறருக்குப்
பகிர்ந்துகொள்வது வெளிப்படையாக வரவேற்கப்படுகிறது.

Hans-Jörg Ronsdorf, Albis 6 1/2, 87477 Sulzberg

மின்னஞ்சல்: hj-ronsdorf@t-online.de

இணையதளம்: www.hans-joerg-ronsdorf.de

பொருளடக்கம்

மூன்று வார்த்தைகளும் ஒரு கதையும்	7
சுவிசேஷம்	8
தேவனுடைய சுவிசேஷம்	12
சுவிசேஷம் யாருக்குத் தேவை?	13
பாவமா?	16
சுதந்திரம் – கட்டாயம் இல்லை	19
இந்த நிலை எப்படி வந்தது	21
இது இப்படியே இருக்கப்போவதில்லை	24
ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம்	25
இந்தச் செய்தி நம்மிடம் எப்படி வந்தது?	25
தேவனுடைய ராஜரீக ஆட்சி என்றால் என்ன?	28
தேவனுடைய ஆட்சி – எல்லாருக்கும் மிகச் சிறந்தது	29
தேவகுமாரனுடைய சுவிசேஷம்	32
ராஜாவும் சிலுவையும்	35
ராஜாவின் கொலை	36
எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக	40
தேவனுடைய பார்வையில் சிலுவை	41
நமக்காகப் பலியானவர்	42
தேவனுக்குப் பலி தேவையா?	46
நன்மையால் வெல்லப்பட்ட தீமை	50
தேவனுடைய எல்லையற்ற ஞானமும் வல்லமையும்	52
சிலுவை நமக்கு அளிப்பவை	54
சிலுவை, ஒரு பைத்தியக்காரத்தனம்	55
மீண்டும் வீட்டுக்கு	57
தேவனுடைய கிருபையின் சுவிசேஷம்	58
தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை கிருபை	61
தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்	65
காணப்படாத உலகம் – இருளின் சக்திகள்	70
சக்திகளும் மனிதர்களும்	71
சுவிசேஷமும் சக்திகளும்	72

சக்திகளும் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டமும்	74
சிலுவையின் வெற்றி	76
விடுதலை சாத்தியமே	78
சமாதானத்தின் சுவிசேஷம்	78
சுவிசேஷம் – நிறைவேறிய வாக்குத்தத்தம்	80
சுவிசேஷத்தின் நம்பிக்கை	83
தேவனுடைய புதிய உலகத்தின் கனவு	87
சுவிசேஷம் – இரட்சிப்புக்கான தேவபெலன்	90
சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல்	92
இயேசுவின் சீஷராகுதல்	93
சீஷத்துவத்தின் தொடக்கம்	94
இயேசுவைப் பின்பற்றுவது எப்படி இருக்கும்?	95
சுவிசேஷத்தை அலட்சியம் செய்தல்	100
எல்லாம் வெளிச்சத்துக்கு வரும்	101
தேவனுடைய கோபம்	104
நித்திய ஜீவனும் நரகமும்	107
வேறொரு சுவிசேஷம்	110
சுவிசேஷம் எது அல்ல	112
இறுதியாக	114
இனி என்ன?	115

வாழ்த்துக்கள்! இந்தப் புத்தகம் உங்கள் கவனத்தைப் பெற்றுவிட்டது. இதை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதை வாசியுங்கள். தேவன் உங்களைச் சந்திக்க விரும்புகிறார் என்பது மிகவும் சாத்தியம். சுவிசேஷத்தை நீங்கள் ஏற்கெனவே அறிந்திருந்தாலும் – அல்லது அறிந்திருப்பதாக நினைத்தாலும் கூட, நீங்கள் வாசிக்கும் நேரத்தை தேவன் ஆசீர்வதிப்பாராக. அது வீண்போகாது.

முதலில் ஒருமுறை முழுவதுமாக வாசியுங்கள். இரண்டாம் முறை வாசிக்கும்போது, அடிக்குறிப்புகளில் உள்ள வேதப் பகுதிகளை ஒரு வேதாகமத்தில் எடுத்து வாசிக்கலாம்.

சுவிசேஷம் என்னவென்று வேதாகமம் மட்டுமே காட்டுகிறது. அதை என்னால் முடிந்தவரை சிறப்பாகவும் சுருக்கமாகவும் இங்கே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன்.

மூன்று வார்த்தைகளும் ஒரு கதையும்

சுவிசேஷம் ஒரு கதை. நம்முடைய கதை அல்ல. நாசரேத்தார் இயேசுவின் கதை. பெத்லகேமில் தொடங்கி எருசலேமில் முடியும் கதை. நம்பமுடியாத ஒரு கதை. ஆனாலும் அநேகர் அதை நம்புகிறார்கள். ஏனென்றால் இந்தப் பழைய கதை எண்ணற்ற புதிய கதைகளை எழுதியிருக்கிறது. இந்த இயேசுவின் கதை தங்களுக்குள் என்ன செய்தது என்பதற்குப் பலர் சாட்சி கொடுக்கிறார்கள். நம்பிக்கையும் எதிர்காலமும் உள்ள புதிய மனிதர்களாக அவர்கள் மாறியிருக்கிறார்கள்.

சுவிசேஷம் உண்மையிலேயே இயேசுவின் கதைதான். மூன்று வார்த்தைகளில் சுருக்கினால், அது இதற்கு வந்து சேருகிறது:

இயேசுவே கர்த்தர்.¹

அவரே ராஜா.²

பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும். எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக. நீதியோடும் அன்போடும் அரசாளுகிற, மன்னிக்கிற, எல்லாவற்றையும் புதிதாக்கப்போகிற ராஜா. இதுவே நற்செய்தி! இதைத்தான் அப்போஸ்தலர்கள் – தொடக்கம் முதல் இயேசுவோடு இருந்த சீஷர்கள் – பிரசங்கித்தார்கள். இஸ்ரவேலுக்கும் உலகம் முழுவதற்கும்.

இதைப் பற்றிச் சொல்ல இன்னும் நிறைய இருக்கிறது. அதை அடுத்த பக்கங்களில் காண்பீர்கள். இந்த மூன்று வார்த்தைகளை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதுவே மையச் செய்தி. இதுவே நற்செய்தியின் இதயம். அது நம் எல்லாரையும் தொடுகிறது. தனிப்பட்ட முறையில். மற்றவர்களை அல்ல. நம்மை. என்னை. அது நம்முடைய முழுக் கிரகத்தையும், நம்முடைய வீட்டையும் தொடுகிறது. நீங்களே காண்பீர்கள். இந்தப் புத்தகத்தை உங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் வந்த ஒரு செய்தியாக வாசியுங்கள்.

1. அப்போஸ்தலர் 2:36; 4:24; 11:20; 15:17

2. அப்போஸ்தலர் 17:7; 1 தீமோத்தேயு 6:15; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17:14; 19:16

சுவிசேஷம்

கிறிஸ்தவர்கள் சுவிசேஷத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அதுவே அவர்களை அடையாளப்படுத்துகிறது. அல்லது அடையாளப்படுத்த வேண்டும். அது அவர்களுடைய அடையாளத்தின் ஒரு பகுதி. அது இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ஒன்றுமில்லை. அர்த்தமற்றவர்கள். சாரமில்லாத உப்பைப் போல.

சுவிசேஷமே அவர்களுடைய இரகசியம். அவர்களுடைய பொக்கிஷம். அவர்களுடைய மருந்து. அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய, வன்முறையற்ற ஆயுதம். இதற்கு இணையான செய்தி வேறு யாரிடமும் இல்லை.

“சுவிசேஷம்” என்ற வார்த்தை வேதாகமத்தில் அடிக்கடி வருகிறது. ஆனால் அது முதன்முதலில் அங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. அது வேதாகமமோ திருச்சபையோ உருவாக்கிய பக்திச் சொல் அல்ல. இயேசுவின் காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் அது அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் இருந்தது. ஒரு நல்ல செய்தியாக. மகிழ்ச்சியையும் நிம்மதியையும் கொண்டு வருகிற சந்தோஷமான செய்தியாக. நல்ல ஒன்றை அறிவிக்கிற செய்தியாக.³ பல்வேறு மகிழ்ச்சியான நிகழ்வுகளின்போது மக்கள் “சுவிசேஷம்”

கொண்டுசென்றார்கள். கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டில் பேரரசர் அகஸ்டஸ் (Augustus) பிறந்தார். பின்னர் அவருடைய பிறந்த நாள் ரோம சாம்ராஜ்யம் முழுவதும் ஒரு சந்தோஷமான செய்தியாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அவர் தன்னைத் தெய்வீகமானவரின் குமாரன் என்று அழைத்துக்கொண்டார் – பின்னர் பல பேரரசர்களுக்கும் பொருந்தப்போகிற ஒரு பட்டம். பேரரசர் அகஸ்டஸைப் பற்றிய இந்தச் “சுவிசேஷத்திலிருந்து” சில வாக்கியங்கள் இதோ:

3. லூக்கா 1:19

“இந்த நாள் உலகத்துக்கு ஒரு புதிய முகத்தைக் கொடுத்தது. இவருடைய பிறப்பில் எல்லா மனிதருக்கும் இரட்சிப்பு உதித்திராவிட்டால், உலகம் அழிந்துபோயிருக்கும். உலகத்தின் நன்மைக்காக இந்த மனிதர் இப்படிப்பட்ட வரங்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறார்; ஆகவே நமக்கும் வரப்போகிற சந்ததிகளுக்கும் இரட்சகராக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார். எல்லாப் பகையும் இப்போது முடிவுக்கு வந்தது; அவர் எல்லாவற்றையும் மகிமையாக்குவார். பிதாக்களின் நம்பிக்கைகள் நிறைவேறின. இவரைவிடப் பெரியவர் ஒருவர் ஒருபோதும் வர முடியாது. இவருடைய பிறப்போடு ஒரு புதிய காலக் கணக்கு தொடங்குகிறது.”⁴

அதற்கு 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பண்டைய தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயா இப்படிச் சொல்லியிருந்தார்: எவ்வளவு பெரிய சந்தோஷம்! வெற்றிச் செய்தியைக் கொண்டுவருகிறவன் மலைகளின்மேல் விரைந்து வருகிறான்! அவன் நற்செய்தியைக் கொண்டுவருகிறான், சமாதானத்தையும் இரட்சிப்பையும் அறிவிக்கிறான், சீயோன் நகரத்தை நோக்கி: உன் தேவன் முழு உலகத்துக்கும் ராஜா! என்று சொல்லுகிறான்.⁵

4. சிறிய ஆசியாவிலுள்ள பிரியேனே (Priene) நகரின் நாட்காட்டிக் கல்வெட்டு, கி.மு. 9; சுருக்கப்பட்டு, சுதந்திரமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

5. ஏசாயா 52:7

ஏசாயா ஜீவனுள்ள தேவனைப் பற்றிப் பேசுகிறார். நித்தியமானவரைப் பற்றி. எல்லாவற்றையும் படைத்தவரைப் பற்றி. வரலாற்றின் கர்த்தரைப் பற்றி. ஒரு மனிதனைப் பற்றி அல்ல. தன்னைத்தானே தேவகுமாரன் என்று அறிவித்துக்கொண்ட ஒருவனைப் பற்றியும் அல்ல. பேரரசரைப் பற்றிய அறிவிப்பு ஒரு சந்தோஷமான செய்திதான். ஆனால் உலகத்துக்கு உண்மையில் தேவையானதை எந்த ஆட்சியாளர் கொண்டுவருகிறார்? எல்லாரும் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஏங்குகிற ஒன்றை?

போர்முனையிலிருந்து வரும் செய்தியும் “சுவிசேஷம்” என்று அழைக்கப்பட்டது. ஒரு வெற்றி பெறப்பட்டு, எதிரி முறியடிக்கப்பட்டபோது. இது கிறிஸ்தவச் சுவிசேஷத்துக்குச் சரியாகப் பொருந்துகிறது. இது ஒரு வெற்றியைப் பற்றிய நற்செய்தி. தேவன் தம்முடைய குமாரன் மூலம் பெற்ற வெற்றி – சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவர் மூலம்: இயேசு கிறிஸ்து மூலம். தேவன் சரணடையவில்லை. அவர் தம்முடைய உலகத்துக்காகப் போராடுகிறார்!

சிலுவை மரணமும், உயிர்த்தெழுப்பப்படுதலும், தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு உயர்த்தப்படுதலும் இயேசுவை உலகத்தின் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக்குகின்றன. எல்லா அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது: அவரே பிரபஞ்சத்தின் ஆட்சியாளர்.⁶ அது அவருக்குச் சொந்தமானது. எல்லாருக்கும் மன்னிப்பையும் நித்திய ஜீவனையும் வழங்குகிற ராஜாதி ராஜா அவரே!⁷ நமக்காகத் தம்மிடமிருந்த எல்லாவற்றையும் கொடுத்த ராஜா. நம்மை நேசிக்கிறவர். எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல் நம்மை ஒப்புக்கொடுக்கக்கூடிய ராஜா; ஏனென்றால் அவருக்குச் சுயநலமும் இல்லை, மறைமுக நோக்கமும் இல்லை. எல்லா மகிமைக்கும் அவர் பாத்திரர். அவர் மீண்டும் வருவார்; ஆனால் அதைப் பற்றிப் பின்னர் இன்னும் சொல்வேன்.

இதுவே சுருக்கமாகச் சுவிசேஷம். மிக முக்கியமானது. இதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதை ஒருபோதும் மறந்துவிடாதீர்கள்.

இயேசுவை ராஜா என்று சாட்சி கொடுப்பது கிறிஸ்தவர்களுக்கு இன்றுவரை ஆபத்தானதாக இருக்கலாம்; சில நாடுகளில் அது உண்மையிலேயே ஆபத்தானது. இந்த ராஜாவைக்⁸ கனம்பண்ணுவது, ஆட்சியாளர்களையும் பேரரசர்களையும் ராஜாக்களையும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். அரசியல் நோக்கம் இல்லாமலே. கீழ்ப்படிதலினால் மட்டுமே. இயேசுவுக்கு உண்மையாக இருந்ததால் அவர்களுக்கு அடிக்கடி துன்புறுத்தலும் மரணமும் வந்தன. ஏனென்றால் அவர்களுடைய – நம்முடைய – இயேசு பூமியின் ராஜாக்களுக்கு

6. மத்தேயு 28:18; அப்போஸ்தலர் 2:36; எபேசியர் 1:20-23

7. லூக்கா 24:47; அப்போஸ்தலர் 2:38; 5:31; 10:43; 13:38; 26:18

8. அப்போஸ்தலர் 17:7

அதிபதியாக இருக்கிறார்.⁹ அவர் அவர்கள் எல்லாருக்கும் மேலானவர்!

ஆனால் நற்செய்தியைக் கொல்ல முடியவில்லை. உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரும் கிறிஸ்துவுமானவர் அதில் ஜீவித்தார். ரோம சாம்ராஜ்யத்தையே மண்டியிடச் செய்யும் வெடிசக்தி அதற்கு இருந்தது. பட்டயத்தால் அல்ல; சுவிசேஷத்தின் மாற்றுகிற கிருபையாலும் வல்லமையாலும்.

தேவனுடைய சுவிசேஷம்

சுவிசேஷம் எங்கிருந்து வருகிறது? எல்லாம் தேவனிடத்தில் தொடங்குகிறது. திரியேக தேவனிடத்தில்: பிதா, குமாரன், ஆவி. அவரே இதை உருவாக்கியவர். அவருடைய இருதயத்தில் இது பிறந்தது. அவருடைய நித்திய அன்பிலிருந்து. பூமியும் மனிதர்களும் இருப்பதற்கு முன்பே.¹⁰ இதில் அடங்கியுள்ள எல்லாம் அவரிடமிருந்து வருகிறது.¹¹ அவரிடமிருந்து மட்டுமே. இது அவருடைய சுவிசேஷம். ஆகவே இது சத்தியம். நம்பத்தக்கது. நம்பிக்கைக்குரியது. இதன்மேல் ஒருவர் தன் வாழ்க்கையைக் கட்டலாம்.¹² ஏனென்றால் தேவன் உண்மையுள்ளவர்.¹³ அவர் பொய் சொல்லுகிறதில்லை.¹⁴ சுவிசேஷத்தில் அவர் வாக்களிப்பதும் உறுதியளிப்பதும் எல்லாம் செல்லுபடியானவை; அவை நிறைவேறும். நாம் எந்த நிபந்தனையுமின்றி நம்பக்கூடிய அவருடைய வாக்கு அது. அது தன்னார்வமானது. எல்லையற்ற அன்பினால் தூண்டப்பட்டது. அவர் இதை விரும்பினார். தம்மைக் கொடுப்பது அவருக்குப் பிரியம். அது அவருடைய சந்தோஷம்.

9. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5

10. ரோமர் 16:25; 2 தீமோத்தேயு 1:9

11. 2 கொரிந்தியர் 5:18

12. மத்தேயு 7:24

13. 1 தெசலோனிகேயர் 5:24; எபிரெயர் 10:23; 1 பேதுரு 4:19

14. தீத்து 1:2; எபிரெயர் 6:18

அதில் அவர் மகிமைப்படுகிறார்.¹⁵ எல்லா மகிமையும் அவருக்கே உரியது.¹⁶

தேவனே நற்செய்தியைக் கொண்டுவருகிறார். இது தேவனுடைய பணி (மிஷன்). அவர் செயல்படுகிறார், கிரியை செய்கிறார், பேசுகிறார். சரியாக இதுவே தேவைப்படுகிற ஒரு உலகத்துக்கு அது வருகிறது. தேவனுக்கு எதுவும் தேவையில்லை. அவருக்கு எதுவும் குறைவுபடவில்லை. அவர் பூரணமானவர். ஆனாலும் அவருடைய இருதயம் பொங்கி வழிகிறது. அவர் அன்பாக இருப்பதால் அன்புசூருகிறார். எல்லாக் காலத்திலும் மிகப் பெரிய மீட்டுக்கொண்டுவரும் இயக்கத்தை அவர் தொடங்குகிறார். நம்மை – மனிதர்களை – அவர் திரும்பப் பெற விரும்புகிறார்! அவர் ஒரு குடும்பத்தை விரும்புகிறார்!¹⁷ ஏனென்றால் நாம் பிறக்கிறபடியே அவருடைய பிள்ளைகளாக இருப்பதில்லை. நாம் எல்லாரும் அவருடைய பிள்ளைகளாக வேண்டும். ஆகவே அவர் தம்முடைய அன்பையும் கரிசனையையும் நமக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறார். நாம் என்றென்றும் அவரோடு வாழும்படிக்கு.

சுவிசேஷம் யாருக்குத் தேவை?

தேவன் தொடக்கத்தில் படைத்ததுபோலவும், அவர் எண்ணியிருந்ததுபோலவும் இப்போது இல்லாத ஒரு உலகத்தைத் தேவனுடைய செய்தி சந்திக்கிறது. நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்: நம்முடைய உலகத்தில் தேவன் தலையிடுவது அவசியமா? அல்லது தேவன் இல்லாமலே நாம் சமாளித்துவிடுவோமா?

நம்முடைய உலகத்தை நேர்மையாகவும் நுணுக்கமாகவும் பார்ப்போம்.

15. எபேசியர் 1:6, 9, 12, 14

16. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:11-14

17. சங்கீதம் 103:13; ஏசாயா 64:8; மல்கியா 2:10; யோவான் 14:2; எபிரெயர் 2:10; 1 யோவான் 3:1-3

உள்ளத்தில் உடைந்துபோய் நம்பிக்கையற்றிருக்கிற மனிதர்களைத் தேவனுடைய செய்தி சந்திக்கிறது. பெரும்பாலும் எந்த வழியும் காணாதவர்களை. மனசாட்சியில் குற்ற உணர்வால் வாதிக்கப்படுகிறவர்களை. என்னென்ன வேறுவிதமாக இருக்க வேண்டும் அல்லது இருக்கக்கூடும் என்று அறிந்தவர்களை. பயத்தோடும், அமைதியின்றியும், வெறுமையோடும், நோயுற்றும், கட்டுண்டும் இருக்கிறவர்களை. அது எல்லாரும் மரிக்கப்போகிற மனிதர்களைச் சந்திக்கிறது.¹⁸ எதிர்காலத்தைப் பற்றிப் பயப்படுகிற மனிதர்களை.

மனிதகுலத்தின் பெரும் பகுதி வறுமையில் வாழ்கிறது. பிழைத்திருப்பதற்கான அன்றாடப் போராட்டத்தில். பலர் வழியிலேயே விழுந்துவிடுகிறார்கள்.

திருமணத்திலும், குடும்பத்திலும், தொழிலிலும், சமுதாயத்திலும் தோல்வியடைந்த மனிதர்களைத் தேவனுடைய செய்தி சந்திக்கிறது. தற்கொலையைக் கடைசி வழியாகக் காண்கிற மனிதர்களை.

குறைவான பிரச்சினைகளோ அல்லது பிரச்சினைகளோ இல்லாமலோ இருக்கிற மனிதர்களையும் அது அதேபோலச் சந்திக்கிறது. ஒரு செல்வ நாட்டிலோ செல்வக் குடும்பத்திலோ வளரும் பாக்கியம் பெற்றவர்களை. பணத்தைப் பொறுத்தவரை சுதந்திரமானவர்களை. ஆனால் உடல்நலமும் செல்வச் செழிப்பும் இருந்தும், அர்த்தமின்மையாலும் உள்ளான வெறுமையாலும் வாதிக்கப்படுகிறவர்களை.

இன்னும் வெல்லப்படாத நோய்களும் வைரஸ்களும் நம் உயிரை அச்சுறுத்துகின்றன. இயற்கை தன்னுடைய உயிருக்கு ஆபத்தான பக்கத்தைக் காட்டுகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் கேள்விகள், கவலைகள், நெருக்கடிகள் நிறைந்த ஒரு சிறிய பிரபஞ்சம்; அன்புக்காகவும், அர்த்தத்துக்காகவும், மன்னிப்புக்காகவும்,

18. ரோமர் 5:12-14; 6:23

பிடிமானத்துக்காகவும் அது கதறுகிறது. பரபரப்புக்கும் கவனச்சிதறல்களுக்கும் அடியில் அது மறைக்கப்பட்டாலும் அல்லது நெறிக்கப்பட்டாலும் கூட.

ஒன்றோடொன்று போரிடும் தேசங்களைச் சுவிசேஷம் சந்திக்கிறது. ஒருவரோடொருவர் சண்டையிலும் சமாதானமின்மையிலும் வாழும் மனிதர்களை. அநீதி குடிகொண்டிருக்கிற ஒரு உலகத்தை அது சந்திக்கிறது. இன்றுவரை மனிதர்கள் மனிதர்களை அடிமைப்படுத்தி, சுரண்டுகிற உலகம். ஒருவரையொருவர் பாகுபடுத்துகிற உலகம். பலவீனமானவர்களே பாதிக்கப்படுகிறவர்களாக இருக்கும் உலகம். பிள்ளைகள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது, பெண்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள். முழு நாடுகளே மனித உரிமைகளைத் திட்டமிட்டு மீறுகின்றன.

பலருக்கு உலகம் துன்பம் நிறைந்த இடமாகவே இருக்கிறது. இந்தப் பட்டியலை வாசிக்கும்போதே, எல்லாம் இவ்வளவு மோசமில்லை, நல்லவையும் நிறைய இருக்கின்றன என்று நீங்கள் நினைத்திருப்பீர்கள். பல காரியங்கள் மேம்பட்டும் வருகின்றன. நீங்கள் சொல்வது சரிதான். இது ஒரு பாரபட்சமான அல்லது அவநம்பிக்கையான உலகப் பார்வையைப் பற்றியது அல்ல. நமக்குத் தேவனும் அவருடைய சுவிசேஷமும் தேவையா என்ற கேள்வியைப் பற்றியது.

நமக்கு இந்த நற்செய்தி தேவை! இந்த உணர்வுக்கு எந்த நேரத்திலும் ஒருவர் வரலாம். இந்தச் சுவிசேஷத்தைத் தனக்கென்று உரிமையாக்கிக்கொள்ளலாம். அநேகர் இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் கடினமான வழியில். தோல்வியும், உடைவும், நோயும், துன்பமுமே அவர்களை இந்த உணர்வுக்குக் கொண்டுவந்தன. தேவன் மௌனமாயிருக்கிறதில்லை. இந்தக் கடினமான, பெரும்பாலும் உயிருக்கே ஆபத்தான அனுபவங்கள், நம்மை எட்டுவதற்காகத் தேவன் பயன்படுத்தும் ஒலிபெருக்கி.¹⁹

19. ஒலிபெருக்கி என்ற உருவகம் சி. எஸ். லூயிஸ் (C. S. Lewis) அவர்களிடமிருந்து

பாவமா?

நவீனமான சொல் அல்ல. கவர்ச்சியற்றது, தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆனாலும் அது வேதாகமத்தின் பார்வைக்கும், காரணங்களை அது விவரிக்கும் விதத்துக்கும் உரியது. விரும்பத்தகாத இவை எல்லாவற்றுக்கும் – தோல்வி, உடைவு, பகைமை, குழப்பம் ஆகியவற்றுக்கும் – காரணங்களை நாம் எப்படி விளக்குவோம்?

மனிதனை விவரிக்கும்போது வேதாகமம் தெளிவாகப் பேசுகிறது. அவன் எப்படிப் பிறக்கிறான், எப்படி வளர்கிறான், எப்படி வாழ்கிறான் என்று. தன் சக மனிதர்களிடம் எப்படி நடந்துகொள்கிறான் என்று. தேவனிடமும் எப்படி நடந்துகொள்கிறான் என்று. அது வெளிப்படையாகப் பேசுகிறது. மழுப்புவதில்லை. இரக்கமின்றி நேர்மையாக இருக்கிறது. நாம் பாவிகள் என்று அது சொல்கிறது.²⁰ எல்லாரும். விதிவிலக்கின்றி. நாம் பாவிகளாக இருப்பதால் நாம் எல்லாரும் பாவம் செய்கிறோம். எல்லாரையும் வேறுபாடின்றி உள்ளடக்கும் இந்தத் தீர்ப்பு வேதாகமத்தின் உலகப் பார்வையில் மட்டுமே இருக்கிறது! எல்லாரும் விதிவிலக்கின்றிப் பாவிகள் என்று எந்த மதமும் சொல்வதில்லை.

பாவம் நாம் செய்வதை மட்டும் விவரிக்கவில்லை. நாம் என்னவாக இருக்கிறோம் என்பதையும் விவரிக்கிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஒரு கட்டியைப் போல அதை நமக்குள் தனிமைப்படுத்தி அகற்ற முடியாது. இதைவிட மோசமாக இருக்க முடியாது: நாம் அதன் அதிகாரத்தில் சிறைப்பட்டிருக்கிறோம். இது ஒரு தவறான நடத்தையைவிட மிகக் கனமான விளைவுகளைக் கொண்டது. பாவம் என்பது தனித்தனி அக்கிரமங்களின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல. அது நம் இருப்பையே ஊடுருவி ஆக்கிரமித்திருக்கிற, செயல்படுகிற, தீய

வருகிறது, “Über den Schmerz” (The Problem of Pain).

20. எபேசியர் 2:1

நோக்கமுள்ள ஒரு சக்தி. இது ஒரு பேரழிவு. ஏனென்றால் நம்முடைய பாவத்தோடு நாம் தேவனுடைய நித்திய அன்பிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அது நமக்கு எட்டாததாக இருக்கிறது. பாவமும் தேவனும் ஒருபோதும் ஒன்றுசேர முடியாது.

பாவத்தோடு மரணம் வந்தது. தவிர்க்க முடியாத விளைவாக. நாம் சம்பாதிக்கிற ஒரு கூலியைப் போல. நாம் விதைப்பதையே அறுக்கிறோம். பாவமும் மரணமும் யாரும் தப்பிக்க முடியாத உலகளாவிய சக்திகள்.

ஆளுகை செய்யும் ஒரு கொள்கையாகப் பாவம் நம்முடைய ஆளுமையைத் தீங்கான விதத்தில் உருவாக்குகிறது. மற்றவர்களின் நலனைப் பொறுத்தவரை – அண்டை வீட்டாரானாலும் சரி, ஆப்பிரிக்காவில் மரித்துக்கொண்டிருப்பவரானாலும் சரி – அது நம்மை முழுமைவாதிகளாகவும், கோழைகளாகவும், தயங்குகிறவர்களாகவும் ஆக்குகிறது. நம்முடைய சொந்த ஆதாயத்தைப் பொறுத்தவரையோ சுயநலவாதிகளாக்குகிறது. பாவம் நம்மைத் தற்பெருமைக்காரர்களாகவும், ஏமாற்றுக்காரர்களாகவும், அடிமைப்பழக்கத்துக்கு உள்ளானவர்களாகவும், சூழ்ச்சிக்காரர்களாகவும், வெறியர்களாகவும், விபசாரக்காரர்களாகவும், பலாத்காரம் செய்கிறவர்களாகவும் ஆக்குகிறது. இந்தப் பட்டியல் முடிவில்லாமல் தொடரலாம்.

ஆனால் நாம் கைதிகளோ நோயாளிகளோ மட்டுமல்ல. செயலற்ற பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமல்ல. அதைவிட, பாவத்துக்காகக் கட்டாயமாகச் சேர்க்கப்பட்டுச் செயல்படுகிற முகவர்களாக நாம் ஆகிவிட்டோம். அதன் பிரதிநிதிகளாக, அதன் கருவிகளாக நம்மையே ஈடுபடுத்திக்கொண்டோம். இது சிறைப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல; செயல்படுகிற கூட்டுக்குற்றம்.

பாவத்துக்கும் தேவனுக்கும் உள்ள உறவை நாம் புறக்கணிக்கும்வரை, பாவத்தின் தன்மை நமக்கு மறைவாகவே

இருக்கும். அது மனித வாழ்க்கையில் அடக்கிவைக்கக்கூடிய அல்லது அடக்கிவைக்க வேண்டிய, கட்டுக்குள் வைக்கக்கூடிய ஒரு நிகழ்வு மட்டுமல்ல. வேதாகமம் பாவத்தைச் சட்டமின்மையாக, பகையாக, கலகமாக, தேவனுக்கு எதிரான கீழ்ப்படியாமையாக விவரிக்கிறது. தேவன் இல்லாத மனிதன் வெறுமனே மேம்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு குறைபாடுள்ள சிருஷ்டி அல்ல. அவன் தன் ஆயுதங்களைக் கீழே போட வேண்டிய ஒரு கலகக்காரன். சரணடைதலே ஒரே வழி.

இவ்வளவு கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தாலும், தயவுசெய்து தொடர்ந்து வாசியுங்கள்!

மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை உறவு – தேவனோடு நமக்குள்ள உறவு – உடைந்துபோயிருக்கிறது. இந்த உடைவு ஒருவரோடொருவர் நமக்குள்ள மற்ற எல்லா உறவுகளிலும் வெளிப்படுகிறது. நாம் தனிப்பட்ட முறையிலோ தனியாகவோ மட்டும் பாவிக்க அல்ல. பாவத்திலிருந்து தப்ப முடியாத உலகளாவிய மனிதகுலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம்.

வேதாகமத்தின் இந்த நோயறிதல் நம்முடைய இரட்சிப்பு! ஆக்கினைத்தீர்ப்பு அல்ல!

உங்களுக்கு மரணத்துக்கேதுவான நோய் இருக்கிறது என்ற நேர்மையான நோயறிதலை உங்கள் மருத்துவர் உங்களிடம் மறைத்தால் அதை நீங்கள் வரவேற்பீர்களா? அதுவும், அதே மூச்சில் அந்த நோயை வெல்லும் ஒரு மருந்தையோ அறுவை சிகிச்சையையோ அவர் உங்களுக்கு வாக்களிக்க முடியும் என்றால்?

தேவனுடைய நோயறிதலை உணர்ந்து ஒப்புக்கொள்வது ஏறக்குறைய இயலாத காரியம். நாம் நம்மை விதிவிலக்காகக் கருத விரும்புகிறோம். அல்லது நிலைமையின் தீவிரத்தைக் குறைத்துக் காட்டுகிறோம்.

இப்படியாக, எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இருந்தும், விநோதமாகத் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் செய்தியில் அதிக

ஆர்வம் காட்டாத ஒரு உலகத்தைச் சுவிசேஷம் சந்திக்கிறது. ஒரு முரண்பாடு. ஆனாலும் இந்தக் கிரகத்தில் – அவருடைய கிரகத்தில் – என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றித் தேவன் அக்கறையற்றவர் அல்ல. தேவன் இந்த உலகத்துக்காகப் போராடுகிறார் என்பதற்குச் சுவிசேஷமே சான்று. துன்பமும், தீமையும், மரணமும் இறுதி வார்த்தையாக இருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்!²¹

தொடக்கக் கேள்விக்குப் பதில்: தேவனுடைய பிள்ளைகளாவதற்கு நமக்குச் சுவிசேஷம் தேவை.

பாவத்தின்மீதும், மனிதர்கள் நினைக்கிற செய்கிற தீமையின்மீதும் – பெரியதானாலும் சிறியதானாலும் – தேவனுக்குள்ள வெறுப்பு மிகப் பெரியது. ஏனென்றால் பாவம் நம்மை அழிக்கிறது. ஏனென்றால் தேவன் அன்பாக இருக்கிறார், நம்மை இரட்சிக்க விரும்புகிறார். தேவனுடைய இந்த வெறுப்பும், பாவத்தின்மீது அவர் கொடுக்கும் தீர்ப்பும் “தேவனுடைய கோபம்” என்பதில் உறுதியாக வெளிப்படுகின்றன.²²

குற்றவாளிகளாக நாம் ஒன்றுபட்டிருக்கிற தீமையை அவர் எவ்வளவாகக் கண்டிக்கிறாரோ, அவ்வளவாகவே ஒவ்வொரு மனிதனையும் அதிலிருந்து விடுவிக்க விரும்புகிறார்.

சுதந்திரம் – கட்டாயம் இல்லை

இவ்வளவு மகிமையான சுவிசேஷம்²³ இருந்தும், மனிதர்களிடமிருந்து “ஆம்” என்ற பதிலைத் தேவன் கட்டாயப்படுத்திப் பெறுவதில்லை. உண்மையான அன்பு சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே இருக்க முடியும்! தெரிந்தெடுக்கும் சுதந்திரமும் பொறுப்பும் மனிதனுடைய

21. ரோமர் 5:8; 1 யோவான் 3:1; 4:7-11

22. யோவான் 3:36; ரோமர் 1:18; 5:9; எபேசியர் 2:3; 5:6; கொலோசெயர் 3:6; 1 தெசலோனிகேயர் 1:9-10

23. 2 கொரிந்தியர் 4:4

இயல்பாகவே இருக்கின்றன. மனிதன் இப்படித்தான் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான், வேறுவிதமாக அல்ல.

ஆனால் பாவியாகிய மனிதன் இனி நடுநிலையானவன் அல்ல. பாவம் அவனை உதவியற்றவனாக்குகிறது; தன் சொந்த முயற்சியால் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவனாகவே ஆக்குகிறது. தான் ஒரு பாவி என்று தானாக உணர்ந்துகொள்வது மனித ரீதியில் சாத்தியமே இல்லை. ஆனால் சுவிசேஷத்துக்கு வல்லமை உண்டு. அது தன்னைக் குறித்தும் தேவனைக் குறித்தும் கண்களைத் திறக்கிறது. இருதயத்துக்கும் மனசாட்சிக்கும் வெளிச்சம் தருகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தில் தேவன் மனிதனைத் தனியே விட்டுவிடுவதில்லை. மனித இருதயம் கடும் போர் நடக்கும் ஒரு போர்க்களம். தேவன் இருதயங்களை ஆதாயப்படுத்த நாடுகிறார். ஒப்புரவாக்க அவர் கொண்டிருக்கும் ஆயத்தத்தால் உணர்த்தவும் வெளிச்சம் தரவும் நாடுகிறார்.

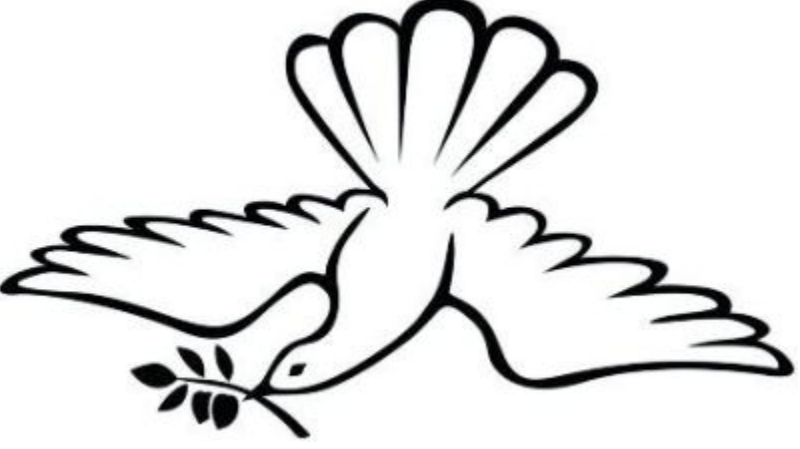
இரட்சிக்கும் தேவனுடைய புத்திக்கூர்மை அளவிட முடியாதது. தம்முடைய பரிசுத்த பிரசன்னத்தால் பாவத்தையும் கெட்டுப்போன நிலையையும் குறித்த உணர்வை எழுப்பவும், அதே நேரத்தில் இரட்சிப்பையும் விடுதலையையும் கொடுக்கவும், தேவன் எந்தச் சூழ்நிலையையும், எந்த நேரத்தையும், எந்த இடத்தையும் பயன்படுத்த முடியும்.

இப்படிப்பட்ட மகத்தான தருணங்களுக்கு விதிமுறைகளும் இல்லை, மாதிரி வடிவங்களும் இல்லை. இப்படித்தான் நடந்தது. இப்படித்தான் நடக்கிறது. இப்படியே இப்போது உங்களுக்கும் நடக்கலாம். தேவன் எவ்வளவு அற்புதமாக, எதிர்பாராதவிதமாக, மர்மமாக, அன்பாக அல்லது தீவிரமாகத் தங்கள் வாழ்க்கைக்குள் வந்தார் என்று அநேகர் சொல்லுகிறார்கள்.

தேவனுடைய செய்தி, மனந்திரும்பும்படி கொடுக்கப்படும் ஓர் அவசரக் கட்டளை.²⁴ நம்முடைய நன்மைக்காக.

24. அப்போஸ்தலர் 17:30

ஆனாலும் அதற்கு எப்படிப் பதிலளிக்கிறார்கள் என்பதற்கு மனிதர்களே பொறுப்பாளிகள்.

இந்த நிலை எப்படி வந்தது

மனிதர்கள் பூமியில் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாகப் படைக்கப்பட்டார்கள். அவருடைய சாயலாக. தங்கள் சிருஷ்டிகரோடு சேர்ந்து பூமியை அக்கறையோடு பராமரித்து ஆளுகை செய்வதற்காக. சிறிய, எல்லைக்குட்பட்ட இடமாகிய பரதீஸ் தோட்டம் பூமி முழுவதற்கும் விரிவாக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அவர் பிதா; அவர்கள் – எல்லா மனிதர்களும் – அவருடைய குடும்பம்.²⁵ தொடக்கத்திலிருந்தே இப்படித்தான் எண்ணப்பட்டிருந்தது.

உண்மையான சித்தச் சுதந்திரத்தோடு படைக்கப்பட்ட மனிதர்கள். தேவனுடைய அன்பைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், அதற்குப் பதிலாக அன்புகூரவும், அதை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவும். சிருஷ்டிகரோடு இப்படி வாழ்ந்து வேலை செய்வது ஒரு கனவு. மிக அருகில். அவருடைய பாதுகாப்பிலும் ஆசீர்வாதத்திலும்.

25. ஏசாயா 63:16; 64:8; லூக்கா 3:38; அப்போஸ்தலர் 17:28-29

ஆனால் அன்று, தொடக்கத்தில், மனிதர்கள் வேறுவிதமாகத் தீர்மானித்தார்கள். தங்களுடைய சிறப்புரிமை பெற்ற வாழிடமாகிய பரதீஸ் தோட்டத்தை அவர்கள் காத்துக்கொள்ளவில்லை. வஞ்சகன் உள்ளே வந்தான். தந்திரமுள்ள சர்ப்பம். சர்ப்பத்துக்குப் பின்னால் ஒருகாலத்தில் பிரகாசித்த ஒரு தேவதூதன் மறைந்திருந்தான். அவன் தேவனைவிட்டு விலகியிருந்தான். கலகம் செய்து பாவத்தில் விழுந்திருந்தான். சாத்தான் – பிசாசு – இந்த எண்ணத்தை மனிதர்களுக்கு விற்க விரும்பினான்: ஒரு மேன்மையான, சுதந்திரமான வாழ்க்கைக்குள் கொண்டுசெல்லும் ஞானோதயமாகவும் முன்னேற்றமாகவும்.

தங்கள் சிருஷ்டிகரின் நல்ல அறிவுரையை அவர்கள் பின்பற்றவில்லை. தேவனைப் போல ஆவதே பிசாசின் சோதனையும் கவர்ச்சியும். இப்படி அவர்கள் தங்களுடைய நல்ல தேவனின் ஒரு எளிய கட்டளையை அசட்டை செய்தார்கள். அவர் தங்களுக்கு நல்ல ஒன்றைக் கொடுக்காமல் வைத்திருக்கிறார் என்று அவர்கள் பயந்தார்களோ?²⁶

இந்த அடிக்காக அவர்கள் பெரிய விலை கொடுத்தார்கள். இருக்க வேண்டியபடி இனி இருக்கவில்லை. அவர்கள் பரதீஸை இழந்தார்கள். மரணமும் அழிவுக்குட்படும் தன்மையும் – ஆவிக்குரிய விதத்திலும் சரீரப்பிரகாரமாகவும் – அவர்கள் வாழ்க்கைக்குள் நுழைந்தன.²⁷ அது பரவியது. பரம்பரையாகக் கடத்தப்படும் ஒரு நோயைப் போல, அவர்களுடைய எல்லாச் சந்ததியாருக்கும் அது கடந்துசென்றது. அவர்களில் நாமும் அடங்குவோம்.

அது வெகுகாலத்துக்கு முன்பு நடந்தது. ஏதோ ஒருவிதத்தில் அப்படியே இருந்துவிட்டது. இன்றுவரை. பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் மனிதர்களாகிய நாம் சிருஷ்டிகர் இல்லாமல் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்கிறோம். நாமே

26. ஆதியாகமம் 3

27. ரோமர் 5:12-21

தீர்மானித்து. தேவன் இல்லாதது போல. நமக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறோம். நம்முடைய சிருஷ்டிகரை மறந்துவிட்டோம். அதிகக் கவர்ச்சியாகத் தோன்றுகிற தெய்வங்களைக் கண்டுபிடித்துவிட்டோம். ஏனென்றால் மதப்பற்றுள்ளவர்களாக இருப்பதும், ஏதோ ஒன்றைச் சார்ந்திருப்பதும், ஏதோ ஒன்றை நம்புவதும் மனிதர்களாகிய நம்முடைய இயல்பு. இந்த உலகத்தின் மதங்களும், நவீன மனிதர்களின் நடத்தையும், பணம், அதிகாரம், பாலுறவு போன்ற அவர்களுடைய மாற்றுத் தெய்வங்களும் இதைக் காட்டுகின்றன. தேவன் இல்லாமல் இப்போது நாமே நம்முடைய தேவைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பெரிய அளவிலும் சிறிய அளவிலும் காணப்படும் தீராத பேராசை, தங்களுக்குள்ளேயே தொலைந்துபோன இருதயங்களின் வெளிப்பாடு. அத்தியாவசியமான, வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் தரும் ஏதோ ஒன்று நம்மிடமிருந்து தொலைந்துபோனது என்ற உணர்வோடு நமக்குள்ளேயே சிறைப்பட்டிருக்கிறோம். ஜீவ ஊற்றாகிய²⁸ நம்முடைய சிருஷ்டிகரை நாம் விட்டுவிட்டோம். அவரோடு உறவு இல்லாமல், சிருஷ்டிப்போடு உள்ள ஆரோக்கியமான உறவும் சீர்குலைந்துவிடுகிறது. பல இடங்களில் மனிதர்கள் தாங்கள் குடியிருக்கும் வீட்டையே அழிக்கிறார்கள். தேவனோடும், ஒருவரோடொருவரும், சிருஷ்டிப்போடும் வெற்றிகரமான, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய நல்ல கட்டளைகளை நாம் புறக்கணிக்கிறோம்.

சட்டங்களும் கட்டளைகளும் ஒரு கொடுங்கோலனிடமிருந்து வருகின்றன என்று அடிக்கடி முடிவுசெய்யப்படுகிறது. நம்மைக் கட்டுப்படுத்தவும், அடக்கியாளவும், நெருக்கவும் விரும்புகிற ஒரு தேவனிடமிருந்து. ஆனால் தேவன் உண்மையில் எப்படிப்பட்டவர் என்று அநேகருக்குத் தெரியாது.

நம்முடைய நன்மையையே விரும்புகிற ஒரு நல்ல பிதா.

28. சங்கீதம் 36:9; நீதிமொழிகள் 14:27; எரேமியா 2:13; 17:13

இது இப்படியே இருக்கப்போவதில்லை

விழுந்துபோன உலகத்தைத் தேவன் பின்தொடர்ந்து செல்கிறார். அதன் எல்லாப் பிரச்சினைகளோடும் நெருக்கடிகளோடும். அவர் அதைக் கைவிடுவதில்லை.²⁹ பல வடிவங்களிலும் தீவிரங்களிலும் – பெரியதிலும் சிறியதிலும் – காணப்படும் தீமை வெறும் ஒரு பிரச்சினை அல்ல. அது தொடக்கத்திலிருந்தே வாழ்வா சாவா என்ற நெருக்கடி. இருப்பதா இல்லாமல்போவதா. ஏதேனுக்கு அப்பால் பிழைத்திருப்பதே நம்முடைய வாழ்வின் எல்லை. அன்றுமுதல் இந்த நெருக்கடியிலும், நம்முடைய செயல்களின் எல்லா விளைவுகளிலும் நாம் வாழ்கிறோம். அதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை ஒவ்வொரு நாளும் நம் கண்களுக்கு முன் காண்கிறோம். தேவன் இல்லாமல் இதற்கு நல்ல முடிவு இருக்க முடியாது. தேவன் இல்லாமல் பாதை இருளுக்குள் செல்கிறது. ஆவிக்குரிய, ஒழுக்க இருளில் நாம் தடுமாறித் திரிகிறோம். வழியும் தெரியாது, இலக்கும் தெரியாது.

சுவிசேஷமே – நியாயத்தீர்ப்பும் ஆக்கினையும் அல்ல – இயேசு கிறிஸ்துவில் தேவன் கொடுக்கும் பதில். தீமையை மேற்கொள்வதற்கான அவருடைய மாபெரும் திட்டம் சுவிசேஷமே. கீழ்நோக்கிச் செல்லும் சுழலை நிறுத்தி, இருளுக்குள் வெளிச்சத்தையும் ஜீவனையும் நம்பிக்கையையும் கொண்டு வருவதற்கான திட்டம்.³⁰ விடுதலையும் சமாதானமும் சந்தோஷமும் திரும்பி வரும்படிக்கு.³¹ எல்லாருக்கும். எல்லாத் தீமையிலிருந்தும் இறுதியில் நன்மை உண்டாகும்படிக்கு.³² தேவனுக்கு மீண்டும் ஒரு குடும்பம் உண்டாகும்படிக்கு. நாம் அவருடைய பிள்ளைகளாக முடியும்படிக்கு. நமக்கு ஒருபோதும் நடக்கக்கூடிய மிகச் சிறந்த காரியம் இதுவே.

29. யோவான் 3:16

30. சங்கீதம் 27:1; 43:3; ஏசாயா 9:2; 60:1; மத்தேயு 4:16; யோவான் 1:4-9; 3:19-21

31. லூக்கா 2:10

32. ஆதியாகமம் 50:20

இன்று இருப்பதுபோலவே இது இருக்காது என்று தேவன் கொடுக்கும் உறுதிமொழியே சுவிசேஷம். இந்த வாக்குத்தத்தம் இன்றுவரை செல்லுபடியாகிறது. அது ஒருபோதும் திரும்பப் பெறப்படவில்லை. அவருடைய மனிதர்கள் எல்லாருக்கும் அது பொருந்தும். உலகத்தின் ஒவ்வொரு இடத்திலும்.

ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம்

சுவிசேஷம் உண்மையிலேயே எளிமையானது. ஒவ்வொருவரும் அதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனாலும் அதற்குப் பல பரிமாணங்களும் அம்சங்களும் உண்டு. தொடக்கத்தில் ஒருவர் காண்பதைவிட அதில் அதிகம் அடங்கியிருக்கிறது. ஒரு வைரத்தைக் கற்பனை செய்துபாருங்கள். உலகிலேயே மிகப் பெரியதை. பட்டை தீட்டப்பட்டதை. அது ஒரே பக்கத்தில் அல்ல, பட்டை தீட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு முகத்திலும் ஒளியைச் சிதறடிக்கிறது. சுவிசேஷம் பலவிதமாகவும் அற்புதமான ஒளிவீச்சோடும் பிரகாசிக்கிறது. தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிமை இதுவே.³³

இந்தச் செய்தி நம்மிடம் எப்படி வந்தது?

இந்தச் செய்தி ஒரு நபரில் வந்தது. ஆம், இந்தச் செய்தி ஒரு நபர்தான். அது ஒரு சட்டம் அல்ல. ஒரு விசுவாச அறிக்கை அல்ல. ஒரு வினா-விடை போதனை நூல் அல்ல. அது ஒரு மனிதர். நம்மை எது இரட்சிக்கும் என்பது கேள்வி அல்ல. நம்மை யார் இரட்சிக்க முடியும் என்பதே கேள்வி.

அவர் நம்மில் ஒருவரானார். ஆனாலும் முற்றிலும் வேறானவராக இருந்தார்: ஒரே நேரத்தில் தேவனும் மனிதனுமானவர். ஆனால் தம்முடைய தேவத்துவத்தைப்

33. 2 கொரிந்தியர் 4:4

பின்னுக்கு வைத்து, தாழ்மையில் – ஆம், பலவீனத்தில் – நம்மிடம் வருகிறவர்.

தேவன் நம்மிடம் இறங்கி வருகிறார். அவர் தம்மை மிகச் சிறியவராக்கினார்.³⁴ நம்மால் சிந்தித்தும் பார்க்க முடியாத எல்லையற்றவர். நம்மைப் போலத் தொடக்கம் இல்லாதவர். அவர் மனிதனானார். நம்மை மிக நெருங்கி வந்தார்.³⁵ முன்னெப்போதையும்விட நெருக்கமாக. நம்முடைய கண்மட்டத்துக்கு இறங்கி. தம்முடைய சிருஷ்டிகளிடம் சிருஷ்டிகர். மனித ரூபத்தில்.³⁶ அவர் காணப்பட்டார், கேட்கப்பட்டார், தொடப்பட்டார், அணைக்கப்பட்டார்.³⁷ அவர் பார்த்தார், பேசினார், இருதயத்தில் மனதுருகினார், அழுதார், அன்புகூர்ந்தார், இரக்கத்தோடு மனிதர்களைத் தொட்டார்.

நாம் இறுதியாகப் புரிந்துகொள்ளும்படிக்கு. அவர் ஒரு ஆட்சியாளரின் ஆடம்பரத்தோடு வரவில்லை. நாசரேத்திலிருந்து ஒரு கட்டடத் தொழிலாளி வந்தார். கலிலேயாவின் அடித்தட்டு மக்களிலிருந்து. தேவன் இயேசுவில் நம்மிடம் வருகிறார். தாம் வாக்குப்பண்ணியதை அவர் நிறைவேற்றுகிறார். ஏசாயா முன்னறிவிக்கிறார்:

கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்னை
ஆட்கொண்டிருக்கிறார். ஏனென்றால் கர்த்தர் என்னை
அபிஷேகம்பண்ணி, அதனால் ஏழைகளுக்கு
நற்செய்தியைக் கொண்டுவர எனக்கு அதிகாரம்
கொடுத்திருக்கிறார். மனமுடைந்தவர்களுக்குப் புதிய
தெரியம் கொடுக்கவும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு: ‘நீங்கள்
விடுதலையானீர்கள்! உங்கள் கட்டுகள்
அவிழ்க்கப்படுகின்றன!’ என்று அறிவிக்கவும் அவர்
என்னை அனுப்பியிருக்கிறார்.³⁸

34. பிலிப்பியர் 2:6-8

35. யோவான் 1:14

36. பிலிப்பியர் 2:5-11

37. 1 யோவான் 1:1-3

38. ஏசாயா 61:1-2

நாசரேத்தின் ஜெப ஆலயத்தில் இயேசு இதைத் தமக்கே பொருத்துகிறார்: இந்தத் தீர்க்கதரிசன வார்த்தை இன்று உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக நிறைவேறியது.³⁹ அவருடைய முழு வாழ்க்கையும் – வார்த்தைகளும் செயல்களும் – இந்தத் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளின் நிறைவேறுதலும், இந்த நற்செய்தியின் பூரணமான வெளிப்பாடுமாக இருக்கிறது.

இயேசு தேவனுடைய தற்சுருபம்.⁴⁰ அவரைக் கண்டவன் பரலோகப் பிதாவைக் கண்டான்.⁴¹ அவரே தேவனுடைய பணி (மிஷன்). தேவன் நமக்குச் சொல்ல விரும்புவது இயேசுவே.⁴² தேவன் யார், எப்படிப்பட்டவர் என்று நாம் புரிந்துகொள்ள விரும்பினால், இயேசுவைக் கொண்டே அவரைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இயேசுவே தேவனைப் பற்றிய நம்முடைய சித்திரம். சுவிசேஷப் பதிவுகளில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி. தேவன் அப்படிப்பட்டவர்.

ஆகவேதான் மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் எழுதிய இயேசுவின் நான்கு வாழ்க்கை வரலாறுகள் சுவிசேஷங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மாற்கு இப்படித் தொடங்குகிறார்: தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய நற்செய்தி எப்படித் தொடங்கியது என்பது இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.⁴³

இயேசுவோடு நற்செய்தி தொடங்குகிறது. அவரைக் குறித்து இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: இயேசு கலிலேயாவுக்குத் திரும்பி வந்து, தேவனுடைய ஊழியமாக இப்படிப் பிரசங்கித்தார்: காலம் வந்துவிட்டது: இப்போது தேவன் தம்முடைய ஆட்சியை நிலைநாட்டி, தம்முடைய கிரியையை நிறைவேற்றப்போகிறார். மனந்திரும்பி இந்த நற்செய்தியை விசுவாசியுங்கள்!⁴⁴

39. லூக்கா 4:16-22

40. கொலோசெயர் 1:15; எபிரெயர் 1:1-3

41. யோவான் 14:9

42. எபிரெயர் 1:2

43. மாற்கு 1:1

44. மாற்கு 1:14-15

தேவனுடைய ராஜரீக ஆட்சி என்றால் என்ன?

தேவனுடைய ஆட்சி, அன்பும் நீதியும் நிறைந்த அவருடைய அரசாங்கம். நம்முடைய உலகத்துக்கு எதிர்காலம் உள்ள ஒரே வழி. அதன் ஒரே எதிர்காலம்.

ரோம ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய கொடுங்கோன்மை முடிவுக்கு வரும் என்றே பல யூதர்கள் இதைப் புரிந்துகொண்டார்கள். ஆனால் இயேசுவில் ஒரு சாதாரண மனிதர் வருகிறார்; அரசியல் அதிகாரமுள்ள ராஜா அல்ல. போர்வீரன் அல்ல. அவருடைய ராஜ்யம் – தேவனுடைய ராஜ்யம் – எதிர்பார்த்தபடி எருசலேமில் தாவீதின் சிங்காசனத்தில் தொடங்கவில்லை; சிலுவையில் முடிவடையும் ஒரு பயணப் பிரசங்கியோடு தொடங்குகிறது. தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டுத் தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொள்ளும் மனிதர்களின் இருதயங்களில் அது தொடங்குகிறது. அவருடைய ராஜ்யம் இந்த உலகத்துக்குரியதல்ல.⁴⁵ அது தேவனிடமிருந்து வருகிறது. அது வேறுபட்டது. வன்முறை இல்லாமல், ஒடுக்குதல் இல்லாமல், இராணுவ வெற்றி இல்லாமல். அது இஸ்ரவேலில் தொடங்குகிறது; ஆனால் அதன் கவனம் முழு உலகத்தின்மேலும் இருக்கிறது. எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் திட்டமிடப்பட்டது.

இயேசுவில் தேவனுடைய ராஜரீக ஆட்சி அன்றிருந்த அரசியல் அமைப்புக்கு எதிராகச் செல்லவில்லை. அதற்கு வேறொரு இலக்கு இருக்கிறது. இயேசு தேசமெங்கும் சுற்றித்திரிந்து மனந்திரும்புதலையும் தேவனிடத்திற்குத் திரும்புதலையும் பிரசங்கிக்கிறார். இயேசுவின் வருகையாலும், அவரைப் பின்பற்றும் மனிதர்களிலும் தேவனுடைய ஆட்சி நிஜமாகிறது. அவர் எண்ணற்ற நோயாளிகளைச் சுகமாக்குகிறார். பிசாசுகளைத் துரத்துகிறார். தேவனுடைய ராஜரீக ஆட்சி, மனிதர்களை வாதிக்கிற தீய, காணப்படாத

45. யோவான் 18:36

சக்திகளுக்கு எதிராகச் செயல்படுகிறது. ராஜாக்கள், போர்வீரர்கள் போன்ற காணக்கூடிய அதிகாரங்கள் மட்டும் இல்லை. மனிதர்களைத் துன்பப்படுத்தும் காணப்படாத சக்திகளும் இருக்கின்றன. மிகத் தொடக்கத்தில் பரதீஸ் தோட்டத்தில் இருந்த வஞ்சகனை நினைத்துப்பாருங்கள். அதைப் பற்றிப் பின்னர் இன்னும் சொல்வேன்.

தீமை எங்கிருந்து வருகிறது, ஏன் இருக்கிறது என்ற கேள்விக்கு இயேசு பதில் சொல்வதில்லை. அவர் செயல்படுகிறார். தம்முடைய பிதாவின் கட்டளையோடும் அதிகாரத்தோடும் அதற்கு எதிரான போராட்டத்தை அவர் தொடங்குகிறார். தேவனுடைய ராஜரீக ஆட்சி இந்த உலகத்துக்குள் உடைத்துக்கொண்டு வந்து, அன்றைய ரோமர்களைவிட மிக ஆழமாகத் தேவனுடைய ஆட்சியை எதிர்க்கும் ஒன்றை மாற்றுகிறது. மனிதர்கள் அதிகமாகத் துன்பப்படும் தளத்திலேயே தேவனுடைய ராஜ்யம் அவர்களைச் சந்திக்கிறது. மிகப் பெரிய எதிரி தீமை, அநீதி, மாய்மாலம், அன்பின்மை. ஒரே வார்த்தையில்: **பாவம்**. அது மனிதனை ஆவிக்குரிய விதத்தில் நோயாளியாக்கியிருக்கிறது. அது மனிதன்மேல் அதிகாரம் பெற்றுவிட்டது. அன்றும் இன்றும்.

பாவமும், வேதனையும், பயமும், துன்பமும், மரணமும் நிறைந்த களத்துக்குத் தேவனே வருகிறார். இவை எல்லாவற்றையும் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் மூலம் புதிய ராஜ்யத்தை நிலைநாட்ட அவர் வருகிறார்.

தேவனுடைய ஆட்சி - எல்லாருக்கும் மிகச் சிறந்தது

30 ஆண்டுகள் மறைவாக வாழ்ந்தபின், இயேசு மூன்றரை ஆண்டுகள் பகிரங்கமாக ஊழியம் செய்கிறார். அவர் சுகமாக்குகிறார், விடுவிக்கிறார், உண்மையில் முக்கியமானது எது என்று போதிக்கிறார். மாய்மாலத்தை வெளிப்படுத்துகிறார், பசியுள்ளவர்களைப் போஷிக்கிறார்.

இப்படித் தேவன் யார், தேவன் எதை விரும்புகிறார் என்று அவர் காட்டுகிறார். இதனால் தேவனுடைய நித்திய ராஜ்யம் ஒருநாள் எப்படி இருக்கும் என்பது மனிதர்களாகிய நமக்குக் காணக்கூடியதாகிறது. இயேசுவின் ஊழியம் ஆரம்பம் மட்டுமே. ஒரு வாக்குறுதியும் கூட. ஏனென்றால் தேவனுடைய மாபெரும் திட்டத்தில், இயேசுவிடம் ஏற்கெனவே பிரகாசிக்கும் அந்தப் பெரிய இலக்கு அடங்கியிருக்கிறது: இயேசு எதிர்த்துப் போராடிய எதுவும் இனி இல்லாத ஒரு புதிய வானமும் ஒரு புதிய பூமியும். தேவன் தம்முடைய குடும்பத்தோடு வாசம்பண்ணும் ஒரு புதிய பூமி.⁴⁶ மாற்றப்பட்டு, புதுப்பிக்கப்பட்ட மனிதர்களால் அக்கறையோடு ஆளப்படும் ஒரு புதிய பூமி. கொடுங்கோலர்களாலும் சர்வாதிகாரிகளாலும் அல்ல. நற்செய்தி இதுதான்: உலகத்தின் ராஜ்யங்கள் – தங்கள் பேரரசர்களோடும் ஜனாதிபதிகளோடும் – ஒழிந்துபோகும். தேவனுடைய ராஜ்யம் வருகிறது; அது என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்.⁴⁷

அது இயேசுவோடு தொடங்கியது. அது இன்று இங்கே இருக்கிறது. வெளியிலிருந்து பார்த்தால் மறைவாக. காணக்கூடிய ராஜா இல்லாமல். தேசத்தைவிட்டுப் பயணம் சென்ற உவமையின் எஜமானைப் போல, ராஜா ஒரு காலத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய ராஜ்யம் அவருடைய திரும்பி வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறது.⁴⁸ இன்று அது ஒரு “மறைமுகமாகச் செயல்படும்” ராஜ்யம். எல்லைகள் இல்லாமல். தலைநகரம் இல்லாமல். உலக சாம்ராஜ்யங்களுக்கும் அரசியல் அமைப்புகளுக்கும் அருகருகே அது வாழ்கிறது. இங்கே இல்லாத, காணப்படாத, ஆனாலும் உண்மையான ராஜாவாகிய இயேசுவுக்கு மனிதர்கள் உண்மையாயிருப்போம் என்று ஆணையிட்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும். எந்த வன்முறையும்

46. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:3-5

47. தானியேல் 2:44-45; 7:26-27

48. மத்தேயு 25:14-30

இல்லாமல் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தை நிலைநாட்டுகிறார்கள்.⁴⁹ அவர்களுடைய ஆயுதம் அன்பு. உயிர்த்தெழுந்து, பரலோகத்துக்குத் திரும்பிச் சென்ற தங்கள் இயேசு மீண்டும் வருவதற்காக அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். அவர் அப்படி வாக்களித்திருக்கிறார்.⁵⁰ ராஜாவின் திரும்பி வருகை - பகிரங்கமாக, காணக்கூடியதாக, வல்லமையாக. அப்போது உலக சாம்ராஜ்யங்கள் எல்லாம் முடிவுக்கு வரும். உலக நிகழ்வுகளில் தீங்காகச் செயல்படும் காணப்படாத சக்திகளும் கூட.

அன்பும் நீதியும் நிறைந்த தம்முடைய ஆட்சியை எதிர்க்கும் எல்லாவற்றின்மேலும் தேவன் பெறும் வெற்றியை நற்செய்தி அறிவிக்கிறது. இயேசுவின் வாழ்க்கையில் அது தொடங்கியது. தேவனுடைய இறுதி வெற்றி இன்னும் வரவேண்டியிருக்கிறது. அது தடுக்க முடியாதபடி நெருங்கி வருகிறது. அவருடைய ராஜ்யம் ஏற்கெனவே இங்கே இருக்கிறது; ஆனால் இன்னும் முழுமையாக இல்லை. இன்னும் காணக்கூடியதாக இல்லை. இயேசு மீண்டும் வரும்வரை அது தற்காலிகமான, மர்மமான வடிவத்தில் இருக்கிறது. ஆனாலும் வரப்போவதின் முன்னுசி இப்போதே இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியில் சமாதானமும் சந்தோஷமும்.⁵¹ பூமி முழுவதும் சுவிசேஷம் பரவுவதும், ஒவ்வொரு நாளும் நன்றியோடு ராஜாவுக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்கும் மனிதர்களும் இந்த ராஜ்யத்தின் காணப்படாத இருப்புக்குச் சாட்சியாக இருக்கிறார்கள். அதேபோல இன்றுவரை நடக்கும் அடையாளங்களும், அற்புதங்களும், சுகமாக்குதல்களும்.

நாசரேத்தூர் இயேசுவே கிறிஸ்து என்றும், அவர் எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தராக்கப்பட்டார் என்றும் கொடுக்கப்படும் பிரகடனமே சுவிசேஷம்.⁵² குமாரன் பிதாவால்

49. மத்தேயு 5:43-48

50. அப்போஸ்தலர் 1:10-11

51. ரோமர் 14:17

52. அப்போஸ்தலர் 2:36; 3:20-23; 10:36

அனுப்பப்பட்டார். பழைய ஏற்பாட்டில் வாசிக்கக்கூடிய எல்லாப் பழைய தீர்க்கதரிசனங்களையும் அவர் நிறைவேற்றினார். தாவீதின் சந்ததியாக அவர் மனிதனானார். நமக்காகவும் நம்முடைய பாவங்களுக்காகவும் மரித்தார். அடக்கம்பண்ணப்பட்டார், உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார், தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் முடிசூட்டப்பட்டார். அங்கிருந்து அவர் அரசாளுகிறார். எல்லா அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயேசுவே கிறிஸ்து!

தேவகுமாரனுடைய சுவிசேஷம்

இயேசு கிறிஸ்துவே சுவிசேஷம். புதிய ஏற்பாடு அதை கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் என்று அழைக்கிறது.⁵³ அப்போஸ்தலர்களும், இயேசுவின் சீஷர்களாகவும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகவும் ஆன எல்லாரும் இதையே பிரசங்கித்தார்கள்.⁵⁴ அவரையே அவர்கள் பிரசங்கித்தார்கள்.⁵⁵ இதுவே ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம். அவரே ராஜா. ஆனால் அவர் அதைவிட மேலானவர். நமக்கு ஒரு ராஜா மட்டும் தேவையில்லை. ஒரு மீட்பரும் தேவை.

அவருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிய நான்கு பதிவுகளும் சுவிசேஷங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன; ஏனென்றால் அவை நற்செய்தி. அவற்றில் ஒன்று கவனத்தை ஈர்க்கிறது: தம்மைப் பிரபலப்படுத்திக்கொள்ள அவர் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. தம்மை ராஜாவாக்குவதைக்கூட அவர் விரும்பவில்லை.⁵⁶ சுகமானவர்கள் ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது என்கிறார். ஆனாலும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; அவர்களுடைய சந்தோஷம் அவ்வளவு பெரியது.⁵⁷ பிசாசு பிடித்தவர்களை – இன்னும் சரியாகச் சொன்னால்,

53. ரோமர் 15:19; 1 கொரிந்தியர் 9:12; 2 கொரிந்தியர் 2:12; பிலிப்பியர் 1:27; 1 தெசலோனிக்கேயர் 3:2

54. அப்போஸ்தலர் 8:4, 12, 25, 35, 40; 10:36; 11:20; 13:38; 14:7, 15, 21

55. அப்போஸ்தலர் 5:42; எபேசியர் 3:8; பிலிப்பியர் 1:17-18; கொலோசெயர் 1:28

56. யோவான் 6:15

57. மாற்கு 1:34, 43-45; 5:43; 8:26

அவர்களுக்குள் இருந்து அவருடைய உண்மையான அடையாளத்தை அறிந்திருந்த அசுத்த ஆவிகளை – பேசக்கூடாது என்று அவர் தடுக்கிறார்.

உற்றுப் பார்த்தால், அவர் யார் என்று உண்மையில் ஒருவரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவருக்கு மிக நெருக்கமானவர்கள்கூட. “நீர் கிறிஸ்து” என்று பேதுரு சொன்னாலும்,⁵⁸ மரித்து உயிர்த்தெழுந்த ஒரு கிறிஸ்து மட்டுமே முன்னுரைக்கப்பட்டதை நிறைவேற்றுவார் என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை.

ஏறக்குறைய இரண்டு வருடங்கள் சீஷர்களோடு இருந்த பின்பு, தாம் கொல்லப்பட்டபோவதைப் பற்றி இயேசு பேசுகிறார். அவர்கள் திகைக்கிறார்கள். அதுவும் எருசலேமில், மகா ராஜாவின் நகரத்தில்.⁵⁹ பரிசேயர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள், வேதபாரகர்கள் ஆகியோரின் வெறுப்பினால். அதே நேரத்தில், மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு தாம் உயிர்த்தெழுவார் என்றும் அவர் சொல்லுகிறார்.⁶⁰

எல்லாம் கற்பனைக்கும் எட்டாத ஒரு துயரத்தில் முடிந்துவிடுமா? அது நற்செய்தியாக இருக்க முடியுமா? கொல்லப்படும் ஒரு ராஜா?

ஆனால் இயேசு, அநேகருக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை மீட்கும்பொருளாகக்⁶¹ கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். விலைக்கிரயமாகப் பரிமாறப்பட்ட அவருடைய ஜீவன். அநேகரை மீட்பதற்காக. அடிமைத்தனத்திலிருந்து விலைகொடுத்து விடுவிப்பதற்காக. பாவம் மற்றும் மரணம் என்னும் சிறையிலிருந்து. சுயநலம், சுய அன்பு, அடிமைப்படுத்தும் பழக்கங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து. காணப்படாத சக்திகளின் பிடியிலிருந்து. இந்த மரணம்

58. மத்தேயு 16:13-20; லூக்கா 9:18-21

59. சங்கீதம் 48:2; மத்தேயு 5:35; 21:5

60. மத்தேயு 16:13-21; மாற்கு 8:27-32; லூக்கா 9:18-22, 44-45; 18:31-34

61. சங்கீதம் 49:7; மத்தேயு 20:28; மாற்கு 10:45; 1 தீமோத்தேயு 2:6

விரிவான, உலகையே மாற்றும் ஒரு இரட்சிப்பின் நிகழ்வாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. விபத்தும் அல்ல, தோல்வியும் அல்ல.

அவருடைய வாழ்க்கை முழுவதும் நிறைவேற்றுவதை நோக்கியே அமைந்திருந்தது,⁶² இவ்வளவு முரண்பாடாகத் தோன்றியதை.⁶³ அவர் அதை முன்னமே அறிந்திருந்தார்.⁶⁴ மனிதர்களுடைய மீட்டிக்காக விலைகொடுக்க அவர் ஆயத்தமாயிருந்தார். தம்முடைய சொந்த ஜீவனம். அவர்களுக்காக மரிக்கக்கூடும்படி அவர் மனிதனானார்.⁶⁵ நன்மையை மட்டுமே செய்து, நன்மையை மட்டுமே பேசியவர். எந்தப் பாவமும் இல்லாதவர்.⁶⁶ நாம் எல்லாரையும்விட முற்றிலும் வேறானவர். அர்ப்பணிப்பும் பிறருக்கான ஊழியமும் நிறைந்த ஒரு வாழ்க்கை. சுயநலத்தின் சுவடுகூட இல்லாமல். ஒருபோதும் முடிந்துபோயிருக்கக்கூடாத அளவுக்கு விலையேறப்பெற்ற, தூய்மையான, பரிசுத்தமான ஒரு வாழ்க்கை. இயேசுவின் வாழ்க்கையும் செயல்களுமே சுவிசேஷம். அவருடைய ஒழுக்கப் பரிபூரணம் மட்டுமல்ல. பாவம், வியாதி, பிசாசுப் பிடிப்பு, மரணம் ஆகியவற்றுக்கு எதிரான அவருடைய எதிர்ப்பும், போராட்டமும், வெற்றியும்கூட.

மரணத்தில் அது தன் உச்சத்தை, தன் நிறைவை, ஆம், தன் இறுதி வெற்றியை அடைய வேண்டியிருந்தது. எல்லாவற்றையும் மாற்றிய ஒரு மரணம். பிரபஞ்சத்தில் அதிகாரம் கைமாறியது.

அவருடைய அன்பு உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. அவர் மனிதர்களைச் சந்திக்கும் விதம், அவர்களைத் தேடிச் செல்லும் விதம், அவர்களைத் தூக்கி நிறுத்தும் விதம், அவர்களைச் சுகமாக்கும் விதம், அவர்களை மதிக்கும் விதம். வேறுபாடு இல்லாமல் – சிறியவர்களையும் பெரியவர்களையும்,

62. லூக்கா 9:51

63. லூக்கா 12:50; யோவான் 17:4; 19:28-30

64. யோவான் 18:4

65. எபிரெயர் 2:14

66. 2 கொரிந்தியர் 5:21; 1 பேதுரு 2:22; எபிரெயர் 4:15; 1 யோவான் 3:3, 5

வியாதியஸ்தர்களையும் பாவிகளையும். இந்த இயேசுவே பிரசங்கிக்கப்படுகிறார். மரித்து, உயிர்த்தெழுந்து, ஜீவிக்கிறவர். இன்று சுவிசேஷத்தில் காணப்படாதவராக இருந்தும் உணரக்கூடிய விதத்தில் வல்லமையோடு பிரசன்னமாயிருக்கிறவர். மனிதர்களைச் சந்திக்கிறவர்.

சுவிசேஷத்தைச் சந்திக்கிறவர் இயேசுவைச் சந்திக்கிறார். அவர் இஸ்ரவேலில் நடந்து திரிந்த அந்தக் காலத்தைப் போலவே இன்றும் உண்மையாக ஜீவிக்கிறார். இப்போது உயிர்த்தெழுந்தவராக, தேவனுடைய பரலோக மகிமையில் ஜீவிக்கிறவராக. தேவனுடைய சிங்காசனத்தில். ஆனால் தம்முடைய ஆவியின் மூலமாக, நற்செய்தி அறிவிக்கப்படும் இடமெல்லாம் அவர் பிரசன்னமாயிருக்கிறார். அதற்குச் சான்று: ஒவ்வொரு நாளும் மனிதர்கள் விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலோடு இயேசுவிடம் திரும்பி அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

பிதா குமாரனைப் பாவநிவிர்த்தியாக, அதாவது நம்முடைய பாவங்களுக்கான மன்னிப்பாக அனுப்பினார். அவர் உலகத்தில் அன்புகூருகிறார் என்பதற்கு இதுவே சான்று. உலகத்தின் இரட்சிப்பில் பிதாவும் குமாரனும் பரிசுத்த ஆவியும் ஒன்றாக இணைந்திருக்கிறார்கள்.⁶⁷

ராஜாவும் சிலுவையும்

இயேசு தம்முடைய முடிவின்மேல் கவனம் செலுத்தினார். மிக முன்கூட்டியே வந்த ஒரு முடிவு.⁶⁸ ஆனால் அதே நேரத்தில் புதிய ஒன்றின் தொடக்கம். மிகப் பெரிய ஒன்றின் தொடக்கம். தம்முடைய ஜீவனை மீட்கும்பொருளாகக் கொடுக்கவே அவர் வந்திருந்தார். அநேகருக்கு மீட்பு! அதுவே அவருடைய பிதாவின் இருதய வாஞ்சையும் சித்தமுமாக இருந்தது.⁶⁹ இயேசு இந்தச் சித்தத்தை நிறைவேற்ற எல்லாவற்றையும்

67. யோவான் 3:16; 1 யோவான் 4:9-14

68. சங்கீதம் 102:24

69. லூக்கா 22:42

அர்ப்பணித்தார். இயேசுவின் வாழ்க்கையின் கடைசிக் கட்டத்தை நாம் நெருங்குவோம். அது அவ்வளவு விவரிக்க முடியாதது; எனவே கவனத்தோடும் அடக்கத்தோடும் அதைச் செய்வோம்.

ராஜாவின் கொலை

அவர் தம்முடைய சீஷர்களோடு பஸ்கா பண்டிகைக்காக எருசலேமுக்கு நடந்து செல்லுகிறார். நகரத்துக்கு முன்னான வழியிலும் நகரத்துக்குள்ளும் அவர் ஒரு ராஜாவைப் போல, ஆம், ராஜாவாகவே வரவேற்கப்படுகிறார். கடைசியாக ராஜரீக ஆட்சி தொடங்குகிறதா?

நகரம் நிரம்பி வழிகிறது. எண்ணற்ற யாத்ரீகர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரம் முழுவதும் அவர் அங்கே இருக்கிறார்.⁷⁰ இன்று நாம் அதைப் பாடுகளின் வாரம் என்று அழைக்கிறோம். அவர் போதிக்கிறார்; வேதபாரகர்களோடு இடைவிடாமல் வாக்குவாதம் நடக்கிறது. அவர்கள் அவரைச் சிக்கவைத்து வலையில் விழவைக்க விரும்புகிறார்கள்; ஆனால் அவருடைய ஞானத்தால் திரும்பத் திரும்ப அவர்களே மடக்கப்படுகிறார்கள். மதத் தலைவர்களின் மாய்மாலத்தையும் அன்பின்மையையும் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். மக்களிடையே அதன் தாக்கம் பெரியது. தேவாலய முற்றத்தில் காசுக்காரர்களின் மேஜைகளைச் சிறிது நேரம் கையாலேயே கவிழ்த்துப்போட்ட அவருடைய தேவாலயச் செயல், ஜனங்களின் மூப்பர்களுக்கு அளவுக்கு மீறியதாகிறது. இடறலுண்டாக்கும் இந்த நசரேயனை உலகத்திலிருந்து ஒழித்துவிட அவர்கள் ஒரு திட்டம் தீட்டுகிறார்கள்.

வியாழக்கிழமை மாலையில் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு யூதருடைய பஸ்காவை ஆசரிக்கிறார். இந்தப் பஸ்கா விருந்தின்போது அவர் புதிய ஒன்றை ஏற்படுத்துகிறார். அவர் ஒரு அப்பத்தை எடுத்து, பிட்டு, தம்முடைய

70. மத்தேயு 21-27

சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து இப்படிச் சொல்லுகிறார்: இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரம். பின்பு ஒரு திராட்சரசப் பாத்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்: இது பாவமன்னிப்புக்கென்று சிந்தப்படுகிற புதிய உடன்படிக்கைக்குரிய என்னுடைய இரத்தம்.⁷¹ அந்த நேரத்தில், இந்த வார்த்தைகள் எவ்வளவு விரிவானவை, எவ்வளவு ஆழமானவை என்பதைச் சீஷர்கள் உணரவில்லை.

பின்பு எல்லாம் அதன் போக்கில் நடக்கிறது. இயேசு தம்முடைய சொந்தச் சீஷர்களில் ஒருவனால் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறார்.⁷² பிடிக்கப்படுகிறார்.⁷³ பிரதான ஆசாரியர்களுக்கு முன்பாகக் கொண்டுபோகப்படுகிறார்.⁷⁴ ரோம அதிபதியாகிய பிலாத்துவிடம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, குற்றமில்லாதவராக இருந்தும் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறார்.⁷⁵ சித்திரவதை செய்யப்படுகிறார். எல்லாம் கட்டுப்பாட்டை மீறிப்போனதுபோலத் தெரிகிறது. இயேசு சக்திகளின் கைப்பொம்மையாகிறார். அவர் ஆழமான ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லியிருந்தார்: இது உங்களுடைய வேளையும் அந்தகாரத்தின் அதிகாரமுமாயிருக்கிறது.⁷⁶ சிலுவையின் நிகழ்வில், அறியப்பட்ட மத மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, காணப்படாத சக்திகளும் செயல்பட்டன. எல்லாம் தேவனுடைய குமாரனுக்கும் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கும் எதிராக ஒன்றுசேர்ந்தது.

மனிதத்தன்மையை இழிவுபடுத்திய அந்தக் காட்சி சிலுவையில் அறைதலோடு முடிந்தது. மிகக் கொடூரமான மரணதண்டனைகளில் ஒன்றால் இயேசு கொல்லப்பட்டார். நினைவுசுரத்தக்க அந்த வெள்ளிக்கிழமை.⁷⁷ இடதுபுறமும்

71. மத்தேயு 26:26-30; மாற்கு 14:22-26; லூக்கா 22:14-20

72. மத்தேயு 26:14; மாற்கு 14:10

73. யோவான் 18:1-11

74. யோவான் 18:12-24

75. யோவான் 18:28 – 19:16

76. லூக்கா 22:53

77. யோவான் 19:17-24

வலதுபுறமும் இரண்டு குற்றவாளிகளோடு அவர் சிலுவையில் அறையப்படுகிறார். நண்பகல் பன்னிரண்டு மணி முதல் பிற்பகல் மூன்று மணி வரை, சூரியன் உச்சியில் இருக்கும் நேரத்தில், இருள் சூழ்ந்துகொள்கிறது.⁷⁸ சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு கூப்பிடுகிறார்: **என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?**⁷⁹ அங்கே அசாதாரணமான ஒன்று நடக்கிறது. முடிவில், இதுவரை கேட்கப்பட்டவைகளிலேயே மிக முக்கியமான வார்த்தைகளை இயேசு சத்தமிட்டுச் சொல்லுகிறார்: **முடிந்தது!**⁸⁰ கிரேக்கச் சொல் **tetelestai** – இயேசு அதை அநேகமாக அரமேயு மொழியில் சொல்லியிருப்பார் – இதன் பொருள்: பணி நிறைவேறிவிட்டது. அவர் எதற்காக வந்தாரோ, அவை எல்லாம் செய்து முடிக்கப்பட்டன. மீட்கும்பொருள் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த வார்த்தைகளுக்குப் பின் உடனே அவர் மரித்தார். தம்முடைய ஆவியைத் தம்முடைய பிதாவின் கைகளில் ஒப்புக்கொடுத்தார்.⁸¹

சிலுவையில் அறைதலை நிறைவேற்றிய, எல்லாவற்றையும் மிக அருகிலிருந்து கண்ட ரோம நூற்றுக்கு அதிபதி ஆழமாகக் கலங்குகிறான். அவன் சொல்லுகிறான்: **மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவனுடைய குமாரன்!**⁸²

அநேகர் நீண்ட காலமாக விரும்பியது கடைசியாக நிறைவேறியது. மனிதர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் இருப்பதை வெளிப்படுத்தினார்கள். இதைவிட மோசமாக, இதைவிட அருவருப்பாக, இதைவிடக் கொடூரமாக இருந்திருக்க முடியாது. வன்முறையும், வெறுப்பும், இருளின் சக்திகளும் வெற்றிபெற்றுவிட்டன.

78. லூக்கா 23:44

79. மத்தேயு 27:46

80. யோவான் 19:30

81. லூக்கா 23:46; யோவான் 19:30

82. மாற்கு 15:39

இயேசுவின்மேல் எந்தக் குற்றத்தையும் சுமத்த முடியவில்லை. குற்றமற்றவர் ஒரு குற்றவாளியின் மரணத்தை அடைகிறார். எல்லாப் பாடுகளிலும் இயேசு தம்மைத் தற்காத்துக்கொள்ளவில்லை.⁸³ அவருடைய விண்ணப்பம் இணையற்றது: பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே.⁸⁴ பிதா அவரோடு பாடுகளின் வழியில் நடக்கிறார். அது அவரை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதில்லை. பிதா தம்முடைய குமாரனைத் தப்பவிடவில்லை.⁸⁵

இயேசு மிக விரைவில், அவரோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களைவிட முன்னதாகவே மரிக்கிறார். யூத ஆலோசனைச் சங்கத்தின் உறுப்பினராகிய அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு, அந்தச் சரீரத்தைப் பயன்படுத்தப்படாத தன் சொந்தக் கல்லறையில் வைக்கிறார்.⁸⁶ அவர்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருந்த எல்லாருக்கும் ஒரு உலகமே இடிந்து விழுகிறது. “நம்பிக்கைதான் கடைசியாகச் சாகும்” என்பார்கள். இப்போது அதுவும் செத்துப்போனது.

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் இயேசுவின் சரீரத்துக்குக் கந்தவர்க்கம் பூசக் கல்லறைக்கு வருகிறவர்கள் பெண்கள். அவர்கள் திகைத்துப்போகிறார்கள்: டன் கணக்கில் கனமான கல்லறைக் கல் கல்லறைக்குப் பக்கத்தில் கிடக்கிறது. திறந்த கல்லறையில் இயேசுவின் சரீரத்தை அவர்கள் காணவில்லை. அது வெறுமையாக இருக்கிறது. அவருடைய சரீரம் இனி அங்கே இல்லை. அதற்குப் பதிலாகத் தூதர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:

அவர் இங்கே இல்லை. அவர் சொன்னபடியே உயிர்த்தெழுந்தார்!⁸⁷

83. ஏசாயா 53:7; 1 பேதுரு 2:23

84. லூக்கா 23:34

85. யோவான் 3:16; ரோமர் 8:32

86. ஏசாயா 53:9; லூக்கா 23:50-56

87. லூக்கா 24:1-12; யோவான் 20:1-10

எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக

தங்கள் போதகர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதைச் சீஷர்கள் மெதுவாகத்தான் உணருகிறார்கள். இயேசு தம்மை அவர்களுக்குக் காண்பிக்கும்வரை, அவர்கள் அவரைப் பார்த்துத் தொடும்வரை. இது அவரே. அதே நபர், ஆனாலும் எப்படியோ வித்தியாசமானவர். உயிர்த்தெழுந்தவர். ஒரு புதிய சரீரம். ஆனாலும்: கைகளிலும் கால்களிலும் ஆணிகளின் தழும்புகள், அவருடைய விலாவிலுள்ள காயம் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. அவர் அவர்களோடு சாப்பிடுகிறார், ஆனால் பூட்டப்பட்ட கதவுகள் வழியாகவும் வருகிறார். சில நேரம் இங்கே, சில நேரம் அங்கே.⁸⁸ அநேக சீஷர்களுக்குத் தம்மைக் காண்பிக்கிறார். தம்முடைய சகோதரனாகிய யாக்கோபுக்கும்.⁸⁹ ஒரு புதிய இருப்பில் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவராக அவர் வேறொருவராக இருக்கிறார்; அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய இயேசுவாகவும் இருக்கிறார்.

அவர் எல்லாவற்றையும் தங்களுக்கு முன்னமே சொல்லியிருந்தார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள். உயிர்த்தெழுந்தவராகிய இயேசுவோடு அவர்கள் இப்போது 40 நாட்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் அநேக கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லுகிறார். அவர்களுடைய சந்தேகங்களை நீக்குகிறார். அவர்களுக்குப் புதிய திசையைக் கொடுக்கிறார். அவர்களுடைய புதிய பணிக்காக. ராஜ்யத்தைக் குறித்து அவர்களுக்குப் போதிக்கிறார்.⁹⁰ தம்முடைய மரணத்தைக் குறித்து. தாம் ஏன் மரிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதைக் குறித்து. அவர் அதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருந்தார்; ஆனால் இப்போது அது மேலும் மேலும் தெளிவாயிற்று. அது அர்த்தமற்ற ஒரு துயரம் அல்ல. அது தேவனுடைய மாபெரும் திட்டம்; அதன் மையம் இயேசுவின் மரணமும் உயிர்த்தெழுதலும். உலகத்தை உலுக்கிய ஒரு

88. லூக்கா 24:13-49; யோவான் 20:11-31; 21:1-14

89. 1 கொரிந்தியர் 15:5-7

90. அப்போஸ்தலர் 1:3

ஆவிக்குரிய பூகம்பத்தின் மையப்புள்ளி. ஒரு புதிய காலத்தின் அச்சாணி. பிரபஞ்சத்தில் போர்முனையும் அதிகாரமும் மாறின.

சிலுவைக்கு ஏன் இந்தப் பிரபஞ்ச முக்கியத்துவம் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அது இதைத் தவிர வேறு எல்லாவற்றையும்தான் குறிக்கிறது. சிலுவை மரணம் மனிதனை மனிதத்தன்மையற்றவனாக்கவும், உச்சக்கட்டமாக அவமானப்படுத்தவும், நினைவிலிருந்தே அழித்துவிடவும் நோக்கம் கொண்டது.

தேவனுடைய பார்வையில் சிலுவை

சிலுவையை நாம் தூரத்தில் பார்க்கிறோம். நெடுங்காலத்துக்கு முன்பு நடந்த ஒரு நிகழ்வு. பல விதங்களில் நம்முடையதற்கு அந்நியமாகத் தோன்றும் ஒரு உலகத்திலும் கலாச்சாரத்திலும். ஆனால் இந்தச் சிலுவையைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டால், தூரத்திலுள்ள இந்தச் சிலுவையில் தேவன் நமக்குச் சமீபமாயிருக்கிறார் என்பதைக் கண்டுகொள்வோம்.

மேசியாவின் மரணம் ஒரு விபத்து அல்ல என்பதைச் சீஷர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கினார்கள். அது நம்முடைய மீட்புக்கான விலை. அது சரியாக இப்படியே நடக்க வேண்டியிருந்தது என்று அவர்கள் உணர்ந்து பிரசங்கித்தார்கள்.⁹¹ அது அவசியமாயிருந்தது. ஏனென்றால் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்.⁹² புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்றுக்குப் பிற்பாடு ஒரு அர்த்தத்தைக் கற்பித்துக் கட்டிவிட அவர்கள் முயலவில்லை. தங்களையும் மற்றவர்களையும் சமாதானப்படுத்துவதற்காக அல்ல. ஏனென்றால் தம்முடைய மரணத்துக்கு முன்னும் பின்னும் இயேசு சொன்னவற்றின் மூலம் அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். தேவன் இயேசுவை உயிர்த்தெழுப்பி உயர்த்தினார். இப்போது

91. அப்போஸ்தலர் 2:22-24; 3:18, 24; 8:35; 9:22; 13:32, 38; 18:28; 26:23

92. 1 கொரிந்தியர் 15:3; கலாத்தியர் 1:4; 3:13; 1 தெசலோனிகேயர் 5:10; தீத்து 2:14; 1 பேதுரு 2:24; 1 யோவான் 3:16; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5

உலகத்தின் எதிர்காலம் அவரையே சார்ந்திருக்கிறது. சிலுவையின் நிகழ்வில், அவருடைய சுய பலியில், உலகத்தோடு தேவன் ஒப்புரவானதை அவர்கள் கண்டுகொண்டார்கள்.⁹³இயேசு பலியாக உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து அவற்றை நீக்கிவிட்டார் என்பதை.⁹⁴

இயேசு எதிர்ப்பின்றித் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்ததால், தேவனுடைய அன்பு எவ்வளவு பெரியது என்பது தெளிவாயிற்று. சிலுவையில் உருக்குலைந்து வாதிக்கப்பட்ட இயேசுவில், ஒப்புரவாக்குதலுக்காகத் தேவனுடைய கரம் நீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

நமக்காகப் பலியானவர்

இஸ்ரவேலுக்கு மிருகபலி முறை இருந்தது. வேறு அநேக தேசங்களுக்கும் இருந்தது. சில இடங்களில் இன்றுவரை அவை உண்டு. புதிய ஏற்பாடு இயேசுவின் மரணத்தை ஒரு பலியாக விவரிக்கிறது; ஏறக்குறைய இஸ்ரவேலில் செலுத்தப்பட்ட எல்லா மிருகபலிகளின் நிறைவேறுதலாக.⁹⁵ இது ஒரு உருவகம்; இயேசு நிறைவேற்றியதை நாம் புரிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு துணை. பலி என்ற எண்ணம் வழிபாட்டுச் சடங்குக்கு வெளியேயும் அறியப்படாத ஒன்றல்ல. ஒரு மனிதன் மற்றவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னையே ஒப்புக்கொடுக்கும்போது.

மிருகபலிகள் பலிபீடத்தில் அமைதியாகக் கொல்லப்பட்டன. ஆனால் இயேசுவை மனிதர்கள் கொன்றார்கள். அவர் சாதாரணமாகவோ விரைவாகவோ மரிக்கவில்லை. அவர் வன்முறையால் கொல்லப்பட்டார். பலியின் தன்மைக்கு இரத்தம் சிந்துதலும் மரணமும் உரியவை; ஆனால் பாடுகளோ கொடுமைகளோ அல்ல. இயேசுவின் மரணம் வேண்டுமென்றே

93. 2 கொரிந்தியர் 5:19-21

94. யோவான் 1:29, 36

95. எபேசியர் 5:2; எபிரெயர் 7:27; 9:14, 26; 10:12, 14

வன்முறையான, தீய ஒரு நிகழ்வு. சிலுவை மரணம் மற்றவர்களை அச்சுறுத்துவதற்கானது. மனிதர்கள் அதை உணர்ந்தாலும் உணராவிட்டாலும், இயேசுவுக்கு எதிரான அவர்களுடைய வன்முறை தேவனுக்கு எதிரான வன்முறையாக இருந்தது.

உலகத்தின் வன்முறைக்குத் தேவனுடைய சொந்தப் பதில் இதுதான்: தீமையின் சக்திகள் ஒன்றுமில்லாமல் ஆக்கப்பட்டன. அவை சகிக்கப்பட்டு, உள்வாங்கப்பட்டதன் மூலம். ஆகவேதான், தாக்கப்பட்டபோது இயேசு தம்மைத் தற்காத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது அவ்வளவு முக்கியமானது. மன்னிப்பு என்பது உள்ளான வேதனையைச் சகித்து, உள்வாங்கிக்கொள்வதை உள்ளடக்கியது. கசப்பு, மனக்கசப்பு, வெறுப்பு, பழிவாங்குதல் ஆகியவை உண்டாவதை மறுப்பதையும். தேவன் குற்றமற்ற பலியாக உலகத்துக்குள் வருகிறார். முடிவில், அந்தப் பலியின் மரணம் தனித்துவமானதாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. வெறும் சடங்காகச் செலுத்தப்படும் மிருகபலியாக அல்ல. முடிவில், பழைய ஏற்பாட்டின் பலிகள் உண்மையிலேயே மெய்யான பலியின் முன்மாதிரிகள் மட்டுமே.

இயேசு நம்முடைய பாவங்களின் நிமித்தம் மரித்தார்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார்.⁹⁶ உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவனுடைய பலியாட்டுக்குட்டி அவரே.⁹⁷ பலியாக அவர் ஒருவரே நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து, நம்முடைய அசுத்தத்திலிருந்து நாம் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கான ஒரே வழி. பரிசுத்த தேவனுடைய சமூகத்துக்குள் வருவதற்காக.

பலியின்மேல் கைகளை வைப்பதன் அல்லது அழுத்துவதன் மூலம், பலிசெலுத்துகிறவன் தன்னைப் பலியோடு அடையாளப்படுத்திக்கொள்கிறான். ஏதோ ஒன்று

96. 1 கொரிந்தியர் 15:3

97. யோவான் 1:29, 36; 1 பேதுரு 1:18-21

பலியின்மேல் கடந்து செல்கிறது. கறையும் தீட்டும் பலியின்மேல் கடந்து சென்று, அவ்விதமாக அழிக்கப்பட்டன. பலி ஒருவகையான பதிலாளாகிறது. ஒரு பலி – இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், பலியின் இரத்தம் – பாவங்களுக்குப் பாவநிவிர்த்தி செய்ய முடிந்தது. பாவநிவிர்த்தி என்றால், நம்முடைய பாவங்கள் துடைத்தழிக்கப்படுகின்றன என்று அர்த்தம். அவை உண்டாக்கியவையும் நீக்கப்படுகின்றன. பாவம் மூடப்படுகிறது, அதன் வல்லமை முறிக்கப்படுகிறது. உடைந்துபோனது முழுமையாகிறது.

இயேசு எல்லா மிருகபலிகளின் முன்மாதிரியையும் நிறைவேற்றினார். அதே நேரத்தில் அவற்றை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார்.⁹⁸ அவற்றைத் தேவையற்றவையாக்கினார். இப்போது பாவமில்லாத ஒரு மனிதன் நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார். பாவிக்குக்காகப் பரிபூரணமான ஒருவர். நம்முடைய பாவங்கள், மீறுதல்கள், அக்கிரமங்கள், தேவனுக்கும் மனிதர்களுக்கும் எதிரான நம்முடைய எண்ணற்ற குற்றங்கள், நம்முடைய கீழ்ப்படியாமை – இவற்றை அவர் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார். அவரே அவற்றைச் செய்ததுபோல. அவற்றை என்றென்றைக்குமாக நீக்கிப்போட்டார்.⁹⁹ தம்முடைய மரணத்துக்குள். சிலுவையில் அவர் நம்முடைய பாவத்தின், நம்முடைய பாவங்களின் பாரத்தைச் சுமந்தார். அங்கே சிலுவையில் தேவன் தம்முடைய குமாரனுடைய நபரில் பாவத்தைக் கண்டித்தார், ஆம், பாவத்தை நியாயந்தீர்த்தார்.¹⁰⁰ ஆகவே அவருடைய மரணம் சிலுவையில் அறையப்பட்ட மற்றவர்களுடைய மரணத்தைப் போன்றதல்ல. இங்கே ஒருவர் பாவியாக இல்லாதிருந்தும் பாவியின் மரணத்தை அடைந்தார். நம்முடைய பாவங்களாலும் அநீதிகளாலும் பாரம் ஏற்றப்பட்ட பலியாக. உலகம் முழுவதன் பாவங்களோடு ஒன்றாக்கப்படுவது சகிக்க முடியாத ஒரு நிகழ்வு.

98. எபிரெயர் 7:27; 9:26, 28; 10:10, 14

99. எபிரெயர் 8:12; 10:17; மீகா 7:19

100. ரோமர் 8:3

மற்றவர்களுக்காகப் பாவத்தின் மீதான தீர்ப்பைத் தமக்குள் சகிப்பது, உலகத்தின் எந்த வேதனையோடும் எந்த அனுபவத்தோடும் ஒப்பிட முடியாதது.¹⁰¹ இது ஒரே ஒருமுறை நடந்த நிகழ்வு. மனிதனுக்கு மிகவும் விரோதமான ஒரு சூழலில், அதிர்ச்சி தரும் ஒரு சிலுவையில் அறைதலில். இதுவே அந்த விலை. வேறு இரண்டு சிலுவைகளுக்கு நடுவேயுள்ள இந்தச் சிலுவையில் எல்லாக் காலங்களிலும் மிகப் பெரிய பாடு நடந்தது.

எதிர்காலம் மனுஷகுமாரனுடைய கைகளில் இருக்கிறது என்பதற்கு இந்தப் பாடுதான் உத்தரவாதம். தேவன் தாமே ஏற்றுக்கொண்ட பாடுகளின் ஆழம் ஒரு இரகசியமாகவே இருக்கிறது. சாத்தியமான ஒரே தீர்வைத் தேவன் தாமே உண்டாக்குகிறார்: தம்முடைய குமாரனின் தனித்துவமான பலி. நாம் ஒருபோதும் மாற்றவோ செய்து முடிக்கவோ முடியாததை அது நிறைவேற்றுகிறது.

நமக்காகவும் தேவனுக்காகவும் இயேசு தம்மைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்ததே, நம்மேல் உள்ள எல்லையற்ற அன்புக்கும், தாராளத்துக்கும், தயவுக்கும் சான்றும் அடிப்படையும் தொடக்கப்புள்ளியும் ஆகும்.

மரித்த, இறந்துபோன ஒரு கிறிஸ்து நமக்கு உதவமாட்டார்.¹⁰² எல்லாவற்றையும் தீர்மானிக்கும் ஒரு கேள்வி இன்னும் மீதமிருந்தது: தேவன் தம்முடைய குமாரனுடைய பலியை உண்மையிலேயே ஏற்றுக்கொண்டாரா?

ஆம்! அவர் அவரை உயிர்த்தெழுப்பினார். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் ஒரு அற்புதத்தைவிட மேலானது. ஒரு ஆச்சரியக்குறியைவிட மேலானது. தேவன் இந்தத் தனித்துவமான பலியைச் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்றும், இப்போது பாவினை நீதிமாண்களாக அறிவிக்க முடியும் என்றும் அது பிரகடனம் செய்கிறது.¹⁰³ அவர்

101. ரோமர் 8:3; 2 கொரிந்தியர் 5:21

102. 1 கொரிந்தியர் 15:17

நிபந்தனையின்றிக் கிருபை காண்பித்து மன்னிக்கிறார் என்று அர்த்தம். பாவிகளை நீதிமான்களாக்குகிறார் என்று அர்த்தம்.¹⁰⁴ அவர்கள் ஒருபோதும் பாவம் செய்யாதவர்கள்போல.

தேவனுக்குப் பலி தேவையா?

கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்து முடிவில்லாமல் சிந்தித்துக்கொண்டே இருக்கலாம். நீங்களும் இப்படிக்கேட்டிருக்கிறீர்களா: தேவனுக்குப் பலி தேவையா? அல்லது, அன்பின் தேவன் தம்முடைய கோபத்தைத் தணிப்பதற்காக ஒரு பலியைக் கேட்பது எப்படிச் சாத்தியம்?

முதலாவது, நமக்குத்தான் ஒரு பலி தேவைப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். தேவனுக்கு அல்ல. பிரச்சினை நம்மிடம் இருந்தது. தேவனிடம் அல்ல. நாம் பாவம் செய்தோம்; பாவநிவிர்த்திக்காக, ஈடுசெய்வதற்காக நாமே ஒரு பலியைச் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. ஏனென்றால் பாவநிவிர்த்தி என்பது மீறினவனுடைய பொறுப்பு. ஆனால் நிலைமையைச் சரிசெய்யக்கூடியவர் தேவன் ஒருவரே. அவரே விலையைச் செலுத்துகிறார். தேவனோடுள்ள உறவைத் திரும்ப நிலைநாட்டுவதற்காக. மன்னிக்க ஆயத்தமாகவும் மனதாகவும் இருப்பதன் மூலம். இதைத்தான் தேவன் இயேசுவில் செய்கிறார்.

இரத்தம் சிந்தும் பலியில்லாமல் முடியாதா என்று நானும் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டேன். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இயேசுவின் பயங்கரமான சிலுவை மரணம் இல்லாமல் முடியாதா என்று. சிலுவையில் அறையப்படுவதற்குச் சற்று முன்பு கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசு ஜெபித்து மன்றாடுகிறார். திகிலடைந்தவராக, கலக்கமடைந்தவராக. எல்லாம் கூடிய தம்முடைய பிதாவிடம், சிலுவை தமக்கு விலக்கப்படக்கூடுமா என்று கேட்கிறார். பாடுகளின் பாத்திரம்

103. ரோமர் 4:24-25; 1 கொரிந்தியர் 15:3

104. ரோமர் 3:21-26; 5:1, 9

தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி. ஆனாலும் இயேசு பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறார். எதிர்ப்பின்றி அவர் அநியாயத் தீர்ப்புக்குள்ளும் சிலுவையின் நிகழ்வுக்குள்ளும் செல்லுகிறார்.¹⁰⁵

தோட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் நம்முடைய கேள்விக்குப் பதில் தருகின்றன: சிலுவையும் இயேசுவின் மரணமும் இல்லாமல் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமாயிருக்கவில்லை. உண்மையில், தேவனால் எல்லாம் கூடும் – ஆனால் இரட்சிப்புக்கு அவருக்கென்று ஒரு வழி இருக்கிறது. இது அவருடைய பிரபஞ்சம், அவருடைய உலகம். வாழ்க்கையின் விதிகளையும் வரம்புகளையும் அவரே தீர்மானிக்கிறார். நமக்கு ஒரு பதிலாள் தேவைப்பட்டது. மரித்தோரிலிருந்து எழுந்து, நம்மையும் தம்மோடு ஜீவனுக்குள் இழுத்துக்கொண்டுபோகும் ஒரு விடுதலையாளர் நமக்குத் தேவைப்பட்டது. மரணத்தின் வல்லமையை – தம்முடைய மரணத்தின் மூலம் – வெல்லும் ஒரு விடுதலையாளர் நமக்குத் தேவைப்பட்டது. மரணம் என்னும் பகைவனுடைய அரணுக்குள் புகுந்து, கட்டுகளையும் வாசல்களையும் உடைத்தெறிகிறவர்.

தேவனுடைய அன்பும் இயேசுவின் அன்பும் பாடுகளையிட வல்லமையானவை. இயேசு எதைக் குறித்து அவ்வளவு அளவுக்கு மிஞ்சிப் பயந்தார்? ரோமர்கள் தம்மைச் சிலுவையில் கொல்லப்போவதைக் குறித்தா? நிச்சயமாக. ஆனால் நம்முடைய பாவத்தோடு அடையாளப்படுத்தப்படுவதைக் குறித்தும். நம்முடைய பாவத்தைச் சுமப்பதைக் குறித்தும். அவரே அதைத் தொடங்கியவரும் செய்தவரும் போல. இதில்தான் நம்மால் கற்பனை செய்ய முடியாத மிகப் பெரிய காரியம் இருக்கிறது. அந்த நாளில் கொல்கொதாவில் இருந்தவர்களில் ஒருவரும் புரிந்துகொள்ளாத, ஊக்கிக்கக்கூட முடியாத ஒன்று. சிலுவையில் தேவனுடைய எல்லையற்ற

105. மத்தேயு 26:36-46; மாற்கு 14:32; லூக்கா 22:39

அன்பும் பரிசுத்தமும், உலகத்தின் எண்ணற்ற பாவங்களும், மனிதர்களுடைய வெறுப்பும், இருளின் சக்திகளும் ஒன்றோடொன்று மோதுகின்றன. இயேசு அதைத் தாங்க வேண்டும். சுமக்கவும் சகிக்கவும் வேண்டும். அதைத் தம்மோடு தம்முடைய மரணத்துக்குள் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

சிலுவை இல்லாமல் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் சித்தம் சாத்தியமாயிருந்திருந்தால், கொல்கொதாவில் இந்த முடிவு நடந்திருக்காது! வரலாற்றின் திருப்புமுனையாகிய சிலுவை ஒரு முரண்புதிராகவே இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கோ அது தேவனுடைய வல்லமையும் ஞானமுமாக நிரூபிக்கப்படுகிறது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன்: இதுவே அவருடைய வழி.

இது மனிதர்களின் கண்டுபிடிப்பு அல்ல. இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை, உடைந்துபோன ஒரு உலகத்துக்குத் தேவன் கொடுக்கும் பதில். கிறிஸ்தவர்கள், இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள், சிலுவைக்காக மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டியதில்லை. அது ஒரு இடறலாகவே இருக்கிறது. விசுவாசிக்காதவர்களுக்கு, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு வடிவத்துக்குள்ளோ தர்க்கத்துக்குள்ளோ அதைக் கொண்டுவர முடியாது.

தேவன் சாந்தப்படுத்தப்படுவதற்கு அல்லது தம்முடைய கோபத்தைத் தணிப்பதற்கு அவருக்கு ஒரு பலி தேவையா என்ற கேள்விக்கு இப்படிப் பதில் சொல்லலாம்: நாம் எல்லாரும் தேவனுடைய கோபத்தின் கீழ் இருக்கிறோம்.¹⁰⁶ தேவனுடைய கோபம் வெளிப்பட்டிருக்கிறது;¹⁰⁷ வரப்போகும் நியாயத்தீர்ப்பில் அது காணப்படும்.¹⁰⁸

ஆனாலும் தேவன் நீடிய சாந்தமுள்ளவர், கோபிக்கிறதற்குத் தாமதிக்கிறவர்.¹⁰⁹ அவர் தம்முடைய கோபத்தை அடக்கிவைக்கிறார். தீமையைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு,

106. யோவான் 3:36; ரோமர் 3:5; எபேசியர் 2:3

107. ரோமர் 1:18

108. ரோமர் 2:5, 8; 5:9; கொலோசெயர் 3:6; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:10

109. யாத்திராகமம் 34:6; எண்ணாகமம் 14:18

தண்டனையை விட்டுவிடுகிறார். மன்னிப்பு என்பது சுமப்பதோடும் சகிப்பதோடும் தொடர்புடையது. தம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலின் அநீதியைத் தேவன் தாமே அநேகமுறை சகித்திருக்கிறார். கொல்கொதா அதன் உச்சம். அங்கே தேவன் தம்முடைய ஜனத்தின் பாவத்தைச் சகிக்கிறார்; நாம் மனிதர்கள் சர்வவல்லவர்களாக இருந்திருந்தால் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பதிலைக் கொடுக்காமல் விட்டுவிடுகிறார். தேவன் மௌனமாயிருக்கிறார். கெத்செமனேயின் ஜெபத்தை அல்ல, சிலுவையில் இயேசு செய்த ஜெபத்தையே அவர் கேட்கிறார்: பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே.¹¹⁰

சிலுவையில் தேவன் தம்முடைய கோபத்துக்கு முடிவு கட்டுகிறார். அதை அடக்கிவைக்கிறார்! தேவனுடைய கோபம் முடிவுக்கு வரும் இடமே சிலுவை. அவருடைய நியாயமான கோபம் எரியும் இடம் அல்ல; அது அணைந்துபோகும் இடம். அவர் எதிர்ப்பின்றித் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்ததே அதற்குச் சான்று. சிலுவையில் அறையப்பட்ட தேவனாக.

ஒரு இடறல். ஆனால் நமக்கோ, கோபமும் வன்முறையும் மறைந்துபோகும் ஒரு உருகுநிலை – அணு உலையின் உள்ளகம் உருகுவதைப் போல. பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமை இரத்தம் வடிந்து சோர்ந்துபோகிறது.

1986-இல் செர்னோபில் (Tschernobyl) நகரில் ஒரு அணு உலை வெடித்தபோது, அதைவிடப் பெரிய ஒரு பேரழிவு வரும் அபாயம் இருந்தது. கொதித்து ஒளிரும் அணு உலைக்குக் கீழே தண்ணீர் நிறைந்த ஒரு தொட்டி இருந்தது. உருகிய பொருள் அதற்குள் பாய்ந்திருந்தால், ஒரு பயங்கரமான நீராவி வெடிப்பு இன்னும் மிக அதிகமான கதிர்வீச்சை வெளியிட்டிருக்கும். மூன்று பேர் தாங்களாகவே முன்வந்தார்கள். கதிர்வீச்சு நிறைந்த, தண்ணீர் சூழ்ந்த அடித்தளத்துக்குள் அவர்கள்

110. லூக்கா 23:34

இறங்கினார்கள். தண்ணீர் வெளியேறும்படி அங்கே அவர்கள் கையாலேயே வால்வுகளைத் திறந்தார்கள். உயிரோடு திரும்பி வருவோம் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனாலும் போனார்கள். உக்ரைனுக்காக, ஐரோப்பாவுக்காக. அவர்களுடைய தியாகம் பேரழிவைத் தடுத்தது. மூவரும் உயிர் பிழைத்தார்கள்.

அப்படியே இயேசு, கற்பனைக்கு எட்டாத விதத்தில், அந்தப் பேரழிவை உண்டாக்கியதாகவே நமக்காக ஆக்கப்பட்டார்: பாவமாக.¹¹¹

நன்மையால் வெல்லப்பட்ட தீமை

கிறிஸ்துவில் தீமை முடிவுக்கு வருகிறது; ஏனென்றால் அவர் அதைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொள்கிறார். மனிதர்களுடைய தீமையைச் சகிக்கிறார். பலவீனத்தில் சிலுவையில் அறையப்படுகிறார்.¹¹² ஆனால் தேவனுடைய பலவீனம் அதிக பலமுள்ளது.¹¹³ அவருடைய அன்பைத் தீமையால் அணைக்க முடியவில்லை. அவர் தீமையை நன்மையால் வென்றார். சத்துருக்களை நேசிப்பதன் மூலம். அந்த அன்பு அதிக வல்லமையுள்ளதாயிருந்து வெற்றிபெற்றது! தீமை தன் முழு வெறியையும் கொட்டித் தீர்த்தது; ஆனாலும் தோற்றுப்போனது. உயிர்த்தெழுந்தவரில் ஒப்புரவாக்குதலுக்காகத் தேவனுடைய கரம் நீட்டப்பட்டே இருக்கிறது.

தேவன் கிறிஸ்துவில், தம்மையே பலியாக்கும் தம்முடைய அன்பில், நம்முடைய வன்முறையைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார். சீர்கெட்ட, பாவமுள்ள நம்முடைய சுபாவத்திலிருந்தும், அதிகாரம், பழிவாங்குதல், பதிலுக்குப் பதில் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட இருதயத்திலிருந்தும் நம்மை மீட்பதற்காக.

111. 2 கொரிந்தியர் 5:21

112. 2 கொரிந்தியர் 13:4

113. 1 கொரிந்தியர் 1:25

சிலுவையில் தேவன் இரட்சிக்கிறவராகவும்
ஒப்புரவாக்குகிறவராகவும் பிரசன்னமாயிருக்கிறார்.¹¹⁴
சிலுவையில் அறையப்பட்டவரில். திரியேக தேவன் – பிதா,
குமாரன், பரிசுத்த ஆவி – சிலுவையின் மூலம் நித்திய
இரட்சிப்பை உண்டாக்கினார்.¹¹⁵ இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம்
பாவநிவிர்த்தி நடந்தது. அது நம்முடைய பாவங்களை
மூடுகிறது.¹¹⁶ சிலுவையில் ஒரு வல்லமையாகிய பாவத்துக்கு
மரணத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது;¹¹⁷ நாம் ஒரு புதிய
வாழ்க்கையை வாழும்படிக்கு. நம்முடைய பாவங்கள்
மன்னிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, பாவத்தின் வல்லமையும்
முறிக்கப்படும்படிக்கு. அது இனி நம்முடைய வாழ்க்கையை
ஆளாதபடிக்கு.

இதுவே சிலுவையின் நற்செய்தி. திரியேக தேவன்
சிலுவையில் தமக்குள்ளேயே தேவையான எல்லாவற்றையும்
செய்கிறார் – நமக்காக!

114. 2 கொரிந்தியர் 5:19

115. எபிரெயர் 9:14

116. 1 யோவான் 2:2

117. ரோமர் 8:3

தேவனுடைய எல்லையற்ற ஞானமும் வல்லமையும்

தேவனுடைய மகத்துவம் அவருடைய தாழ்மையில் காணப்படுகிறது. ஊழியம் செய்து தன்னையே ஒப்புக்கொடுக்கும் ஒரு அன்பில். கிறிஸ்துவில் தேவன் சிலுவைக்குப் போகும்போது, அவர் தம்முடைய சுபாவத்துக்கு எதிராகச் செயல்படவில்லை. அவர் எப்படிப்பட்டவரோ, அப்படியே செயல்படுகிறார். கொல்கொதா முதல் அவருடைய அன்புக்கு ஒரு வடிவம் உண்டு: சிலுவையின் வடிவம். நன்மையைத் தேடி, தன்னையே ஒப்புக்கொடுக்கும் ஒரு அன்பு. சிலுவையே அவருடைய அன்பின் மிகப் பெரிய வெளிப்பாடு என்றால், தேவன் எப்போதும் இப்படியே இருந்திருக்கிறார். எப்போதும் இப்படியே இருப்பார்.

சிலுவையில் தேவன் தம்முடைய ஞானத்தைக் காண்பிக்கிறார். ஆனால் பைத்தியமாகத் தோன்றுகிறார். சிலுவையில் தேவன் தம்முடைய வல்லமையைக் காண்பிக்கிறார். ஆனால் தம்மை வல்லமையற்றவராக்குகிறார். சிலுவையில் தேவன் தம்முடைய அழகைக் காண்பிக்கிறார். ஆனால் தம்மை உருக்குலைய விடுகிறார். சிலுவையில் தேவன் தம்முடைய அன்பைக் காண்பிக்கிறார். நம்முடைய பாவத்தின் விளைவுகளோடு அவர் தம்மை ஒன்றாக்குகிறார். தேவனைவிட்டு இதைவிடத் தூரமாக இருக்க முடியாது. சரியாக அந்த இடத்துக்கே அவர் இறங்கி வருகிறார்.

சிலுவை தேவனுடைய வல்லமை.¹¹⁸ இது ஆச்சரியமானது. தேவன் தம்முடைய வல்லமையைக் காண்பிக்கும்போது அது இப்படித்தான் இருக்கிறது என்று பவுல் சொல்லுகிறார்: தேவனாயிருப்பதன் சிறப்புரிமைகளை இயேசு களைந்துவிடுகிறார்.¹¹⁹ காயப்படக்கூடிய ஒரு மனிதனாகிறார். தம்மைச் சிலுவையில் அறைகிற அதே மனிதர்களுடைய

118. 1 கொரிந்தியர் 1:18

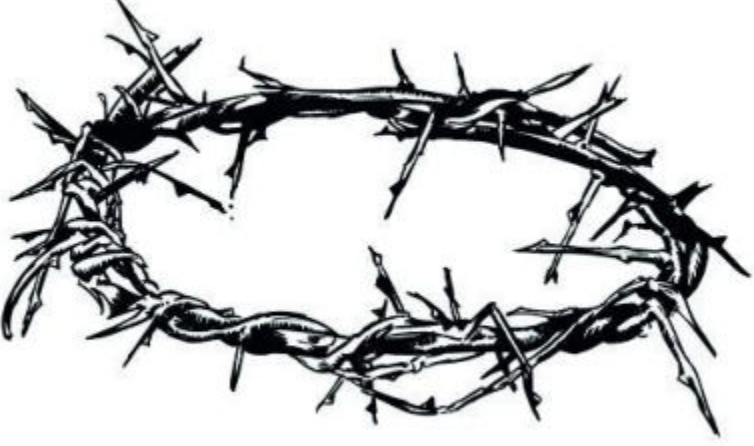
119. பிலிப்பியர் 2:6-8

குற்றத்தையும் அவமானத்தையும் தம்மேல் ஏற்றுக்கொள்கிறார். நாம் வல்லமையைக் குறித்து இப்படி நினைப்பதில்லை. அநேக கிறிஸ்தவர்களும் இதைக் கருத்தாய் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

வல்லமை என்றவுடன் நாம் கட்டாயத்தையும் வன்முறையையும் நினைக்கிறோம். மனிதர்கள் தங்கள் தெய்வங்களை இப்படித்தான் கற்பனை செய்கிறார்கள். சிலுவை அதற்கு நேர்மாறானதைக் காட்டுகிறது. சிலுவையில் தேவனுடைய வல்லமை நம்முடைய இருதயத்தை நாடி வேண்டிக்கொள்வதாக இருக்கிறது. முற்றிலும் வேறான அவருடைய சுபாவத்தின் மூலம். தன்னையே ஒப்புக்கொடுக்கும் அன்பின் மூலம்.

அவர் பலவீனத்தில் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். ஆனால் தேவனுடைய பலவீனம் மனிதர்களுடைய பலத்தைவிட அதிக பலமுள்ளது.¹²⁰ அதிகாரத்தின் சட்டங்களின்படி அல்ல, அன்பின் சட்டத்தின்படி! சத்துருக்களை நேசிக்கும் அன்பின் சட்டத்தின்படி.

120. 1 கொரிந்தியர் 1:25; 2 கொரிந்தியர் 13:4

சிலுவை நமக்கு அளிப்பவை

மனிதர்களாகிய நாம் எதைச் செய்யக்கூடியவர்கள் என்பதைச் சிலுவை காட்டுகிறது. தேவனுக்கு எதிரான நம்முடைய கலகத்தில், நம்முடைய வாழ்க்கையின் உணர்ந்த அல்லது உணராத அராஜகத்தில்.¹²¹ தேவனுக்கு இடமில்லாத இடத்தில். அல்லது அவர் ஒரு துணைப் பாத்திரம் மட்டுமே வகிக்கும் இடத்தில். ஆனாலும் தமக்குச் சத்துருக்களைப் போல எதிர்த்து நிற்பவர்களுக்காகக்கூட, தம்முடைய குமாரனை மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் அளவுக்குப் போகத் தேவன் தம்முடைய இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து ஆயத்தமாயிருக்கிறார்.¹²² பகையை ஒப்புரவாகவும் சமாதானமாகவும் மாற்றுவதற்காக.

121. 1 யோவான் 2:15-17; 3:4

122. ரோமர் 5:6-10

மரணத்திலிருந்தும் பாவத்திலிருந்தும் நம்மை விடுவிப்பதற்காக, பாவமில்லாத ஒரே ஒருவர் மரித்து, மீண்டும் உயிரடைந்தார். கிறிஸ்து செய்ததைத் தேவன் நம்மேல் மாற்றிவைக்கிறார். அவருடைய மரணம் நம்முடைய மரணம்; அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் நம்முடையது. அவரோடே கூட நாம் மரித்து உயிர்த்தெழுந்தோம்!¹²³ சிலுவையில் அவர் நம்மோடு தம்மை ஒன்றாக்கிக்கொண்டார். நாம் கிறிஸ்துவோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவருடைய மரணம் நம்முடைய மரணம். பாவமுள்ள, தோற்றுப்போன நம்முடைய பழைய வாழ்க்கையின் முடிவு. அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் நம்முடைய உயிர்த்தெழுதல். ஆவிக்குரிய மரணத்திலிருந்து¹²⁴ புதிய, நித்திய ஜீவனுக்குள் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டோம். ஒரு புதிய தொடக்கம் சிலுவையின் மூலமாக, கிறிஸ்துவின் மூலமாக மட்டுமே சாத்தியம்.

தேவன் பாவத்தையும் தீமையையும் உலகத்திலிருந்து ஒழிக்க விரும்பியிருந்தால், மனிதர்களையே உலகத்திலிருந்து ஒழிக்க வேண்டியிருந்திருக்கும். ஏனென்றால் பாவம் என்பது தனியே பிரித்து அறுவைசிகிச்சை செய்து எடுத்துவிடக்கூடிய நம்முடைய ஒரு பகுதி அல்ல. நாம் முழுக்க முழுக்கப் பாவிகள். ஆனால் பாவி சாகவேண்டும் என்பது தேவனுடைய விருப்பம் அல்ல!¹²⁵ அவருடைய மரணத்தில் நம்முடைய பழைய, தேவபக்தியற்ற வாழ்க்கை மரித்தது. அவருடைய மரணத்தில் அடக்கம்பண்ணப்பட்டது. புதிய வாழ்க்கைக்கு நாம் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டோம்.

சிலுவை, ஒரு பைத்தியக்காரத்தனம்

சிலுவையில் மனிதர்கள் பிரிகிறார்கள். சிலருக்கு அது பைத்தியக்காரத்தனம். சிலுவையில் வேதனையோடு மரிக்கும் உலக இரட்சகர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் கொண்டு வர

123. ரோமர் 6:1-14; எபேசியர் 2:1-10; கொலோசெயர் 2:11-14; 3:1-4

124. லூக்கா 15:32

125. எசேக்கியேல் 18:23, 32

முடியாது, இரட்சிப்பையும் கொண்டுவிட முடியாது. உலகத்தின் எந்த மதமும் தன் ஸ்தாபகர் அவமானகரமாக உயிரை இழந்ததற்காக அவரைக் கொண்டாடுவதில்லை.

ஆனால் விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு அதுவே மிக மேலானது: தேவனுடைய வல்லமையும் ஞானமும். சிலுவை அவர்களுக்கு இரட்சிப்பு, ஒப்புரவாகுதல், மன்னிப்பு, விடுதலை என்று அர்த்தம்.¹²⁶ சிலுவையைக் குறித்த இந்த அறிவைத் தேவன் ஒருவரே மனிதனுக்குள் உண்டாக்க முடியும்.

இடறலான சிலுவை இல்லாமல் சுவிசேஷம் நற்செய்தி அல்ல. சிலுவையோடு மட்டுமே அது இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய வல்லமை. இரட்சிப்புக்கு, சிலுவையில் அறையப்பட்டவர் ஒருவரே தேவனால் நமக்கு ஞானமும், நீதியும், பரிசுத்தமும், மீட்புமானார்!¹²⁷ ஒரு மரணத்தின் மூலம், பகிரங்கமான ஒரு மரணதண்டனையின் மூலம் மகத்தான இரட்சிப்பை உண்டாக்குவது தேவனுடைய ஞானம்:

- வெற்றியும் விடுதலையும், அதிகார மாற்றம்¹²⁸
- பாவநிவிர்த்தி¹²⁹
- ஒப்புரவாகுதல்¹³⁰
- மன்னிப்பு¹³¹
- நித்திய ஜீவன்¹³²
- மீட்கும்பொருள்¹³³
- மீட்பு¹³⁴
- சுகமாக்குதல்¹³⁵

126. 1 கொரிந்தியர் 1:18, 23-24

127. 1 கொரிந்தியர் 1:30

128. அப்போஸ்தலர் 26:18; கொலோசெயர் 1:12-13; 2:15; எபிரெயர் 2:14-15

129. ரோமர் 3:24-26; 8:3, 32-34; கலாத்தியர் 3:13; எபேசியர் 5:2; எபிரெயர் 2:17; 1 யோவான் 2:2; 4:10

130. ரோமர் 5:10; 2 கொரிந்தியர் 5:18-20; கொலோசெயர் 1:20-22

131. அப்போஸ்தலர் 2:38; எபேசியர் 1:7; எபிரெயர் 10:18

132. யோவான் 3:14-16; 6:51-56

133. மத்தேயு 20:28; மாற்கு 10:45; அப்போஸ்தலர் 20:28; 1 கொரிந்தியர் 6:20; 1 தீமோத்தேயு 2:5-6

134. எபேசியர் 1:7; 5:25; தீத்து 2:14; எபிரெயர் 9:12; 1 பேதுரு 1:18-19;

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5-6; 5:9

- அன்பின் மிகப் பெரிய சான்று¹³⁶
- முன்மாதிரி¹³⁷
- ஒற்றுமை¹³⁸

கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சில நேரங்களில் தேவனுடைய ஞானம் மிக உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. அவர்கள் சிலுவையைக் குறித்து எதைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள், எதை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்பது தீர்மானமானது அல்ல. சிலுவையின் மூலம் உலகத்துக்கு இரட்சிப்பை அளிக்கும் தேவன்மேல் அவர்கள் நம்பிக்கை வைப்பதே மிக முக்கியம். அறிவு இரட்சிப்பதில்லை; அங்கே ஒருவர் நமக்காக எல்லாவற்றையும் சரிசெய்தார் என்ற விசுவாசமே இரட்சிக்கிறது.

சிலுவையில் நம்மைச் சந்திக்கும் தேவன்மேல் நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்கிறீர்களா?

மீண்டும் வீட்டுக்கு

சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவின்மேல் நம்பிக்கை வைக்கிறவர் இரட்சிக்கப்படுவார். அவருக்கு எல்லாம் மாறுகிறது. காணாமற்போன மகனாக, காணாமற்போன மகளாக அவர் பரலோகப் பிதாவின் கரங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார். அவர் தேவனுடைய மகனாக, மகளாக ஆகிறார்.¹³⁹ சிலுவைக்குப் பின்னால் பிதாவின் மகத்தான ஆசீர்வாதச் செல்வம் காத்திருக்கிறது.¹⁴⁰ தம்முடைய குமாரனோடேகூட அவர் நமக்கு எல்லாவற்றையும் அருளுவார்.¹⁴¹ சிலுவையின் மூலம் இயேசு நம்மைத் தேவனிடம் திரும்ப அழைத்துச் செல்லுகிறார்.¹⁴² அவருடைய தகப்பனின்

135. ஏசாயா 53:5; 61:1; லூக்கா 4:18-19, 23

136. யோவான் 3:14-16; 10:11; 15:13; கலாத்தியர் 2:20; 1 யோவான் 3:16; 4:10

137. எபேசியர் 5:2; பிலிப்பியர் 2:5-11; 3:10-11; 1 பேதுரு 2:21-24; 1 யோவான் 3:16

138. யோவான் 11:52; 12:24; எபேசியர் 2:16

139. ரோமர் 8:14, 19, 29; கலாத்தியர் 4:6

140. 2 கொரிந்தியர் 8:9

141. ரோமர் 8:32

142. எபிரெயர் 10:19-22; 1 பேதுரு 3:18

இருதயத்துக்குத் திரும்ப.¹⁴³ அவரோடுள்ள ஐக்கியத்துக்குத் திரும்ப.¹⁴⁴

அவர் மனப்பூர்வமாக நம்முடைய இடத்தை எடுத்துக்கொண்டார். அதன் எல்லா விளைவுகளோடும். ஏனென்றால் நம்முடைய பாவத்தின் சம்பளம், அதன் விளைவு, மரணம்.¹⁴⁵ இப்படியே நீதியுள்ளவர் அநீதியுள்ளவர்களுக்காக மரித்தார். நம்முடைய பதிலாளாக.

நீங்கள் ஏற்கெனவே வீட்டுக்கு வந்துவிட்டீர்களா? இன்னும் தயங்குகிறீர்களா? பிதா ஒவ்வொரு நாளும் உங்களை எதிர்பார்த்து வழிநோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறார்!

தேவனுடைய கிருபையின் சுவிசேஷம்

நாம் எல்லாரும் பாவிகள் என்று இவ்வளவு அடிக்கடி வாசிப்பதை இன்னும் உங்களால் தாங்க முடிகிறதா? அதைக் கேட்டு எரிச்சலடைவது நியாயம்தானே? என்னை நம்புங்கள்: நம்மை மட்டம்தட்டுவது நோக்கம் அல்ல. இந்த நோயறிதலை வேதாகமமே செய்கிறது. அது உண்மையைப் பேசுகிறது. **அந்த உண்மை நம்மை விடுதலையாக்குகிறது.**

ஒரு பாவி என்பதை அறிந்து ஒப்புக்கொள்வது என்றால் இதுதான்: நாம் அடியோடு கெடுத்துவிட்டோம். அதைச் சரிசெய்ய முடியாது. வெளியேற வழியில்லை. நம்முடைய நிலைமை மிகவும் தீவிரமானது. நாம் மரணத்திலிருந்து தப்ப மாட்டோம். நம்முடைய நிலைமையிலிருந்து நம்மை விடுவிப்பதற்குக் கொல்கொதாவின் சிலுவையும் இயேசுவின் பயங்கரமான மரணமும் அவசியமாயிருந்தன என்றால், நம்முடைய நிலைமை எவ்வளவு அழிவுக்குரியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கொஞ்சம் கற்பனை செய்துபார்க்கலாம்.

143. லூக்கா 15:11-24; எபேசியர் 2:13, 18

144. 1 யோவான் 1:3-4, 7

145. ரோமர் 6:23

நான் உங்களுக்கு உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன்: இரட்சகரை அறிந்துகொண்ட பின்புதான் நீங்கள் இதைப் புரிந்துகொள்வீர்கள். நீங்கள் பாதுகாப்பான கரையில் இருக்கும்போதுதான்.

உறைந்த போடன் ஏரியின் (Bodensee) மேல் குதிரையில் சவாரி செய்த ஒரு குதிரைவீரனின் கதை உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அவனுக்கே தெரியாமல்,¹⁴⁶ ஏரியின் மறுகரையை அடைந்தபோது, அவன் எங்கிருந்து வந்தான் என்று மக்கள் அவனுக்குச் சொன்னார்கள். திகிலடைந்து அவன் விழுந்துபோனான். உறைந்த ஏரியின் மேல் இருந்த மரண ஆபத்தை அவன் உணர்ந்தான். ஒரு மனிதனுக்கு வானம் திறந்து, தேவனுடைய கிருபை இருதயத்துக்குள் ஒளிவீசும்போது நடப்பது சரியாக இதுதான். **கிருபையினால் இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்!**¹⁴⁷ என்ற வார்த்தைகளை அவன் கேட்கும்போது. திரும்பிப் பார்த்துத் தன்னையே கேட்கிறான்: நான் எங்கே இருந்தேன்? ஒரு படுகுழியின் மேல்! மரண ஆபத்தில். நான் செய்யக்கூடியதிலேயே மிக முட்டாள்தனமான காரியம். நான் அழிவுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தேன்; இப்போதோ பாதுகாப்பாக இருக்கிறேன். நீங்கள் கேட்பீர்கள்: நாம் உண்மையிலேயே இவ்வளவு பெரிய ஆபத்தில் வாழ்கிறோமா? ஆம், நாம் மரணத்தின் வாசற்படியில், அழிவுக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்களாக வாழ்கிறோம்.

இரட்சிப்பு உண்டு: நம்முடைய மீட்பரை நோக்கிப் பாருங்கள்! அந்தச் சிலுவையில்! உங்கள் பாவங்களால் பாரம் ஏற்றப்பட்டவராக. இழந்துபோன, தண்டனைக்குரியதாகிவிட்ட நம்முடைய வாழ்க்கை கிறிஸ்துவில் சிலுவையில் அறையப்பட்டது. நாம் அதிலிருந்து விடுபடும்படிக்கு. இந்தச் செய்தியைக் கேட்டு அதிர்ந்துபோகாதவர் தேவனுடைய வார்த்தையை இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

146. Gustav Schwab (குஸ்டாவ் ஷ்வாப்) எழுதிய “Der Reiter und der Bodensee” (குதிரைவீரனும் போடன் ஏரியும்) என்ற கதைப்பாடலின் (1826) அடிப்படையில்.

147. எபேசியர் 2:1-10

காணாமற்போனவன் அல்ல, இரட்சிக்கப்பட்டவனே தான் ஒரு பாவி என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். தேவனுடைய கிருபை எதிர்பாராதவிதமாக ஒரு மனிதனுடைய இருதயத்துக்குள் நுழையும்போது, தான் ஒரு பாவி என்ற அறிவு இரட்சிப்பின் சந்தோஷமாக மாறுகிறது.

நம்மைக் குறித்த உண்மையும் தேவனுடைய கிருபையும் நம்மை விடுதலையாக்குகின்றன!¹⁴⁸ ஒருவேளை நீங்கள் இந்தப் பாடலை அறிந்து, அதன் இசையை நேசிக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய பொருளைத் துல்லியமாகச் சொல்லும் அதன் வரிகளைக் கவனமாகக் கேளுங்கள்:

148. யோவான் 8:32

Amazing Grace how sweet the sound! That saved a wretch like me! I once was lost, but now am found; Was blind but now I see.

வியத்தகு கிருபை, எவ்வளவு இனிய ஓசை, என்னைப் போன்ற ஒரு கேடுகெட்டவனை இரட்சித்தது! ஒருகாலத்தில் நான் காணாமற்போயிருந்தேன், இப்போதோ கண்டுபிடிக்கப்பட்டேன்; குருடனாயிருந்தேன், இப்போதோ காண்கிறேன்.

இது அந்தப் பாடலின் முதல் சரணம். கிறிஸ்துவைத் தன் மீட்பராகக் கண்டடைந்த ஒரு முன்னாள் அடிமை வியாபாரி இந்தப் பாடலை எழுதினார் (ஜான் நியூட்டன் (John Newton), 1779). அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், கிறிஸ்துவால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒருவர்.

தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை கிருபை

இயேசு கிருபையின் வார்த்தைகளைப் பேசினார்.¹⁴⁹ கண்டித்து அழிக்கும் வார்த்தைகளை அல்ல. தூக்கிவிடும், தைரியம் தரும், மன்னிப்பை அருளும் வார்த்தைகளை. ஆகவே சுவிசேஷம் கிருபையின் நற்செய்தியைத் தவிர வேறொன்றாக இருக்க முடியாது.¹⁵⁰ கிருபை என்பது, நாம் நித்தியமானவருக்கு முதுகைக் காட்டியிருந்தும், அவர் மனிதர்களாகிய நம்மிடம் இறங்கி வந்து நம்மை நோக்கித் திரும்புவதுதான். வற்புறுத்திப் பெற முடியாத கிருபை; இலவசமாகவும் மனப்பூர்வமாகவும் அருளப்படும் கிருபை.

கிருபை நம்மை இரட்சித்தது. நம்மால் தேவனுக்கு எதையும் கொடுக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் ஈடுசெய்ய நம்மால் முடியாது. நாம் யார் என்பதையும் தேவன் யார் என்பதையும் உணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ள மட்டுமே முடிந்தது. தேவனுடைய நீதியை ஏற்றுக்கொள்வது என்றால், நாம் நீதியுள்ளவர்கள் அல்ல என்று ஒப்புக்கொள்வதே.

149. லூக்கா 4:22

150. அப்போஸ்தலர் 20:24

தேவன் நீதியுள்ள நியாயாதிபதி.¹⁵¹ இன்றைய நம்முடைய நீதி அமைப்பில், நியாயாதிபதிகள் சட்ட மீறல்களுக்குத் தீர்ப்பளித்து, சட்டங்களின் அடிப்படையில் தண்டனைகளையும் அபராதங்களையும் விதிக்கிறார்கள். ஆனால் குற்றங்கள் நேரடியாக நியாயாதிபதிக்கு எதிராகச் செய்யப்படுவதில்லை. தேவனிடத்தில் அப்படியல்ல: நம்மைச் சிருஷ்டித்தவருக்கு – அவரே நம்முடைய நியாயாதிபதியும் – விரோதமாக நாம் குற்றவாளிகளானோம்.¹⁵² நாம் எதை எதிர்பார்க்க வேண்டும்?¹⁵³

ஆனாலும் தீர்ப்பைத் தடுப்பதற்கு எல்லாவற்றையும் செய்தவர் அந்த நியாயாதிபதியே.¹⁵⁴ தம்முடைய அன்பிலும் இரட்சிக்கும் நீதியிலும் அவர் இயேசுவில் நம்மைச் சந்தித்தார். அவருடைய வாழ்க்கையிலும் அவருடைய மரணத்திலும். சிலுவையில் அவர் செலுத்திய பலி, இயேசுவின் இரத்தம், நம்முடைய பாவத்தை என்றென்றைக்கும் மூடுகிறது.¹⁵⁵ சுவிசேஷத்தைத் தங்களுக்குரியதாக ஏற்றுக்கொண்டு, தேவன் தங்களுக்காகச் செய்ததை விசுவாசிக்கிற¹⁵⁶ எல்லாருக்கும் இது பொருந்தும்.¹⁵⁷

இதுவே தேவனுடைய கிருபை.¹⁵⁸ நமக்கு எதிரான நியாயமான தீர்ப்பு விலக்கப்படும்போது. வேறொருவர் நம்முடைய இடத்தில் நிற்பதால். அவர் நம்முடைய பாவங்களையும் பாவமுள்ள நம்முடைய இருப்பையும் தம்முடைய மரணத்துக்குள் சுமந்து செல்லுகிறார்.¹⁵⁹

151. அப்போஸ்தலர் 10:42; 17:31; ரோமர் 2:3, 16; 3:6; 14:10; 2 தீமோத்தேயு 4:1; எபிரெயர் 10:30; 1 பேதுரு 1:17; 4:5; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:18; 20:12

152. ரோமர் 3:23

153. லூக்கா 18:13

154. யோவான் 3:17

155. 1 யோவான் 1:7; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5-6; 5:9-10; எபிரெயர் 9:12-15

156. ரோமர் 1:16

157. ரோமர் 5:8-10

158. யோவான் 1:14-17; ரோமர் 5:9, 15; 2 கொரிந்தியர் 8:9; எபேசியர் 1:7; 2:5, 13; தீத்து 2:11

159. 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:10; தீத்து 2:14; 1 யோவான் 2:2; 3:16; 4:10; 1 பேதுரு 2:24; 3:18

நாம் தகுதியில்லாத ஒன்றை வெகுமதியாகப் பெறுவதும் கிருபைதான். தகுதியில்லாத நமக்கு இன்னும் மிக மிக அதிகமாக அருளும் ஒரு கிருபை.¹⁶⁰ இவரே அந்தத் தேவன்,¹⁶¹ கிருபையின் சுவிசேஷத்தில் அறிவிக்கப்படுகிறவர் இவரே.¹⁶²

கிருபையின் சுவிசேஷம் எல்லா மதங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டது. கிறிஸ்தவ மதத்திலிருந்தும் கூட. கிருபை எல்லா மதத்துக்கும் முடிவு. நன்மை செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் உள்ள இடத்தில். இரட்சிப்பையோ நித்திய ஜீவனையோ வெகுமதியாகப் பெறுவதற்காகச் சாதனை செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் உள்ள இடத்தில். இயேசுவில் இந்தச் சாதனை நமக்காக நிறைவேற்றப்படுகிறது. இயேசுவில் எல்லாம் நமக்கு அருளப்படுகிறது. நம்மால் அதைச் சாதிக்க முடியாது. கிருபை இலவசம்; அது சுதந்திரமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது; அதைச் சம்பாதிக்க முடியாது. சிலருக்கு அவர்களுடைய சொந்த, பெரும்பாலும் உணரப்படாத பெருமை தடையாக நிற்கிறது. இந்த மகத்தான கிருபை வரத்தை விசுவாசத்தோடு ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக இருக்கிறது. சாதனையின் கொள்கை நமக்குள் ஊறிப்போயிருக்கிறது. ஒரு மனிதன் கிருபையை ஏற்றுக்கொண்டு, இனி தன்மேலும் தன் சாதனைகளின்மேலும் நம்பிக்கை வைக்காமல் இருப்பது ஒரு திருப்புமுனை, ஒரு விடுதலை. தான் செய்த நன்மைகளைத் தேவனுக்கு முன்பாகவும் மனிதர்களுக்கு முன்பாகவும் ஆதாரமாகக் காட்டாமல் இருப்பதும் அப்படியே.

சுவிசேஷம் தனித்துவமானது. அது இடறலானது. எல்லா மதங்களுக்கும் இரட்சிப்பின் வாக்குறுதிகளுக்கும் அது எதிர்மாறானது. அது பிரகடனம் செய்கிறது: எல்லாரும் பாவினர். சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒருவரே நம்முடைய இரட்சிப்பு. மீட்பு தகுதியற்றவர்களுக்கு

160. லூக்கா 15:22; எபேசியர் 2:7

161. 1 பேதுரு 5:10

162. மீகா 7:18

அருளப்படும் கிருபை வரமாக மட்டுமே கிடைக்கிறது.
இலவசமாக. இதுவே தேவனுடைய ஞானம்.

ஒரு மனிதன் முதன்முறையாகத் தேவனிடம் கேட்கும் அந்த நேரத்தில் மட்டும் கிருபையைப் பெறுவதில்லை. அதுமுதல் அவனுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு மணிநேரத்திலும் கிருபை அவனைப் பின்தொடர்கிறது. கிருபை கிறிஸ்தவத்தின் அடையாளச் சின்னம். அது இல்லாமல் ஒன்றும் நடக்காது. இயேசுவைப் பின்பற்றுதலைக் கிருபை எல்லாப் பக்கங்களிலும் நிரப்பிச் சூழ்ந்துகொள்கிறது. கிருபை நம்மைத் தாங்குகிறது. ஒரு நியாயப்பிரமாணத்தின் கோரிக்கைகளோ ஒரு அடிமை ஓட்டுநரின் கோரிக்கைகளோ அல்ல. கிருபை கோருவதில்லை; அது தன்னையே கொடுக்கிறது. இயேசுவைப் பின்பற்றுதல் கிருபையிலிருந்தே செயல்படுகிறது. வரம் பெற்றவர்களாக, இடைவிடாமல் பெற்றுக்கொள்கிறவர்களாக. இயேசுவைப் பின்பற்றுதலின் தொடக்கத்தையும் கடைசி நாளையும் கிருபை சூழ்ந்திருக்கிறது. அது இல்லாமல் உண்மையையும் இயேசுவைப் பின்பற்றுதலையும் நினைத்துப்பார்க்கவே முடியாது.

தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்

யாருடைய முழு சுபாவமும் அன்பு என்று சொல்ல முடியும்? தீவிரமான, சுயநலமற்ற, தன்னையே பலியாக்கும் அன்பு. அப்படிப்பட்ட ஒருவரை நீங்கள் எப்போதாவது சந்தித்திருக்கிறீர்களா? நான் சந்தித்ததில்லை – நல்ல, முன்மாதிரியான மனிதர்களை நான் அறிந்திருந்தாலும்.

தேவனைக் குறித்து இது சொல்லப்படுகிறது. இந்த அப்பாற்பட்ட, உலகத்துக்கு மேலான, நித்திய அன்பு உண்மையிலேயே இருக்கிறது என்பதற்கான சான்று இயேசுவில் நமக்கு இருக்கிறது. அது நம்முடைய உலகத்தில் வெளிப்பட்டது என்பதற்கான சான்றும். இப்படிப்பட்ட ஒரு தேவனை அறிந்துகொள்ள நாம் தகுதியுள்ளவர்களா?

தேவனுடைய கிருபையைக் குறித்து இப்போதுதான் பார்த்தோம். அவர் கிருபையுள்ளவர். அது நம்முடைய இரட்சிப்பைக் குறிக்கும் தேவனுடைய ஒரு பண்பு! ஆனால்

அவர் ஏன் கிருபையுள்ளவர்? ஏனென்றால் அவர் அன்பின் உருவமாகவே இருக்கிறார்.¹⁶³ கிருபையின் ஊற்று அவருடைய அன்பு. அது ஒரு நதியைப் போல நம்மிடம் பாய்ந்து வருகிறது; மிக ஆழமான இடத்தை அடைந்த பின்புதான் நிற்கிறது.

அவர் எப்போதும் அன்பாகவே இருந்திருக்கிறார். அன்பு கூருவதற்கு அன்புக்கு ஒரு எதிர்ப்பக்கம் தேவை. பிரபஞ்சம் உண்டாவதற்கு முன்பே பிதா குமாரனில் அன்புகூர்ந்தார்.¹⁶⁴ ஒருவரையொருவர் நோக்கியிருக்கும் நித்திய அன்பில் பிதா, குமாரன், ஆவி – திரியேக தேவன் – இருந்தார். தொடக்கமில்லாமல். அவர் தனிமையாகவோ தனியாகவோ இருக்கவில்லை. நாம் நினைக்கக்கூடியதைவிட அவர் அதிகமானவர், பெரியவர். அவருடைய அன்பும் அப்படியே.

ஒரு மனிதன் தான் நேசிப்பவருக்காக எதைப் பலியாக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறான் என்பதைக் கொண்டு அவனுடைய அன்பின் ஆழத்தை அளக்கலாம் என்று வைத்துக்கொண்டால், சவிசேஷத்தின் கதையில் வெளிப்படும் அன்புக்கு இணையே இல்லை. அளவிட முடியாத அன்பினால் கடைசி எல்லை வரை போக ஆயத்தமாயிருந்த ஒரு தேவனுடைய கதை இது. தங்களையே தேவனுடைய சத்துருக்களாக்கிக்கொண்ட மனிதர்களை இரட்சித்து, மீண்டும் சீர்ப்படுத்துவதற்காக.

நம்மேல் உள்ள அன்பினால் பரிசுத்த தேவன் கடைசி எல்லை வரை போனார். குமாரன் நம்முடைய பாவத்தைச் சுமந்தார்.¹⁶⁵ பாவத்துக்குள் அடங்கியிருக்கும் தேவனால் கைவிடப்பட்ட நிலையை அவர் அனுபவித்தார். அதனால்தான் இயேசு சிலுவையில் கூப்பிட்டார்: என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?¹⁶⁶ தேவன் இதற்கு மேல் போக முடியாது. கொல்கொதாவில் கொடுத்ததைவிட அதிகமாக அவரால் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே சிலுவையே தேவனுடைய மிகப்

163. 1 யோவான் 4:7-11

164. யோவான் 17:24

165. 2 கொரிந்தியர் 5:21

166. மாற்கு 15:34

பெரிய வெளிப்பாடு. இதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கும் ஒரு நேசரைக் குறித்து எந்தக் கதையும் சொல்வதில்லை. அதுவும் அதற்குத் தகுதியில்லாத மனிதர்களுக்காக.¹⁶⁷

இந்த அன்பை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது, எப்படி விளக்குவது? நம்முடைய சமுதாயம் இந்தச் சொல்லை அடிக்கடிப் பயன்படுத்துகிறது. அளவுக்கு மிஞ்சியே. ஆனால் அதன் மூலம் அது சரியாக எதைக் குறிக்கிறது? ஒவ்வொருவரையும் அவன் இருக்கிறபடியே ஏற்றுக்கொள்ளும் அன்பு. நிபந்தனையில்லாமல். நியாயந்தீர்க்காத, கண்டிக்காத அன்பு. எல்லாவற்றையும் சகித்துக்கொண்டு, இணக்கத்தைத் தேடும் அன்பு. எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாதது. காதல் உணர்வும் உருக்கமும் நிறைந்தது.

இந்த விவரிப்பு வேதாகமத்தின் அன்பு என்ற கருத்தோடு ஒத்துப்போகிறதா?

அப்படியே இருக்கிறது என்று கற்பனை செய்துபார்ப்போம். மனிதர்கள் செய்யும் எல்லாவற்றையும் தேவன் சகித்துக்கொள்வார். விமர்சிக்கவோ நியாயந்தீர்க்கவோ மாட்டார். அது எங்கே போய் முடியும்? அப்படிப்பட்ட அன்பு உண்மையில் எவ்வளவு அன்புள்ளதாக இருக்கும்?

தேவனுடைய அன்பு நம்மை இருக்கிறபடியே ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று ஒருவர் நம்பினால், நாம் பாவிகள் என்பதை அவர் மறந்துவிடுகிறார். தேவன் விரும்புகிறபடியும் நமக்கு மிகச் சிறந்ததாக இருக்கிறபடியும் நாம் இன்று வாழ்வதில்லை என்பதை மறந்துவிடுகிறார். பெற்றோரின் இடத்தில் உங்களை வைத்துப் பாருங்கள். ஒருவேளை நீங்களே ஒரு தாயாகவோ தகப்பனாகவோ இருக்கலாம். வளர்ந்து பெரியவனான உங்கள் பிள்ளையை நினைத்துப்பாருங்கள். அவன் நல்லதல்லாதவைகளைச் செய்கிறான். தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீங்கு விளைவிப்பவைகளை. மேலும்

167. ரோமர் 5:8

அவன் உங்களோடுள்ள தொடர்பைத் துண்டித்துவிட்டான். அவன் உங்களை வெறுக்கிறான்; ஆதாரமில்லாமல் உங்கள்மேல் குற்றம் சாட்டுகிறான்.

அவன் உங்கள் பிள்ளையாகவே இருக்கிறான். நீங்கள் அவனை நேசிப்பதை நிறுத்துவதில்லை. ஆனால் அவனுடைய வாழ்க்கையில் உள்ள தீமையை நீங்கள் நிராகரிக்கிறீர்கள். நிலைமை இப்படி இருப்பதைக் குறித்து நீங்கள் கோபமும் துக்கமும் அடைகிறீர்கள். கெட்டதை நீங்கள் ஒருபோதும் சரி என்று சொல்லமாட்டீர்கள். மனிதர்களாகிய நம்முடைய அனுபவத்திலும்கூட, அன்பும் நிராகரிப்பும் எப்படியோ ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தவை. தீமையைத் தள்ளி, அதைக் கண்டிப்பது அன்பே.

நாம் இருக்கிறபடியே இருந்துவிடும்படி, தேவன் நம்மை இருக்கிறபடியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நம்மால் சொல்ல முடியுமா? மற்றவர்கள் அதனால் பாடுபட்டாலும் தீங்கு அடைந்தாலும், தேவன் உண்மையிலேயே நம்முடைய வாழ்க்கை முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா?

வரம்புக்குட்பட்ட, அநேக விதங்களில் சுதந்திரமற்ற மனிதர்களாகிய நாம், சமாதானமும் நீதியும் இயல்பாயிருக்கும் ஒரு உலகத்துக்காக ஏங்குகிறோம். பூமியையும் மனிதர்களையும் சிருஷ்டித்தவர் அதற்காக எவ்வளவு ஏங்குகிறார் என்று நினைக்கிறீர்கள்? வெறுப்பைக் குறித்தும், அநீதியைக் குறித்தும், வன்முறையைக் குறித்தும், அவருடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களுக்குப் பாவம் உண்டாக்கும் துன்பத்தைக் குறித்தும் தேவன் கோபங்கொள்ளாவிட்டால், அவர் அன்புள்ள தேவனாக இருக்கமாட்டார். ஈடுபாடில்லாத ஒரு பார்வையாளராக மட்டுமே இருப்பார். மனிதர்களுடைய பாவத்தையும் தீமையையும் தேவன் கண்டித்து நியாயந்தீர்க்காவிட்டால், அவர் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு, மன்னிப்புத் தேடி, அங்கீகரிப்பவராக

இருப்பார். பாவத்தின் அழிக்கும் வல்லமைக்கு அவருடைய பதில் எப்போதும் கோபமும் நியாயத்தீர்ப்புமாகவே இருக்கும்.

தேவனுடைய அன்பு ஒரு பரிசுத்த அன்பு. நாம் பெரும்பாலும் அன்பு என்று புரிந்துகொள்வதிலிருந்து அது வேறுபட்டது. அது தெய்வீகமானது, எல்லையற்றது, நிபந்தனையற்றது. அது தூய்மையானது. செயலற்ற, காதல் உணர்வுள்ள, உருக்கமான அன்பு அல்ல; உறுதியான சித்தமுள்ள, இரட்சிக்கும் அன்பு.

தேவனுடைய அன்பு அவருடைய கோபத்தையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் விலக்குவதில்லை. தேவனுக்கு நன்றி. நம்மை இருக்கிறபடியே ஏற்றுக்கொண்டால்தான் சந்தோஷமாக இருக்க முடியும் என்பதால் அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு “அன்பான கடவுள்” நமக்குக் கிடைப்பதில்லை. வேதாகமத்தின் தேவன் நம்மை மாற்ற விரும்புகிறார், அன்பினால் நம்மை வெளியே கொண்டுவர விரும்புகிறார், தம்மிடம் இழுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார். பாவி மாறுவதற்கு முன்பே அவர் அவனை நேசிக்கிறார். அவனுடைய பாவத்தின் நடுவிலேயே அவனை நேசிக்கிறார்.¹⁶⁸ ஆனால் அவனை மாற்றவும், பரிசுத்தமாக்கவும், இயேசுவைப் போல ஆக்கவும் விரும்புகிறார்.

168. யோவான் 3:16; ரோமர் 5:8; 2 கொரிந்தியர் 5:14; எபேசியர் 2:4-5; தீத்து 3:4-5; 1 யோவான் 4:7-10

காணப்படாத உலகம் - இருளின் சக்திகள்

சிலுவையில் அறையப்படுதலுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை திரும்புவோம். காணப்படாத, தீய சக்திகளும் அதில் முக்கியமாகப் பங்கெடுத்தன. இயேசு தம்முடைய வாழ்நாளில் அவற்றைச் சந்தித்திருந்தார். பலமுள்ள விடுதலையாளராக!¹⁶⁹ அசுத்த ஆவிகளாகிய பிசாசுகளை அவர் துரத்தி, ஓடச்செய்தார். அதன் மூலம் அவற்றின் வல்லமை முடிவுக்கு வருகிறது என்று அவர் பிரகடனம் செய்தார். சுவிசேஷத்துக்கு இந்தச் சக்திகளோடு உறுதியான தொடர்பு உண்டு. அநேகர் நினைப்பதைவிட அதிகமாக.

இந்தச் சக்திகள் யார்? அவை ஏன் இயேசுவின் மரணத்தை விரும்பின? பூமியையும் மனிதர்களையும் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு தேவன் தூதர்களைச் சிருஷ்டித்தார்.¹⁷⁰ அவர்கள் சில நேரங்களில் தேவபுத்திரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.¹⁷¹ இது அவருடைய பரலோகக் குடும்பம். வெவ்வேறு படிநிலைகளில், வெவ்வேறு பணிகளோடு இருக்கும் வெவ்வேறு தூதர்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து பிரபஞ்சத்தை ஆளுகை செய்வதற்காகத் தேவன் அவர்களைத் தமக்கென்று சிருஷ்டித்தார். அவர்கள் அவருடைய ஊழியக்காரர்கள்.¹⁷²

மனிதர்களாகிய நம்மைப் போலவே, அவர்களுக்கும் தங்கள் சிருஷ்டிகருக்கு உண்மையாயிருக்கும் சுதந்திரம் இருந்தது. தூதர்களில் ஒரு பகுதியினர் வேறு விதமாகத் தீர்மானித்தார்கள். தேவன் இல்லாத ஒரு வாழ்வை.¹⁷³ அவர்களுடைய தலைவன் பிசாசு, சாத்தான்.¹⁷⁴ காணப்படாத உலகத்தில் இந்தப் புரட்சி நடந்தபோது, தேவன் அவர்களை

169. மாற்கு 3:27

170. யோபு 38:4-7; சங்கீதம் 148:2, 5; கொலோசெயர் 1:16

171. யோபு 1:6; 38:7; சங்கீதம் 82

172. சங்கீதம் 104:4; தானியேல் 6:22; மத்தேயு 1:20, 24; 16:27; லூக்கா 2:13;

அப்போஸ்தலர் 8:26; 10:7; 12:8; எபிரெயர் 1:7; 13:2

173. 2 பேதுரு 2:4; யூதா 6

174. மத்தேயு 25:41; எபேசியர் 2:2; 1 யோவான் 3:8; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:7-

அழிக்கவில்லை. அதுமுதல் இந்தத் தூதர்களும் தேவபுத்திரரும் சாத்தானுடைய தலைமையின் கீழ், தேவன் செய்யும் எல்லாவற்றுக்கும் எதிராகச் செயல்படுகிறார்கள்.¹⁷⁵ உண்மையாய் நிலைத்திருந்த தூதர்கள் அவர்களுக்கு எதிராக நிற்கிறார்கள்.¹⁷⁶

சக்திகளும் மனிதர்களும்

மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உடனேயே, வஞ்சகனும் மனுஷகொலைபாதகனுமானவன்¹⁷⁷ களத்தில் இறங்குகிறான்.¹⁷⁸ ஆதிசர்ப்பமாகிய சாத்தான்,¹⁷⁹ தேவனை இனி நம்பாமலும் அவருடைய நற்குணத்தைச் சந்தேகிக்கும்படியும் முதல் மனிதர்களை வஞ்சிக்கிறான்.

தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்கள்மேல் சாத்தான் பொறாமைகொண்டான். அவன் அழிக்க மட்டுமே விரும்பினான். பூமியில் தேவனுக்கு மனிதர்களின் ஒரு குடும்பம் இல்லாதபடி தடுக்க விரும்பினான். மனிதர்களைத் தனக்கென்று வைத்துக்கொள்ள விரும்பினான். ஒரு நல்ல தகப்பனாக அல்ல, ஒரு அடிமை எஜமானாகவும் கொடுங்கோலனாகவும். இந்தக் கொள்ளையில் அவன் வெற்றிபெற்றான். பரதீஸ் தோட்டத்தில் நடந்த அந்த நிகழ்வு முதல், மனிதன் தேவனுடைய அருகில் இல்லை.¹⁸⁰

மனிதகுல வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் இந்தக் காணப்படாத சக்திகளின் செல்வாக்கைக் காணலாம். எல்லா ஜனங்களுக்குள்ளும் காணப்படும் எண்ணற்ற விக்கிரக வழிபாடுகளில் இது கண்ணுக்குத் தப்பாமல் தெரிகிறது – சில இடங்களில் இன்றுவரை.¹⁸¹ தேவன் இல்லாமல்,

175. ரோமர் 8:38; 2 கொரிந்தியர் 11:14; 12:7; எபேசியர் 6:10-17; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:13; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13

176. 1 தீமோத்தேயு 5:21; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:11; 7:11; 12:7
177. யோவான் 8:44; 1 யோவான் 3:8, 12

178. ஆதியாகமம் 3:1-7; 2 கொரிந்தியர் 11:3-4
179. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:9

180. ஆதியாகமம் 3:23-24

தேவனைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கும் மனிதர்கள் பிசாசின் ஆவிக்குரிய சிறையிருப்பிலும் கட்டிலும் இருக்கிறார்கள் என்று புதிய ஏற்பாடு தெளிவாக்குகிறது.¹⁸² வெளிப்புறமாக இது தெரிவதில்லை. மனிதர்கள் தாங்களே இதை உணர்வதில்லை. தாங்கள் சுதந்திரமாக இருப்பதாக உணருகிறார்கள். நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும், நம் நடுவிலேயே இருக்கும் காணப்படாத உலகத்தை ஒருமுறை பார்க்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பிருந்தால், அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்படும். தேவனைக் குறித்தும், தங்களைக் குறித்தும், சுவிசேஷத்தைக் குறித்தும் அவர்களுடைய சிந்தனை இருளடைந்திருக்கிறது.¹⁸³ உலகம் உண்மையிலேயே இன்னும் சாத்தானுடைய ராஜ்யமாக இருக்கிறது.¹⁸⁴ இயேசு அவனை இந்த உலகத்தின் அதிபதி என்று அழைக்கிறார்.¹⁸⁵ பவுல் அவனை இந்த உலகத்தின் தேவன் என்று கூட அழைக்கிறார்.¹⁸⁶ உலக நிகழ்வுகளின்மேல் அவனுக்குப் பெரிய வல்லமையும் அழிவுண்டாக்கும் செல்வாக்கும் இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் உலகத்தின் நிலைமையை விளக்குவது கடினம். மனிதனே தீயவனாக இருக்கிறான் என்ற உண்மை அதை இன்னும் மோசமாக்குகிறது, இன்னும் வழியற்றதாக்குகிறது.¹⁸⁷

காணப்படாத உலகம் இவ்வளவு உண்மையானது என்று நீங்கள் நினைத்திருந்தீர்களா? நம்மோடு இவ்வளவு தொடர்புடையது என்று?

சுவிசேஷமும் சக்திகளும்

இயேசு வந்தபோது, தீய சக்திகளின் ஆட்சிப் பகுதியாகிய உலகத்துக்குள் தேவனுடைய ராஜ்யம் உடைத்துக்கொண்டு

181. 1 கொரிந்தியர் 10:20-22

182. அப்போஸ்தலர் 26:18; எபேசியர் 2:1-3; கொலோசெயர் 1:13

183. 2 கொரிந்தியர் 4:3-5

184. மத்தேயு 4:8-10

185. யோவான் 12:31; 14:30; 16:11

186. 2 கொரிந்தியர் 4:4

187. மாற்கு 7:20-23

நுழைந்தது. அது பிசாசுக்கும் அவனுடைய தூதர்களுக்கும் முடிவின் தொடக்கமாயிருந்தது. தேவனுடைய மாபெரும் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியது. இயேசு கலிலேயாவில் சுற்றித்திரிந்தபோது, தாங்கள் யாரோடு தொடர்புகொண்டிருக்கிறோம் என்று பிசாசுகள் அறிந்திருந்தன.¹⁸⁸ மனிதர்களைப் போல அல்ல. காணப்படாத உலகத்திலிருந்தே அவை அவரை அறிந்திருந்தன. அவர் அவற்றின் சிருஷ்டிகராயிருந்தார்.

இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்துக்குப் பின்பு உடனேயே, சாத்தான் அவரைச் சோதிப்பதற்காக வனாந்தரத்தில் அவருக்கு எதிர்ப்பட்டான். இயேசு தன்னைப் பணிந்துகொண்டால், உலகத்தின் ராஜ்யங்களை அவருக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னான். சாத்தான் தன்னுடைய மகிமையைத் தேடுகிறான், தனக்கு வழிபாட்டைத் தேடுகிறான். அதுவே அவனுடைய சுபாவம்.¹⁸⁹ ஆனால் இயேசு அவனை எதிர்த்து நிற்கிறார். ஏதேனில் ஆதாம் செய்ததற்கு மாறாக.¹⁹⁰

தம்முடைய சீஷர்களுக்கும் பிசாசுகளின்மேல் அதிகாரம் பெற்று அவற்றைத் துரத்தும்படி இயேசு அதிகாரம் கொடுத்தார்.¹⁹¹

இல்லை, இவை திகில் கதைகள் அல்ல; வெறும் மனோவியல் நிகழ்வுகளும் அல்ல; இவை அன்றாட வாழ்க்கையின் உண்மை. அங்கே இப்படிப்பட்ட சக்திகள் வெளிப்படுகின்றன. மனிதர்கள் தங்களை அவற்றுக்குத் தீவிரமாகத் திறந்து ஒப்புக்கொடுக்கும் இடங்களில் இன்னும் அதிகமாக.

188. மாற்கு 1:23-24; 3:11; 5:7

189. மத்தேயு 4:1-11; லூக்கா 4:1-13

190. ரோமர் 5:12-21

191. மாற்கு 6:7

சக்திகளும் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டமும்

தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டம் பிசாசுக்கும்

மனிதர்களுக்கும் தெரியாததாயிருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டின் அநேக தீர்க்கதரிசனங்கள் இருந்தும், அதைக் கண்டுகொள்வது கடினமாயிருந்தது.¹⁹² சீஷர்களும் அதைப்

புரிந்துகொள்ளவில்லை. வல்லமையில்லாமல்,

சிங்காசனமில்லாமல், தேவகுமாரன் ஒரு மனிதனாகத்

தோன்றியது அந்தச் சக்திகளைக் குழப்பியது. அந்தச்

சூழ்நிலையில் அவற்றுக்கு இருந்த ஒரே வழி, இயேசுவைக் கொல்லும்படி மனிதர்களைத் தூண்டிவிடுவதுதான்.¹⁹³

ஏனென்றால் மனிதனாக அவர் காயப்படக்கூடியவராகவும்

மரிக்கக்கூடியவராகவும் இருந்தார். ஆகவே அவற்றுக்கு ஒரே

ஒரு இலக்குதான் இருந்தது: அவருடைய மரணம். அதை

அவை அடைந்தன! ஆனால் அவை ஏமாந்துபோயின.

ஏனென்றால் அவருடைய மரணமே அவருடைய வெற்றி.¹⁹⁴

அவருடைய மரணம் மனிதர்களாகிய நமக்காக நடந்த ஒரு பிரபஞ்ச அளவிலான அதிகார மாற்றம்.

மனிதர்களை இருளின் அதிகாரத்திலிருந்து

விடுவிப்பதற்கான மீட்கும்பொருள் அவருடைய மரணம்.

அவருடைய மரணம் மனிதர்களுக்குக் கிருபையையும்

மன்னிப்பையும் கொண்டுவந்தது. விடுதலையை. அந்தக்

காலத்து அடிமைச் சந்தையே இதற்கான படம். மீட்பு என்றால்,

அடிமைத்தனத்திலிருந்து விலைக்கு வாங்கப்பட்டு,

சுதந்திரத்துக்குள் விடுவிக்கப்படுவது. அவர்

உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டதும் தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு

உயர்த்தப்பட்டதும், பாவம், மரணம், பிசாசு ஆகியவற்றின்

அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலைக்குள் செல்லும் வாசல்.

192. 1 கொரிந்தியர் 2:6-9

193. லூக்கா 22:53

194. எபிரெயர் 2:14

நம்முடைய பாவங்களுக்கு மன்னிப்பும், பாவத்தின் அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலையும் நமக்குத் தேவைப்பட்டன. இரண்டும் சிலுவையின் மூலம் நமக்கு அருளப்படுகின்றன.

பிசாசுக்குக் கிருபை என்பதே தெரியாது. அவன் தானே தேவனுடைய கிருபையை அனுபவிப்பதில்லை;¹⁹⁵ மனிதர்களிடமும் அவனுக்குக் கிருபை கிடையாது. அது அவனுடைய சுபாவத்துக்கு அந்நியமானது. தேவனுக்கு எதிரான அவனுடைய கலகம் அவனை முற்றிலும் கசப்பானவனாக்கிவிட்டது.

இப்போது ஒரு மனிதர் தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். மனிதர்களாகிய நமக்காக. நாம் அவரோடு ஒன்றாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.¹⁹⁶ நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறோம்!¹⁹⁷ சக்திகள் தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டன. அவற்றின் காலம் முடிந்துவிட்டது. அவற்றின் நாட்கள் எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் அவை இன்னும் எதிர்த்து நிற்கின்றன; சுவிசேஷத்தைத் தடுப்பதற்காகத் தோற்றுப்போன ஒரு போரை நடத்துகின்றன. மனிதர்கள் விடுவிக்கப்படுவதை இந்தச் சக்திகள் ஒவ்வொரு நாளும் பார்க்கின்றன. சுவிசேஷத்தை விசுவாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும், தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டம் தன் இலக்கை அடையும் என்பதை அவற்றுக்கு நினைப்பூட்டுகிறார். பூமியின் எல்லா ஜனங்களிலிருந்தும் தேவனுக்கு அவருடைய குடும்பம் இருக்கும். இயேசுவின் மூலம் – அவருடைய மரணத்தில் அவையே முக்கியப் பங்கு வகித்தன. இயேசு மரித்த கொல்கொதாவில், தங்களுக்கே தெரியாமல், அவை தங்களுடைய சொந்தக் கல்லறையைத் தோண்டிக்கொண்டன என்றே சொல்லலாம்.

195. எபிரெயர் 2:16

196. எபேசியர் 2:6

197. ரோமர் 8:1; 1 கொரிந்தியர் 1:30

தேவனுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பகைவர்களான சக்திகள் ஆதாரமாகக் காட்டும் கடன் பத்திரம், அந்தக் குற்றப்பத்திரிகை, சிலுவையில் ஆணியடிக்கப்பட்டுக் குலைக்கப்பட்டது.¹⁹⁸ சிலுவையின் மூலம் அவர் சக்திகளின் ஆயுதங்களைப் பறித்து, அங்கே அவற்றை வெளியரங்கமாக அவமானத்துக்குள்ளாக்கினார். உயிர்த்தெழுந்தவராகிய கிறிஸ்துவே இப்போது பிரபஞ்சத்தின் கர்த்தர்.¹⁹⁹ நற்செய்தி இதுதான்: அவர் எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தர். கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர் விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறார்.²⁰⁰ அவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குள் வீடு திரும்புகிறார்.

சுவிசேஷம் என்பது, தேவன் தம்முடைய மனிதர்களைத் திரும்பக் கொண்டு வருகிறார், தமக்கு ஒரு குடும்பம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் என்ற அவருடைய நற்செய்தி. மரணத்திலிருந்தும் தீய சக்திகளிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டவர்களாக. சிலுவை மரணத்தின் மூலம் இயேசு இவை எல்லாவற்றையும் சாத்தியமாக்கினார் என்ற சந்தோஷமான செய்தி அது. பிசாசின் கிரியைகளை அழிக்கவே இயேசு வந்தார்.²⁰¹ அவரோடு அன்பின் தேவ ஆட்சி வந்தது. அவருடைய அன்பின் ராஜ்யத்துக்குள் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டு மாற்றப்படுகிறோம்.²⁰²

சிலுவையின் வெற்றி

ரோமப் படைத்தலைவர்கள் ஆடம்பரமான வெற்றி ஊர்வலத்தில் ரோம் நகருக்குள் பிரவேசித்தார்கள். தோற்கடிக்கப்பட்ட தலைவர்கள் சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டு கூடவே கொண்டுவரப்பட்டார்கள். அவர்கள்

198. கொலோசெயர் 2:14-15

199. மத்தேயு 28:18

200. யோவான் 8:33-36; ரோமர் 6:7, 18, 22

201. 1 யோவான் 3:8

202. கொலோசெயர் 1:13-14

கொல்லப்படுவதற்கு முன்பு, அவர்களை வெளியரங்கமாகக் காட்சிப்பொருளாக்கினார்கள். இந்த உலகத்தின் அதிபதியுடைய ஆட்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்த துரைத்தனங்களின்மேலும் அதிகாரங்களின்மேலும் சிலுவைக்கு உள்ள எதிர்க்க முடியாத வல்லமையைப் பவுல் இப்படித்தான் விவரிக்கிறார்.²⁰³ ஆயுதங்கள் பறிக்கப்பட்டு, அவமானப்படுத்தப்பட்டவர்களாக, அவற்றின் செயல்திறன் போய்விட்டது.

சிலுவையில் அறையப்பட்டவர், காணப்படாத இடைநிலை உலகத்தின் மந்திர சக்திகளிலிருந்து விடுதலையாக்குகிறார். சாத்தான் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டான். அவனுடைய வல்லமை முறிக்கப்பட்டது. இயேசுவைச் சேர்ந்தவர்கள்மேல் அவனுக்கு இனி அதிகாரம் இல்லை.

தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டம் நீண்ட நேரம் நடக்கும் ஒரு சதுரங்க ஆட்டத்தைப் போன்றது. விளையாடுபவர்களில் ஒருவர் ஒரு நகர்த்தலைச் செய்யும் வரை முடிவு நிச்சயமில்லாமல் இருக்கிறது. அந்த நகர்த்தலைப் பார்த்ததும், ஆட்டம் தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று அனுபவசாலி அறிந்துகொள்கிறார். ஆட்டம் இன்னும் தொடர்ந்தாலும்கூட, ஒளிக்கும் இருளுக்கும் இடையிலான போராட்டமும் அப்படியே. ராஜாவைக் கொண்டு செய்யப்படும் தீர்மானமான நகர்த்தல் செய்யப்பட்டுவிட்டது. கொல்கொதாவின் சிலுவையில் முள்முடி அணிந்த ராஜாவைக் கொண்டு, வெற்றி முடிந்தது.

எதிராளியின் செயல்பாடுகள் இப்போது பின்வாங்கும் ஒரு சண்டை மட்டுமே. அவனுக்குக் கொஞ்ச காலமே இருக்கிறது. அவனுடைய முடிவு ஏற்கெனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட காரியம்.

சிலுவையின் தொல்லையே சிலுவையின் வெற்றியாக மாறுகிறது!

203. கொலோசெயர் 2:15

விடுதலை சாத்தியமே

ஆகவே நிச்சயமாயிருங்கள்: நீங்கள் இயேசுவைச் சேர்ந்தவர்களானால், பிசாசுகள் ஓடிப்போக வேண்டும்! நீங்கள் மாந்திரீகத்திலும் அமானுஷ்ய வழிபாடுகளிலும், ஆவிகளிலும் தூதர்களிலும் ஈடுபட்டிருந்தாலும், விடுதலை உண்டு. மன்னிப்பும் உண்டு.

இந்தச் சக்திகள் உங்களை விட்டுவிட விரும்புவதில்லை; விடுதலையாக நீங்கள் எடுக்கும் ஒவ்வொரு முயற்சியையும் முளையிலேயே கிள்ளிவிட விரும்புகின்றன. இயேசு கிறிஸ்துவிடம் ஜெபியுங்கள் – அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுங்கள்! உங்களுக்காக ஜெபித்து உங்களுக்கு உதவும் கிறிஸ்தவர்களைத் தேடுங்கள்.

இந்த அமானுஷ்ய உலகத்தோடு உங்களை இணைக்கும் எல்லாவற்றையும் சத்தமாக மறுதலித்து அவற்றிலிருந்து விலகுங்கள்.

இந்த மாந்திரீக, அமானுஷ்ய காரியங்களோடு உங்களைத் தொடர்புபடுத்தும் எல்லாவற்றையும் அப்புறப்படுத்துங்கள். இப்படிப்பட்ட பழக்கங்களுக்குள்ளும் உறவுகளுக்குள்ளும் உங்களை அறிமுகப்படுத்திய மனிதர்களோடுள்ள எல்லாத் தொடர்பையும் துண்டியுங்கள்.

காணப்படாத உலகம் ஒரு வல்லமையான உண்மை; அதைக் குறைவாக மதிப்பிடக்கூடாது. ஆனால் இயேசு அதிக பலமுள்ளவர்.

சமாதானத்தின் சுவிசேஷம்

தம்முடைய போதகர் சமாதானத்தைப் பிரசங்கித்ததைப் பேதுரு அனுபவித்திருந்தார்.²⁰⁴ யூதர்களுக்கும், யூதரல்லாத ஜனங்களுக்கும் இயேசு சமாதானத்தைக் கொண்டுவந்தார். அந்த இரண்டு பிரிவினருக்கும் இடையிலும். சமாதானம்

204. அப்போஸ்தலர் 10:36

சுவிசேஷத்தின் மையமான, இன்றியமையாத அம்சம்.²⁰⁵ இது தேவனுடைய ஷாலோம். எபிரெய வேதாகமத்தில் இந்த வார்த்தை இப்படித்தான் இருக்கிறது. தேவனுடைய இருதயம் பெரியது, விசாலமானது. அந்த இருதயத்திலிருந்தே சமாதானம் வருகிறது. அதன் அர்த்தம்: முழுமையாயிருத்தல், சுகமாயிருத்தல், சேமமாயிருத்தல், இரட்சிக்கப்பட்டிருத்தல். சுவிசேஷம் மனிதர்களைத் தேவனோடுள்ள சமாதானத்துக்குள் வழிநடத்துகிறது.²⁰⁶ அதன் அர்த்தம்: தேவனோடு ஒப்புரவாகுதல், எல்லாப் பகைமைக்கும் முடிவு.²⁰⁷

தேவனால் அவருடைய பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற நிச்சயத்துக்குள் சுவிசேஷம் நம்மை வழிநடத்துகிறது. இந்த நிச்சயம் தேவனில் வேருன்றியிருக்கிறது. அவர் யார் என்பதிலும், அவர் என்ன செய்தார் என்பதிலும். இந்த அடிப்படையில், உண்மையான, நிலைத்திருக்கும் சமாதானம் இருதயத்தில் பரவுகிறது. அமைதியின்மைக்குப் பதிலாக அமைதி. சமாதானக்கேட்டுக்கும் பயத்துக்கும் பதிலாகச் சமாதானம்.

பெரிய அளவிலும் சிறிய அளவிலும் போர்களும் சண்டைகளும் நிறைந்த நம்முடைய உலகத்துக்குச் சமாதானம் தேவை.²⁰⁸ போர் இல்லாமல் இருப்பது மட்டுமல்ல, போர் நிறுத்தம் மட்டுமல்ல; மனிதர்களை ஒன்றுசேர்த்து ஒன்றாக்கும் சமாதானம்.²⁰⁹ சுவிசேஷம் மனிதர்களுக்கு இடையே சமாதானத்தை உண்டாக்குகிறது. சமாதானம் ஆளுகை செய்யும் மனிதர்களின் ஒரு புதிய சமூகத்தை அது உருவாக்குகிறது.²¹⁰ மனிதனுடைய வன்முறையைத் தேவன் ஒரேதரம் என்றென்றைக்குமாகத் தமக்குள் எள்வாங்கிக்கொண்ட சிலுவையைப் பற்றிய பிரசங்கமே உலக

205. கொலோசெயர் 1:20; எபேசியர் 2:17; 6:15

206. ரோமர் 5:1

207. ரோமர் 5:10; 2 கொரிந்தியர் 5:18

208. தீத்து 3:3

209. மத்தேயு 5:44; 1 யோவான் 4:19

210. எபேசியர் 2:14-22

சமாதானத்துக்கான திறவுகோலாக இருக்கக்கூடுமா?
முதலாவது திருச்சபைக்குள்ளேயே?

சமாதானம் என்றால் என்ன என்று மனிதர்கள் அறிய விரும்பினால், சுவிசேஷத்தின் மூலம் தேவனுடைய சமாதானத்தைப் பெற்றவர்களிடம் அவர்கள் அதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்தச் சமாதானத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்களிடம். அதைப் பகிர்ந்துகொடுக்கிறவர்களிடம். சமாதானம்பண்ணுகிறவர்களிடம். தங்களால் கூடுமானவரை²¹¹ அவர்கள் எல்லா மனிதர்களோடும் சமாதானமாக வாழ்கிறார்கள்.

இயேசுவின் மூலம் எல்லாம் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டு, அவரோடுள்ள சரியான உறவுக்குள் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டன. அவருடைய இரத்தம் என்னும் விலையின் மூலம். கொல்கொதாவில் அவர் மரித்ததன் மூலம். தேவனோடுள்ள சமாதானமும் தேவனுடைய சமாதானமும் உண்மையாகும்படி சிலுவை அவசியமாயிருந்தது.²¹²

இந்தச் சமாதானத்தை நீங்கள் எப்படி அனுபவித்தீர்கள்? அது உங்களுக்குள்ளும் உங்கள் உறவுகளிலும் எதை மாற்றியது?

சுவிசேஷம் – நிறைவேறிய வாக்குத்தத்தம்

வழிதவறிப்போன மனிதகுல வரலாற்றுக்குத் தேவன் திகிலடைந்தோ நம்பிக்கையிழந்தோ கொடுக்கும் ஒரு எதிர்வினை அல்ல சுவிசேஷம். அது தேவனுடைய இருதயத்திலிருந்து வருகிறது; நித்திய காலங்களுக்கு முன்பே வாக்குப்பண்ணப்பட்டது.²¹³ ஆகவே அது எபிரெய வேதாகமத்தில், அதாவது வேதாகமத்தின் முதல் பகுதியாகிய பழைய ஏற்பாட்டில், ஏற்கெனவே ஆழமாக வேரூன்றியிருப்பது

211. ரோமர் 12:18

212. கொலோசெயர் 1:20

213. ரோமர் 16:25-27; 2 தீமோத்தேயு 1:9; தீத்து 1:2

ஆச்சரியம் அல்ல. அங்கே அது வாக்குப்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.²¹⁴ தேவனுடைய இரட்சிப்பின் வரலாறு, அது காலம் நிறைவேறுதல் என்று அழைக்கும் கட்டத்தை நோக்கி எப்படி நகர்கிறது என்று அங்கே விவரிக்கப்படுகிறது. தேவன் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பிய காலம்.²¹⁵ இஸ்ரவேலில் அவருடைய சமகாலத்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் இயேசுவை வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேறுதலாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளவில்லை.²¹⁶ ஆனால் பன்னிரண்டு சீஷர்களாகிய அப்போஸ்தலர்கள் சீக்கிரத்திலேயே அதைக் கண்டுகொண்டார்கள். ஆனாலும் இயேசுவின் மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பின்புதான். அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளிலும் அவர்களுடைய நிருபங்களிலும் உள்ள அவர்களுடைய சுவிசேஷப் பிரசங்கம், பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களால் நிறைந்திருக்கிறது.²¹⁷ அநேக உதாரணங்கள் உண்டு. வேதவாக்கியங்கள், அதாவது பழைய ஏற்பாடு, தம்மைக் குறித்துப் பேசுகிறது என்று இயேசுவே சொன்னார்.²¹⁸ இங்கே பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து மூன்று சிறிய உதாரணங்களும் சில வேதப் பகுதிகளும்.²¹⁹

வேதாகமத்தின் முதல் பக்கங்களிலேயே, மனிதர்கள் தேவனுடைய கட்டளையை மீறின பின்பு, ஆதி சுவிசேஷம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு வாக்குத்தத்தம் இருக்கிறது: உனக்கும் ஸ்திரீக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்: அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவர் குதிங்காலைக் கொத்துவாய்.²²⁰ அன்று

214. ரோமர் 1:1-3; கலாத்தியர் 3:14-16

215. கலாத்தியர் 4:4

216. அப்போஸ்தலர் 13:27, 32

217. அப்போஸ்தலர் 2:25-31; ரோமர் 1:17; 3:21-26; 4:17; 10:8-13; 15:9-13; 1 கொரிந்தியர் 2:9; 2 கொரிந்தியர் 6:2; கலாத்தியர் 3:16; 1 பேதுரு 1:19; 2:6-9

218. யோவான் 5:39; 7:42

219. சங்கீதம் 16:8-10; 22; 31:13; 35:11; 69:4; ஏசாயா 9:2-7; 11:1; 35:4-6; 50:6; 53; மீகா 5:2; சகரியா 11:12; தானியேல் 9:25-26

220. ஆதியாகமம் 3:15

கண்டுகொள்வதற்குக் கடினமாயிருந்தது, இயேசுவின் வெளிச்சத்தில், அவருடைய வாழ்க்கையின் வெளிச்சத்திலும் மரணத்தின் வெளிச்சத்திலும், தெளிவாகிறது. இயேசு மரித்ததன் மூலம் பிசாசைத் தோற்கடித்தார்!²²¹

மனிதகுல வரலாற்றின் கால அளவுகோலில் அநேக ஆண்டுகள் கழித்து, ஆபிரகாம் தன் மனைவி சாராளோடு தோன்றுகிறார். பிள்ளையில்லாத இந்த வயதான தம்பதிக்கு ஒரு மகனைக் குறித்த வாக்குத்தத்தம் கிடைக்கிறது. அவர்கள் இருவரும் சந்தோஷமாயிருக்கும்படி மட்டுமல்ல. இல்லை, ஈசாக்கு என்னும் இந்த மகனில் பூமியின் எல்லா ஜனங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும்.²²² இது இயேசுவில் நிறைவேறும் ஒரு வாக்குத்தத்தம்!²²³

நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு தாவீது இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிறார். தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனிதர். அவர் தேவனுடைய கட்டளைகளை மீறியிருந்தாலும், எப்போதும் தேவனுக்கு உண்மையாய் நிலைத்திருந்தார்; ஒருபோதும் ஒரு விக்ரிசத்தை வணங்கவில்லை. நித்திய சிங்காசனத்தை உடைய ஒரு குமாரனைத் தேவன் அவருக்கு வாக்குப்பண்ணுகிறார்.²²⁴ அது சாலொமோன் மட்டுமல்ல. தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசுவில் அது முழுமையாக நிறைவேறியது. நூற்றாண்டுகள் பழமையான ஒரு முன்னறிவிப்பு அவரில் நிறைவேறுகிறது. ஒரு ராஜா, தாவீதின் அரச வம்சத்தின் நேரடிச் சந்ததியான ஒருவர், இஸ்ரவேலின் மேசியா-ராஜாவாக இருப்பார். என்றென்றைக்கும். அப்படியே நடந்தது.²²⁵ அவர் இப்போது தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் இருக்கிறார்; சீக்கிரத்தில் எல்லாருக்கும் காணக்கூடிய விதத்தில் உலகத்தை அரசாளுவார்.

221. எபிரெயர் 2:14; ரோமர் 16:20; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:9-11; 20:10

222. ஆதியாகமம் 12:3; 22:18; 28:14

223. கலாத்தியர் 3:16

224. 2 சாமுவேல் 7:12-16

225. லூக்கா 3:23-31; ஆதியாகமம் 49:10; எரேமியா 23:5-6; சங்கீதம் 132:11; ரோமர் 1:3;

2 தீமோத்தேயு 2:8; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:5

தன்னைக் குறித்து இத்தனை தீர்க்கதரிசனங்கள் இருக்கின்றன என்று வேறு யாரும் சொல்ல முடியாது. அநேக முன்னறிவிப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் அநேகம் ஏற்கெனவே துல்லியமாக நிறைவேறிவிட்டன. பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் இயேசுவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தேவகுமாரனுடைய சுவிசேஷத்துக்குப் பழைய ஏற்பாடே மிக முக்கியமான சாட்சி.

சுவிசேஷத்தின் நம்பிக்கை

சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒருவர் உயிர்த்தெழு முடியுமானால், நம் எல்லாருக்கும் நம்பிக்கை உண்டு! இது ஒரு நிச்சயமான நம்பிக்கை; ஏனென்றால் சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒருவர் நமக்காக மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்: தேவனுடைய குமாரன். அவர் நமக்கு நம்பிக்கையைத் திரும்பக் கொடுத்தார்!

நம் எல்லாருக்கும் நம்பிக்கைகளும் கனவுகளும் உண்டு. ஒரு கணம் நேரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் விரும்பும் ஒரு

எதிர்காலம், உங்கள் இப்போதைய அனுபவத்தைவிடச் சிறந்த ஒன்றைப் பற்றிய ஒரு தரிசனம் உங்களுக்கு இருக்கிறதா? ஒருநாள் நிஜமாக வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பும் ஒரு நம்பிக்கை?

சுவிசேஷம் ஒரு புதிய தொடுவானத்தைத் திறக்கிறது. நாம் வாழ்வோம்! என்றென்றைக்கும். மரணத்துக்குக் கடைசி வார்த்தை இல்லை. சுவிசேஷம் நம்பிக்கையைப் பரப்புகிறது.²²⁶ ஆகவே நான் அதைப் புதிய சிருஷ்டிப்பின் சுவிசேஷம் என்று அழைக்க விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிறபடியே இருக்கப்போவதில்லை என்று அது வாக்களிக்கிறது.²²⁷ முழு சிருஷ்டிப்பைக் குறித்தும் தேவன் உண்மையான அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்.²²⁸ இது மனிதர்களைப் பற்றியது மட்டுமல்ல, முழுக் கிரகத்தைப் பற்றியது. ஒருபுறம், தேவனுடைய ராஜ்யம் ராஜாவுக்கு ஊழியம் செய்யும் மனிதர்களால் ஆனது. ஆனால் இந்த ராஜ்யம் அமைந்திருக்கும் ஒரு இடமும் உண்டு. அந்த இடம் நம்முடைய பூமி.²²⁹ பிரபஞ்சத்தில் ஒரு சிறு தூசியாகிய இந்தப் பூமிக்கே தேவன் இயேசுவில் வந்தார்.

தேவன் அதைச் சிருஷ்டித்திருந்தார். அது அவருடைய இருதயத்துக்கு நெருக்கமான திட்டம்: எல்லாம் மிகவும் நன்றாயிருந்தது.²³⁰ ஆகவே எதிர்காலத்துக்காகத் தேவன் முற்றிலும் வேறான அல்லது புதிதான ஒன்றை யோசிப்பதில்லை. இல்லை, பூமி எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அப்படியே அவர் அதை மீண்டும் சீர்ப்படுத்துவார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: அவர் அதைப் புதிதாக்குவார்.²³¹ ஒருநாள் அதில் மரணமும், வியாதியும், பசியும் இனி இருக்காது.²³² மனிதன் அழிக்கும் எல்லாமும், மனிதனுக்குத்

226. 1 பேதுரு 1:3-4

227. ரோமர் 8:18-24

228. யோவான் 3:16

229. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:9-10

230. ஆதியாகமம் 1:31

231. ஏசாயா 65:17-19; 66:22

தீங்கு செய்யும் கட்டுக்கடங்காத இயற்கையும், இனி இருக்காது.²³³

நம்பிக்கையில்லாத உடைந்த ஒரு உலகத்தில்,²³⁴
நம்பிக்கையின் சுவிசேஷமே²³⁵ நித்தியமான, அசைக்கப்படாத
ஒரு ராஜ்யத்தை²³⁶ வாக்களிக்கிறது. புதிய வானமும் புதிய
பூமியும் நம்முடைய புதிய வீடாக இருக்கும்.

நம்பிக்கை உயிர்த்தெழுந்தவரில் உறுதியாக
நங்கூரமிடப்பட்டிருக்கிறது. மரித்தவராயிருந்து,
என்றென்றைக்கும் உயிரோடிருக்கிறவரில்.²³⁷ அவர்
மரணத்தின் வல்லமையை உடைத்தெறிந்தார்.²³⁸ அவர் மூலம்
உண்மையான ஜீவனும் அழியாமையும் வெளிச்சத்துக்குக்
கொண்டுவரப்பட்டன.²³⁹ கிறிஸ்துவில், இனி ஒருபோதும்
மரிக்காத அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் ஜீவனை நம்முடைய
ஜீவனாகப் பெற்றிருக்கிறோம். பாவத்தோடு இனி எந்தத்
தொடர்பும் இல்லாத ஜீவன்.²⁴⁰ இதுவே உண்மையான ஜீவன்;
புதிய சிருஷ்டிப்பின் வற்றாத வல்லமை. இயேசுவைப்
பின்பற்றுகிறவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அது ஏற்கெனவே
தொடங்கிவிட்டது.²⁴¹ அவர்கள் புதிய ஜீவனுக்கும் ஜீவனுள்ள
நம்பிக்கைக்கும் மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறார்கள்.²⁴²
கிறிஸ்துவில் அவர்கள் இப்போதே ஒரு புதிய சிருஷ்டி.
ஒருநாள் அவர்கள் புதிய சிருஷ்டிப்புக்குள் வாழ்வார்கள்.²⁴³
மறுருபமாக்கப்பட்ட, அழியாத, மகிமையான ஒரு சரீரம்
அவர்களுக்கு இருக்கும்.²⁴⁴ ஆனாலும் சாவுக்குரிய தங்கள்

232. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:9-17; 21:1, 4-5

233. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:16; 22:3

234. எபேசியர் 2:12; 1 தெசலோனிகேயர் 4:13

235. எபேசியர் 1:18; கொலோசெயர் 1:5, 23

236. 2 பேதுரு 1:11; எபிரெயர் 12:27-28; தானியேல் 2:44; 7:14, 27

237. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:17-18; யோவான் 14:19

238. எபிரெயர் 2:14-15

239. 2 தீமோத்தேயு 1:10

240. ரோமர் 6:9-10

241. 2 கொரிந்தியர் 5:17

242. 1 பேதுரு 1:3

243. 2 பேதுரு 3:13

244. 1 கொரிந்தியர் 15:35-58; பிலிப்பியர் 3:20-21

வாழ்க்கையில் அவர்கள் இருந்த அதே தனித்துவமான, தேவன் விரும்பிய ஆளுமையாகவே இருப்பார்கள்.

தேவன் குறித்திருக்கும் ஒரு காலத்தைப் பற்றிச் சுவிசேஷம் பேசுகிறது.²⁴⁵ அப்போது இயேசு எல்லா மனிதர்களும் காணும்படி மீண்டும் வருவார்.²⁴⁶ மிகுந்த மகிமையோடும் வல்லமையோடும்.²⁴⁷ அவருக்காகக் காத்திருக்கும் எல்லாருக்கும் அது சந்தோஷத்தின் நாளாக இருக்கும். ஏனென்றால் அப்போது நித்திய தேவ ஆட்சி தொடங்கும். அப்போது ஒருபோதும் முடிவடையாத காலம் தொடங்கும். தேவன் தாமே மனிதர்களோடு வாசம்பண்ணும்போது.²⁴⁸ அவர்கள் தேவனைக் காண்பார்கள். கற்பனைக்கெட்டாத சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பார்கள்.²⁴⁹ அன்பின் நித்திய தேவன், திரியேக தேவன், எப்போதும் விரும்பியது சரியாக இதுதான். அப்போது, முன்பு எப்போதும் இருந்ததைவிட இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். பரலோகம், தேவன் தாமே, தம்முடைய மனிதர்களோடு, தம்முடைய குடும்பத்தோடு காணக்கூடிய விதத்தில் வாசம்பண்ணும்படி பூமிக்கு வருவார். என்றென்றைக்கும். நாம் இயேசுவைப் போல இருப்பதன் மூலம் தேவனுடைய சாயலாக இருப்போம்!²⁵⁰

அப்போது பூமி ஒரே ஒரு பெரிய, ஆம், உலகளாவிய பரதீஸாக இருக்கும். ஒரு புதிய, இன்னும் சிறந்த ஏதேன்.²⁵¹ சோதனைக்காரன் அங்கே இனி ஒருபோதும் வரமாட்டான். பாவம் செய்யத் தூண்டும் சோதனை இனி இருக்காது.

அது சலிப்பாகவும் இருக்காது; மாறாக விறுவிறுப்பாக இருக்கும். ஒரு பெரிய சாகசம் நமக்காகக் காத்திருக்கிறது;

245. அப்போஸ்தலர் 17:30-31

246. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:7

247. மாற்கு 8:38; 13:26

248. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:3

249. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:4

250. 1 கொரிந்தியர் 15:49-50; பிலிப்பியர் 3:20-21; 1 யோவான் 3:2

251. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:7; 22:1-5

ஏனென்றால் நாம் எப்போதும் இருக்க வேண்டிய மனிதர்களாக இருப்போம், இருக்க முடியும்.

தேவனுடைய புதிய உலகத்தின் கனவு

தேவனுடைய இந்தப் புதிய உலகத்தைக் குறித்துச் சில நிமிடங்கள் கனவு காண்போம். அதைப் பற்றி நமக்கு அதிகம் தெரியாவிட்டாலும், கெட்டது, எதிர்மறையானது, அழிவுண்டாக்குவது எதுவும் அங்கே இருக்காது. அதே சமயம், தேவன் சிருஷ்டித்தபடி இந்தப் பூமியில் நாம் ஏற்கெனவே அறிந்திருந்த அநேகமும் அங்கே இருக்கும்.

வறுமையும், பசியும், பிழைப்புக்கான போராட்டமும், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயமும் இனி இல்லாத ஒரு உலகம்.

அடிமைத்தனம் இல்லை, ஒடுக்குதல் இல்லை, வன்முறை இல்லை, சூழ்ச்சிக் கையாளுதல் இல்லை, பாகுபாடு இல்லை, அவமானப்படுத்துதல் இல்லை, குற்றங்கள் இல்லை, போர் இல்லை.

வியாதி இல்லை, மரணம் இல்லை; ஆகவே துக்கமும் இல்லை, கண்ணீரும் இல்லை – கண்ணீர் இருந்தால், அது சந்தோஷக் கண்ணீர்.

சுற்றுச்சூழல் மாசு இல்லை, பேரழிவுகள் இல்லை. காவல்துறை இல்லை, வழக்கறிஞர்களும் நீதிமன்றங்களும் இல்லை, மருத்துவமனைகள் இல்லை, மனநல மருத்துவர்களும் உளவியலாளர்களும் இல்லை.

சலிப்பு இல்லை, வீணான அர்த்தத் தேடல் இல்லை, தாழ்வு மனப்பான்மை இல்லை, வெட்கம் இல்லை, வெறுமை இல்லை, அழிவுண்டாக்கும் சார்புநிலைகளும் போதைப் பழக்கங்களும் இல்லை, ஏமாற்றங்கள் இல்லை!

அவற்றுக்குப் பதிலாக இவை இருக்கும்: சமாதானம், மனிதர்களுக்கு இடையே சுயநலமற்ற அன்பு, பரிபூரண நீதி, முழுமையான பரஸ்பர ஏற்பு, மதிப்பு, கவனிப்பு.

எல்லாம் இருக்க வேண்டியபடியே இருக்கும் ஒரு இடம். பொங்கிவழியும் ஜீவனின், பன்முகத்தன்மையின், முன்னேற்றத்தின், சுதந்திரத்தின், சாகசங்களின், படைப்பாற்றலின், இடைவிடாத புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் இடம்; எல்லாம் எப்போதும் புதிதாகவும் புத்துணர்வாகவும் இருக்கும் இடம்.

சோர்வு, உற்சாகமின்மை, களைப்பு ஆகியவற்றுக்குப் பதிலாக, பெலனும், உயிர்த்துடிப்பும், ஊக்கமும் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்.

கற்பனைக்கெட்டாத, பலவிதமான அழகின் இடம்; அதை ஆராய்ந்து கண்டறியலாம். புதிய மனிதர்களை அறிந்துகொண்டு அவர்களோடு கொண்டாடும் இடம்.

காலம் நின்றாவிடும் அல்லது ஒருபோதும் கடந்துபோகாத இடம்! அழகானது வெறும் கடந்த காலமாக அல்ல, எப்போதும் நிகழ்காலமாக இருக்கும் இடம்! நாம் எதையும் தவறவிடாத இடம்.

இப்படி ஒரு இடம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று நாம் நினைத்த இடம்; நம்முடைய இருதயம் எப்போதும் ஏங்கிக்கொண்டிருந்த இடம்.

நிறைவின், மிகச் சிறந்த உணவின், மிக அழகான கலையின், இசையின், மிகச் சிறந்த தொழில்நுட்பத்தின் இடம். இன்று வாழ்க்கையை உருவாக்கும் எல்லாமும் அங்கே பரிபூரண வடிவில் இருக்கும்.

சந்தோஷத்தின் இடம்; ஏனென்றால் சிருஷ்டிகர் எல்லாருக்கும் காணக்கூடிய விதத்தில் மனிதர்களோடு வாசம்பண்ணுகிறார். அவர்கள் அவருடைய பாதுகாப்பிலும், அவருடைய ஆசீர்வாதத்திலும், அவருடைய அன்பிலும் வாழ்கிறார்கள். பிதா, குமாரன், ஆவியாகிய தேவனில் மகிழ்ந்து, அவரை ஆராதித்து, அவரை அறிந்துகொள்கிறார்கள். அவரை நேசிக்கிறார்கள்.

நித்தியமானவருடைய கண்களைப் பார்ப்பது, தேவனை முகமுகமாய்க் காண்பது, மனிதர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பாக்கியம். குறைந்தபட்சம் அப்போது இந்த வார்த்தை எவ்வளவு உண்மையானது என்று புரிந்துகொள்வோம். பயமும் வெட்கமும் இல்லாமல், விடுதலையாக்கப்பட்டவர்களாக, முழு நம்பிக்கையோடு, தேவனுடைய அன்பான கவனிப்பில் என்றென்றைக்கும் வாழ்வதை வேறு எதோடும் ஒப்பிட முடியாது. அவருடைய பார்வை நம்மேல் படும்போது, நாம் எப்போதும் ஏங்கிக்கொண்டிருந்த எல்லையற்ற அன்பு நம்மைச் சந்தித்து, தொட்டு, நமக்குள் பாய்ந்து, நம்மை அணைத்துக்கொள்ளும்.

ஜீவத்தண்ணீரின் ஊற்றிலிருந்து குடிப்பதும், ஜீவவிருட்சத்திலிருந்து இடைவிடாமல் புசிப்பதும். இன்று பரலோகம் என்று அழைக்கப்படும் நித்தியத்துக்கான ஒரு படம் இது.

அங்கே, அவருடைய பிரசன்னத்தில், நாம் எப்போதும் இருக்க வேண்டியவர்களாக இருப்போம். நாமாகவே. தேவன் நம்மை விரும்பி உருவாக்கியபடியே, தனித்தன்மையுள்ளவர்களாக, ஒப்பற்றவர்களாக. அங்கே வேஷமில்லாமல். உண்மையாக.

அங்கே எல்லா மனிதர்களும் மிகச் சிறந்த அர்த்தத்தில், அன்போடும் அக்கறையோடும் பூமியை ஆளுவார்கள்;²⁵² இப்படி முதல் மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியை நிறைவேற்றுவார்கள். சிருஷ்டிப்பின் ஆற்றல்கள் முன்பு ஒருபோதும் இல்லாத விதத்தில் மலரும்படி. கற்பனைக்கெட்டாத படைப்பாற்றலிலும், பன்முகத்தன்மையிலும், செல்வச்செழிப்பிலும், இன்பத்திலும். எல்லாம் தேவனுடைய அன்பால் நிறைந்திருக்கும். ஒன்றாக – பிதா தம்முடைய குடும்பத்தோடு; அவர்களுக்காக அவர் எல்லாவற்றையும் ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறார்.²⁵³ வானமும்

252. ரோமர் 5:17; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:10; 22:5

253. 1 கொரிந்தியர் 2:9

பூமியும் ஒன்றாகின்றன. நம்முடைய பாக்கியத்தை நம்மாலேயே நம்ப முடியாது. 10,000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும்கூட. நாம் என்றென்றைக்கும் இயேசுவோடு இருப்போம். உண்மையான, ஆழமான, ஆர்ப்பரிக்கும் சந்தோஷத்துக்கு முடிவே இருக்காது.²⁵⁴

சுவிசேஷம் என்பது, அங்கே பங்குபெற்று, பெரிய நித்திய விருந்தில் சேர்ந்து கொண்டாடுவதற்கான அழைப்பு.²⁵⁵ இந்தச் செய்தி எல்லா மனிதர்களுக்கும் போகிறது.²⁵⁶ ஒவ்வொருவரும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.²⁵⁷ நுழைவுக் கட்டணம் இல்லை. இயேசு எல்லாவற்றையும் சரிசெய்துவிட்டார்!²⁵⁸

சுவிசேஷம் – இரட்சிப்புக்கான தேவபெலன்

இயேசுவின் எந்தச் சீஷனும் சுவிசேஷத்தைக் குறித்து வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை. அநேகருக்குச் சிலுவை பைத்தியக்காரத்தனமாக இருந்தாலும். இந்தச் செய்திக்கு வல்லமை உண்டு. அது வெடிமருந்தைப் போன்றது.²⁵⁹ சுவிசேஷம் யாருடைய இருதயங்களைத் திறக்கிறதோ, அந்த மனிதர்கள் தங்கள்மேல் செயல்படும் இந்தத் தேவபெலனை அனுபவிக்கிறார்கள். ஒரு மனந்திரும்புதல் நடக்கிறது, ஒரு புதிய வாழ்க்கை தொடங்குகிறது. தேவனுடைய வல்லமையால் மட்டுமே உண்டாக்கக்கூடிய, வாழ்க்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் செயல்படும் ஒரு வாழ்க்கைத் திருப்பம்.²⁶⁰ இந்த வல்லமை இரட்சிக்கிறது; அமானுஷ்யக் கட்டுகளிலிருந்தும் போதைப் பழக்கங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிறது. அநேகர் சரீரத்திலும் ஆத்துமாவிலும் சுகமடைந்தார்கள். உறவுகள் மீண்டும் சீர்ப்படுத்தப்படுகின்றன. சுவிசேஷத்தில் உள்ள

254. சங்கீதம் 16:11

255. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:6-10; 21:6; 22:14-15, 17

256. மத்தேயு 28:19-20; 2 கொரிந்தியர் 5:15

257. மத்தேயு 22:1-14

258. ரோமர் 3:24; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:6; ஏசாயா 55:1

259. ரோமர் 1:16-17

260. 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:5-10

தேவனுடைய வல்லமையை வேறு எதோடும் ஒப்பிட முடியாது. எந்தச் சித்தாந்தத்துக்கும், மதத்துக்கும், தத்துவத்துக்கும் சுவிசேஷத்தைப் போன்ற விளைவுகள் இல்லை.²⁶¹

மனிதர்களாகிய நாம் பெலனற்றவர்களாகவும் வழி தெரியாதவர்களாகவும், நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உதவ முடியாதவர்களாகவும் இருக்கும் இடத்தில்,²⁶² இந்தச் சுவிசேஷம் அற்புதங்களைச் செய்கிறது. மறுபிறப்பின் அற்புதத்தை.²⁶³ சுவிசேஷம் புதிய ஜீவனை உண்டாக்குகிறது. ஒரு குழந்தை பிறப்பதோடு ஒப்பிடக்கூடியது.²⁶⁴

ஒருமுறை ஒரு நாத்திகர், நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு சுவிசேஷகரை, தேவன் இருக்கிறாரா என்பதைக் குறித்த ஒரு விவாதத்துக்கு அழைத்தார். சுவிசேஷகர் சம்மதித்தார்; ஆனால் ஒரு நிபந்தனை வைத்தார்: நாத்திகத்தின் மூலம் நன்மையை நோக்கி வாழ்க்கைத் திருப்பத்தை அனுபவித்த மனிதர்களை அந்த நாத்திகர் தன்னோடு அழைத்து வர வேண்டும். அந்த விவாதம் நடக்கவே இல்லை; ஏனென்றால் நாத்திகத்தின் மூலம் ஒருவரும் புதிய மனிதனாகவில்லை, போதைப் பழக்கங்களிலிருந்தும் அடிமைத்தனங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படவும் இல்லை. மாறாக, அந்தச் சுவிசேஷகர் தம்முடைய சுவிசேஷப் பிரசங்கத்தின் மூலம் விடுதலையாக்கப்பட்டுப் புதிய மனிதர்களான அநேகரை அறிந்திருந்தார்.

சுவிசேஷம் எந்த மனிதனுக்கு முன்பாகவும் நின்றுவிடுவதில்லை. அது எல்லாருக்குமானது. ஆகவே இந்தச் செய்திக்குள் வாசமாயிருக்கும் வல்லமையும் எல்லாருக்குமானது. அது தேவனுடைய வல்லமை; அவருடைய குமாரன் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டதில் வெளிப்பட்ட அதே வல்லமை.

261. யோவான் 8:36; ரோமர் 6:18

262. ரோமர் 5:6

263. யோவான் 3:3; 1 பேதுரு 1:3; தீத்து 3:4-7

264. 1 கொரிந்தியர் 4:15; யாக்கோபு 1:18; 1 பேதுரு 1:23-25

இதுவே இரட்சிப்புக்கான உண்மையான வல்லமை!

சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல்

சுவிசேஷம் மனிதர்களை மாற்றுகிறது. நீங்கள் இதை அனுபவித்திருக்கிறீர்களா? அல்லது மற்றவர்களிடம் கண்டிருக்கிறீர்களா? அது உண்மையான சந்தோஷம். திடீரென்று மனிதர்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கப் பசியடைகிறார்கள். தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்காகப் பசியடைகிறார்கள்.²⁶⁵ தேவனைக் குறித்து அதிகமாக அறிய விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் சுவிசேஷத்தை அறிவதற்கு முன்பு, இந்த ஆர்வம் இருக்கவில்லை. திடீரென்று தேவன் என்ன விரும்புகிறார் என்று கேட்கிறார்கள்.²⁶⁶

சுவிசேஷத்துக்குக் கிடைக்கும் பதில், ஒருபுறம் அலட்சியமோ நிராகரிப்போ. மறுபுறம் விசுவாசம்.²⁶⁷ சுவிசேஷத்தை அறிவளவில் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்வது மட்டுமல்ல,²⁶⁸ முழு மனிதனுடைய தனிப்பட்ட பதில். ஒரே வார்த்தையில்: விசுவாசத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல்.²⁶⁹ இந்தச் செய்தி தங்களுக்குக் கொண்டுவருவதை விசுவாசிப்பதன் மூலம் மனிதர்கள் சுவிசேஷத்தின் அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். அவர்கள் அதை ஒரு கீழ்ப்படிதலின் அடியாக உணராமல், ஒரு வெகுமதியை ஏற்றுக்கொள்வதாகவே உணர்ந்தாலும்.

அவர்கள் தேவனிடத்திற்குத் திரும்புகிறார்கள். தேவன் இல்லாத வாழ்க்கையை உருவாக்கும் எல்லாவற்றையும் விட்டு விலகி. காணக்கூடிய அல்லது காணப்படாத விக்கிரகங்களை விட்டு விலகி.²⁷⁰ தங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள பாவத்தை அடையாளம் கண்டு, அதைத் தங்கள் பரலோகப் பிதாவிடம்

265. 1 பேதுரு 2:2

266. 1 பேதுரு 4:2-3

267. அப்போஸ்தலர் 2:37-41

268. யாக்கோபு 2:19

269. ரோமர் 1:5; 16:26; 1 யோவான் 2:3-4; 3:24; 5:2-3

270. அப்போஸ்தலர் 11:21; 14:15; 1 தெசலோனிகேயர் 1:9-10; 1 பேதுரு 4:3

அறிக்கையிடுகிறார்கள்.²⁷¹ தேவனுடைய கிருபையினால் வரும் மன்னிப்பைப் பற்றிக்கொள்கிறார்கள். இரட்சிப்பையும் சுகத்தையும் அனுபவிக்கிறார்கள். சுவிசேஷம் வல்லமையோடும், மிகுந்த நிச்சயத்தோடும், தெளிவோடும் அறிவிக்கப்படும்போது, அது மனிதர்களை வெளிச்சத்துக்குள் வழிநடத்துகிறது.²⁷² அவர்கள் யார் என்பதையும் தேவன் யார் என்பதையும் அறிந்துகொள்கிறார்கள். வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை முற்றிலும் வேறான பார்வையில் காண்கிறார்கள். தேவனாலேயே உண்டாக்கப்படும் ஒரு மாற்றம் நடக்கிறது – மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குள் கடந்துபோவதைப் போல.²⁷³

இயேசுவின் சீஷராகுதல்

இயேசுவிடம் திரும்புதல் பெரும்பாலும் ஒரு செயல்முறையாக நடக்கிறது. சுவிசேஷத்தின் மூலம் இயேசுவோடு தொடர்புக்கு வரும் மனிதன், விசுவாசத்தில் சிறிய அடிகளை எடுத்துவைக்கத் தொடங்குகிறான். இயேசுவுக்குச் செவிகொடுக்கவும் அவர்மேல் நம்பிக்கை வைக்கவும் தொடங்குகிறான். ஒரு பயணம், ஒரு வளர்ச்சி, ஒரு கற்றல் தொடங்குகிறது. சீஷனாயிருப்பது என்றால் ஒரு மாணவனாக, கற்றுக்கொள்கிறவனாக இருப்பது. இது இந்த வாழ்க்கையில் ஒருபோதும் முடிவடையாத ஒரு செயல்முறை.

அந்நாட்களில் இயேசுவின் சீஷர்கள், அவர் எங்கே போனாலும் அவரைப் பின்பற்றினார்கள். பன்னிருவரைவிட அதிகமான சீஷர்கள் இருந்தார்கள். இயேசு போதகராயிருந்தார்; சீஷர்கள் அவரிடம் கற்றுக்கொண்டார்கள். அவர் சொன்னதைச் செய்வதன் மூலம் அவரைப் போல ஆக வேண்டும் என்று சீஷர்கள் விரும்பினார்கள்.²⁷⁴

271. அப்போஸ்தலர் 19:18-20; 1 யோவான் 1:9; நீதிமொழிகள் 28:13; சங்கீதம் 51

272. 1 தெசலோனிகேயர் 1:5

273. கொலோசெயர் 2:13; 1 யோவான் 3:14

274. யோவான் 8:31

இயேசு இனி அங்கே இல்லாதபோதும், இயேசுவை விசுவாசித்த எல்லாரும் தொடர்ந்து சீஷர்கள் என்றே அழைக்கப்பட்டார்கள். பின்புதான் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.²⁷⁵

சீஷத்துவத்தின் தொடக்கம்

சீஷத்துவமே நம்மைக் குறித்த தேவனுடைய இலக்கு! ராஜாவாகிய இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருக்கு உண்மையாயிருக்கும் மனிதர்கள். இது சில நேரங்களில் கண்ணில் படும்படி தொடங்குகிறது; ஆனால் அடிக்கடி தயக்கத்தோடும் கவனிக்கப்படாமலும் தொடங்குகிறது. இயேசு சொல்வதைச் செய்யவும், விசுவாசத்தில் வளரவும் தேவனுடைய ஆவியானவர் சீஷர்களுக்கு உதவுகிறார். அவர்களுக்குள் சுவிசேஷம், இருதயம் என்னும் நல்ல நிலத்தில் விழுந்து கனி கொடுக்கும்படி வளரும் ஒரு விதையைப் போலச் செயல்படுகிறது.²⁷⁶ ஒருவரிடம் வேகமாக; இன்னொருவரிடம் அதிக நேரம் எடுக்கிறது. விழுந்து, மீண்டும் எழுந்து. இப்படியே புதிய ஆவிக்குரிய ஜீவன் காணக்கூடியதாகிறது.²⁷⁷ சுவிசேஷத்தை மேலும் மேலும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்வது ஒரு கற்றல் செயல்முறையாகவே இருக்கிறது. இது வெறும் மூளையின் காரியமாக அல்ல, அதைச் செய்து, அதை வாழ்வதன் மூலமே நடக்கிறது.

மீண்டும் சொல்லுகிறேன், ஏனென்றால் இது மிகவும் முக்கியம்: இயேசுவைப் பின்பற்றி ஒரு சீஷனாவதே சுவிசேஷத்தின் இலக்கு. சுவிசேஷம் பரலோகத்துக்குள் நுழைவதற்கான அனுமதிச்சீட்டு அல்ல; மறுமையைச் சுட்டிக்காட்டி வெறும் ஆறுதல் சொல்வதும் அல்ல. அது இந்த வாழ்க்கையையே இங்கேயும் இப்போதும் மாற்றும் ஒன்று; பின்பு

275. அப்போஸ்தலர் 11:26

276. மாற்கு 4:20; யோவான் 15:8

277. ரோமர் 6:21-22; 7:4; எபேசியர் 5:9; கொலோசெயர் 1:10; தீத்து 3:14; எபிரெயர் 13:15; 2 பேதுரு 1:8

ஒருநாள் நித்தியத்திலும் மகிமையிலும் தொடர்ந்து பூரணமாக்கப்படும் ஒன்று. நித்திய ஜீவனை இப்போதே வாழ்கிறோம்!

ஒரு மனிதன் இப்போது கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவன் என்று சாட்சியிடும் ஒரு வெளிப்புற அடையாளம் உண்டு: **ஞானஸ்நானம்.**²⁷⁸ இனிமுதல் இயேசு கிறிஸ்துவே தன் வாழ்க்கையின் மீட்பரும் கர்த்தருமாயிருக்கிறார் என்பதை, மனிதர்களுக்கு முன்பாகவும் காணப்படாத உலகத்தின் சக்திகளுக்கு முன்பாகவும், அது வெளியரங்கமாக உறுதிப்படுத்தி முத்திரையிடுகிறது. தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் ஒரு பெரிய வித்தியாசத்தை உண்டாக்குகிறது. அது ஒரு நிலை மாற்றம், ராஜாவாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்த ஒரு அறிக்கை. அது இயேசுவோடுள்ள வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்திலேயே இருக்கிறது. இயேசுவின் சீஷர்கள் எவ்வளவு உண்மையாக இதை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று மனிதர்கள் காணும்படி, அது வெளியரங்கமாக நடக்க வேண்டும்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுவது எப்படி இருக்கும்?

ஒரு சீஷனுடைய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும்? வாழ்க்கையை உருவாக்கும் எல்லாக் காரியங்களையும் அவன் தொடர்ந்து செய்வான்: தூங்குதல், சாப்பிடுதல், வேலை செய்தல், பள்ளிக்குப் போதல் போன்றவை. ஆனால் உள்ளான மனப்பான்மையும் உந்துதலும், வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அயலானைப் பற்றியும் உள்ள பார்வையும் மாறுகின்றன.

தேவனிடமிருந்து வரும் புதிய ஜீவனின் கனிகளாக, இயேசுவின் சீஷர்களுடைய சில அடையாளங்கள் இங்கே. நான் சொல்லும் எல்லாமும் சோதனைக்குள்ளாகிறது, சோதனைக்குள்ளாகவே இருக்கும். கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள

278. மத்தேயு 28:19; மாற்கு 16:16; அப்போஸ்தலர் 2:38-41; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47-48; 16:15, 33; 18:8; ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27; எபேசியர் 4:5; கொலோசெயர் 2:12

புதிய வாழ்வும் போராட்டத்துக்குரியது. எதிர்ப்பு வெளியிலிருந்து மட்டுமல்ல, உள்ளிருந்தும் வருகிறது. நம்முடைய பழைய சபாவம், பழைய பழக்கங்கள், நமக்குள் இருக்கும் பாவம் மீண்டும் தலைதூக்குகின்றன. புதியதெல்லாம் வெறும் கற்பனைதானோ என்று இதைக் குறித்துத் திகிலடைய வேண்டியதில்லை. தேவன் உதவுகிறார், நமக்குள் செயல்படுகிறார். துணையாளராகவும், வல்லமையாகவும், உதவியாளராகவும் அவருடைய ஆவியானவர் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

இயேசுவின் சீஷர்கள் தேவனையும், தங்கள் அயலானையும், ஒருவரையொருவரும் நேசிக்கிறார்கள்!²⁷⁹ தெய்வீக அன்பே என்றென்றைக்கும் மிகப் பெரியதாக இருக்கும்!²⁸⁰ அதற்கு எல்லைகள் இல்லை. இயேசுவின் சீஷர்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் அன்பினால் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படுகிறார்கள்!²⁸¹

சீஷர்கள் ஒருவரையொருவர் கவனித்து, ஒருவருக்காக ஒருவர் அக்கறை காட்டுகிறார்கள்!²⁸² அவர்கள் ஒரு குடும்பம். அவர்கள் ஒரு ஐக்கியம். இது ஒழுங்காக ஆராதனைக்குப் போவதில் மட்டுமல்ல, முழு வாழ்க்கையிலும், அன்றாட வாழ்விலும் வெளிப்படுகிறது.

இயேசுவின் சீஷர்கள் கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில், அப்பம் பிடுகுதலில், இயேசு தங்களுக்காகச் செய்ததை ஒன்றுசேர்ந்து நினைவுகூருகிறார்கள். அவர்கள் இதை ஒழுங்காக, அல்லது எவ்வளவு அடிக்கடி முடியுமோ அவ்வளவு அடிக்கடி செய்கிறார்கள்.²⁸³ தங்கள் ஆராதனைகளுக்கு அவர்கள் ஆலயக் கட்டடங்களைச் சார்ந்திருப்பதில்லை. ஒரு ஆவிக்குரிய குடும்பமாக அவர்கள் வீடுகளில் கூடுகிறார்கள்.

279. மத்தேயு 22:36-40; யோவான் 13:34-35; 15:13-17; 1 கொரிந்தியர் 13:4-7

280. 1 கொரிந்தியர் 13:13

281. யோவான் 13:35

282. அப்போஸ்தலர் 11:29

283. 1 கொரிந்தியர் 11:23-27

இயேசுவின் சீஷர்கள் பரலோகப் பிதாவிடம் ஜெபிக்கிறார்கள், தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தும்!²⁸⁴ தேவனைக் காண்பதுபோல அவரோடு பேசுகிறார்கள். தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தும் செய்யும் ஆராதனையும் துதியும் அவர்களுக்கு மிகுந்த சந்தோஷம்.²⁸⁵

இயேசுவின் சீஷர்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கிறார்கள்!²⁸⁶ இப்படி அவர்கள் தேவனையும் அவருடைய சித்தத்தையும் அறிந்துகொள்கிறார்கள். அவர் தங்களுக்கு அருளியிருப்பதையும்.

இயேசுவின் சீஷர்கள் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கிறார்கள்; சிறிய காரியங்களிலும் பெரிய காரியங்களிலும், அன்றாட வாழ்வில் அவருடைய வழிநடத்துதலையும் அறிவுறுத்தலையும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

இயேசுவின் சீஷர்கள் பாடுபடுகிறார்கள்.²⁸⁷ இயேசு துன்பப்படுத்தப்பட்டதுபோல, அவர்களுக்கும் நடக்கலாம். இது கேலி செய்யப்படுவதிலும், கொடுமைப்படுத்தப்படுவதிலும் தொடங்குகிறது; உலகத்தின் சில நாடுகளில் இன்றும் அது மரணத்தையும் குறிக்கலாம்.²⁸⁸

இயேசுவின் சீஷர்கள் மற்ற மனிதர்களைச் சீஷராக்குகிறார்கள்!²⁸⁹ சுவிசேஷம் மனிதர்களை, ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தை நம்பும் கிறிஸ்தவர்களாக அல்ல; அன்றாட வாழ்வில் இயேசுவைப் பின்பற்றும் சீஷர்களாக்குகிறது. எல்லாவற்றையும் வெறுத்துவிட்டு, ஒவ்வொரு நாளும் தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கிறவர்களாக; மற்ற மனிதர்களைச் சீஷராக்குவதைத் தங்கள் வாழ்க்கையின் இலக்காகக்

284. மத்தேயு 6:5-15; யோவான் 16:26-27; 1 தெசலோனிகேயர் 5:17

285. யோவான் 4:23

286. கொலோசெயர் 3:16; 2 தீமோத்தேயு 3:16; 1 பேதுரு 2:2

287. அப்போஸ்தலர் 14:22

288. யோவான் 15:18-20

289. மத்தேயு 28:18-20

கொண்டவர்களாக. இதையே, இதைத் தவிர வேறொன்றையும் அல்ல, இயேசு விரும்பினார்!²⁹⁰ இயேசுவின் சீஷர்கள் மனிதர்களிடம் வெளியே போகிறார்கள். அவர்கள் தங்களைத் தனிமைப்படுத்திக்கொள்வதில்லை.

வளர்ச்சியின், அறிவின் ஒரு செயல்முறையைக் குறித்து வேதாகமம் பேசுகிறது.²⁹¹ கிறிஸ்தவர்கள் பரிபூரணர்கள் அல்ல. கிறிஸ்தவர்கள் இன்னும் பாவம் செய்கிறார்கள்; ஆனால் பாவம் இனி அவர்களை ஆளுவதில்லை.²⁹² அவர்கள் இனி பாவம் செய்ய விரும்புவதில்லை. தேவன் தங்களுக்கு அருளியிருக்கும் முழுமையான மன்னிப்பில் வாழ்கிறார்கள். இனிமேல் செய்யப்போகும் பாவங்களுக்கும்கூட.²⁹³ தங்கள் பாவங்களை உணர்ந்து, அவற்றைத் தங்கள் பரலோகப் பிதாவிடம் அறிக்கையிடுகிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் விரோதமாகக் குற்றம் செய்திருந்தால், ஒருவருக்கொருவரும் அறிக்கையிடுகிறார்கள்.²⁹⁴ அவர்கள் கிருபையின் கீழ் வாழ்கிறார்கள்,²⁹⁵ நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் அல்ல.²⁹⁶ பத்துக் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வது அவர்களுடைய இலக்கு அல்ல. இயேசுவோடுள்ள வாழ்க்கை இந்தக் கட்டளைகள் கேட்பதைவிட அதிக தூரம் போகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குள் வாழ்வதால் இது சாத்தியமாகிறது.

அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்;²⁹⁷ அவர் அவர்களுக்குள் வாசம்பண்ணி அவர்களை நடத்துகிறார். ஆவியின் நல்ல கனிகள் காணக்கூடியதாவதே அவருடைய இலக்கு.²⁹⁸ இந்தக் கனிகள் முக்கியமாக ஒருவரோடொருவர் நடந்துகொள்ளும் விதத்தில்

290. லூக்கா 14:26-27, 33; அப்போஸ்தலர் 14:21

291. யோவான் 3:30; கொலோசெயர் 1:10; 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:3; 2 பேதுரு 3:18

292. ரோமர் 6:12-14

293. எபிரெயர் 10:14; 1 யோவான் 1:5 – 2:2

294. யாக்கோபு 5:16

295. அப்போஸ்தலர் 13:43

296. ரோமர் 6:14

297. யோவான் 7:39; 14:17; 1 கொரிந்தியர் 2:12; 6:19

298. கலாத்தியர் 5:13-26

வெளிப்படுகின்றன: அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், உண்மை, சாந்தம், இச்சையடக்கம். மொத்தத்தில், இயேசு வாழ்ந்தது இதுவே. அவரைப் போல ஆவதே புதிய வாழ்க்கை இலக்கு.²⁹⁹ நாம் அவர்மேல் நம்பிக்கை வைக்கும்போது, நம்முடைய வாழ்க்கையில் அவர் தோன்றச்செய்து வளரச்செய்யும் தேவனுடைய கனி இது. இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கான வல்லமை பரிசுத்த ஆவியானவரே.³⁰⁰ இந்த ஆவியானவர் நம்முடைய வாழ்க்கையில் தேவனுடைய தனிப்பட்ட பிரசன்னமும் உடனிருப்பும். இது அசாதாரணமானது, இல்லையா? ஆவியானவர் ஆலோசகர், வழிகாட்டும் பயிற்சியாளர், பயிற்றுநர், உதவியாளர், வழிநடத்துகிறவர் – எல்லாம் ஒருவரில். இயேசு இங்கே பூமியில் நம்மோடு இருந்திருந்தால் என்ன செய்திருப்பாரோ, சரியாக அதையே அவர் செய்கிறார்.

ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்யும்படி, தேவனுடைய ஆவியானவர் சீஷர்களுக்கு வரங்களை அருளுகிறார்.³⁰¹

சீஷத்துவம் ஒரு சொகுசுப் பயிற்சி அல்ல, ஒரு உல்லாச நடை அல்ல, சாய்வுநாற்காலிக் கிறிஸ்தவமும் அல்ல. இயேசுவைப் போல வாழ்ந்து ஊழியம் செய்வதே அதன் அர்த்தம். பொறுப்பையும் கொண்டுவரும் ஒரு புதிய வாழ்க்கை முழக்கம். இயேசுவின் சீஷனுக்கு அவருடைய ராஜ்யமும் அவருடைய நீதியுமே எப்போதும் முதலிடத்தில் இருக்கின்றன. மற்ற எல்லாவற்றையும் நம்முடைய பிதா கவனித்துக்கொள்வார் என்று இயேசு சொல்லுகிறார்.³⁰²

என்னைப் பின்பற்றி வா! என்று சொல்ல இயேசுவைத் தவிர வேறு ஒருவருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. அவர் நம்மை அழைக்கும்போது, நம்மால் இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா?

299. 2 கொரிந்தியர் 3:18

300. அப்போஸ்தலர் 13:52; ரோமர் 8:12-17

301. 1 கொரிந்தியர் 12; ரோமர் 12:3-8

302. மத்தேயு 6:33

அது எளிதான வழியாக இருக்காது. செலவைக் கணக்குப்பார்க்கும்படி இயேசு சொல்லுகிறார்;³⁰³ முதல் எதிர்க்காற்றிலேயே காணாமற்போகாத, உறுதியான, உண்மையான, சிந்தித்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை நாம் எடுக்கும்படி. ஜீவனுக்குப் போகும் வழி இடுக்கமானது; அது மேல்நோக்கி ஏறுகிறது. அழிவுக்குப் போகும் விசாலமான வழி தானாகவே நடக்கிறது. இருக்கிறபடியே இருப்பதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை.³⁰⁴

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகப் போராட்டமும் சோதனையும் நிறைந்த நம்முடைய முழு வாழ்க்கைக்கும் இது பொருந்தும்: தேவன் தம்முடைய குமாரனைத் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்காக ஒப்புக்கொடுத்த அந்தக் கணத்தில் அவர்களை எப்படி நேசித்தாரோ, அப்படியே ஒவ்வொரு நேரத்திலும் அவர்களை நேசிக்கிறார்.³⁰⁵

சுவிசேஷத்தை அலட்சியம் செய்தல்

சுவிசேஷம் ஒரு அச்சுறுத்தும் செய்தி அல்ல. அது ஒரு சந்தோஷமான செய்தி! மனந்திரும்புதலின் மூலமாகவும் விசுவாசத்தின் மூலமாகவும் அது தேவனிடத்திற்கு, மன்னிப்புக்கு, விடுதலைக்கு, ஜீவனுக்கு, அர்த்தத்துக்குப் போகும் வழியைத் திறக்கிறது.

ஆனால் சுவிசேஷம் விருப்பம்போல் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல. அநேக உண்மைகளில் ஒன்று அல்ல. இந்தச் செய்தியைக் கேட்கிறவர் ஒரு தீர்மானம் எடுக்கும்படி சவால் விடப்படுகிறார். அதை அலட்சியமாக நடத்தக்கூடாது. எப்படியிருந்தாலும், இந்தச் செய்தி நம்மை இரட்சித்துக் காக்க விரும்புகிறது.

303. லூக்கா 14:28

304. மத்தேயு 7:13-14

305. யோவான் 16:27; 17:23

ஒரு காட்டுத்தீயைக் குறித்தோ, ஒரு சூறாவளியைக் குறித்தோ, மாசுபட்ட குடிநீரைக் குறித்தோ, ஒரு அணை உடைவதைக் குறித்தோ எச்சரிக்கும் ஒரு செய்தியைக் கற்பனை செய்துபாருங்கள். எச்சரிப்பது மட்டுமல்ல, தப்பிக்கும் வழியையும் பாதுகாப்பையும் காட்டும் ஒரு செய்தி. இந்தச் செய்தியை எவ்வளவு தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்? அது மிகைப்படுத்தப்பட்டது, அல்லது உண்மையல்ல, அல்லது மற்றவர்களுக்கு மட்டுமே என்று ஒருவர் தவறாக நினைத்தால் என்ன ஆகும்?

எல்லாம் வெளிச்சத்துக்கு வரும்

உயிர்த்தெழுந்த உலகத்தின் கர்த்தரைக் குறித்துச் சாட்சியிடுவதன் மூலம் இயேசுவின் சீஷர்கள் சுவிசேஷத்தை அறிவித்தார்கள்.³⁰⁶ அவர்மேல் நம்பிக்கை வைத்து, தன் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, தன் வாழ்க்கையை மாற்றும்போது, அவரில் மன்னிப்பு சாத்தியம் என்று அவர்கள் பிரகடனம் செய்தார்கள். அதே சமயம், ஒவ்வொரு மனிதனும் இந்தக் கர்த்தருக்கு முன்பாகக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டிய ஒரு நாள் வருகிறது, அது உறுதியாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவர்கள் எப்போதும் வலியுறுத்தினார்கள். **இயேசுவே எல்லா மனிதர்களுக்கும் நியாயாதிபதி.** ஒவ்வொருவரும் அவருக்கு முன்பாக நிற்பார்கள். கண்ணுக்குக் கண். தேவன், அவருடைய பிதா, நியாயத்தீர்ப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்.³⁰⁷

நாம் செய்த, சொன்ன, நினைத்த எல்லாவற்றுக்கும் கணக்கு ஒப்புவிப்போம். ஆகவே நம்முடைய வாழ்க்கையைக் குறித்துச் சிந்திக்கும்படி ஒரு எச்சரிப்பு! நாம் செய்வது தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதா என்று யோசிக்கும்படி. **எல்லாம் – விதிவிலக்கில்லாமல் எல்லாம் – வெளிச்சத்துக்கு வரும் என்று**

306. அப்போஸ்தலர் 4:2; 8:12, 25, 35, 40; 11:20; 17:18

307. யோவான் 5:22-29

நினைக்கும்போது நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள்? நாம் இரகசியமாக நினைத்ததும் செய்ததும், மனிதர்களுக்குச் செய்ததும், செய்யத் தவறியதும்.

நம் எல்லாருக்கும் உள்ளுக்குள்ளே, இருதயத்திலும் மனசாட்சியிலும், நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம் என்று தெரியும். தேவன் ஒருபோதும் அங்கீகரிக்காதது எது என்று நமக்குத் தெரியும். கற்பனை செய்துபாருங்கள்: கடந்த வாரத்து நம்முடைய எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும், அந்த வாரத்தில் நாம் தொடர்புகொண்ட எல்லாருக்கும் முன்பாக ஒரு திரையில் வெளியரங்கமாகக் காட்ட நாம் ஆயத்தமாயிருப்போமா? நாம் பெரும்பாலும் சம்மதிக்கமாட்டோம்; ஏனென்றால் நமக்குள்ளேயே வைத்துக்கொள்ள விரும்பும் சில காரியங்கள் இருக்கும். சில காரியங்களுக்காக மனிதர்களுக்கு முன்பாகவே வெட்கப்படுகிறோம் என்றால், பரிசுத்த தேவனுக்கு முன்பாக எப்படி இருக்கும்?

மனிதர்களாகிய நமக்கும் தேவனுக்கும் உள்ள உறவில் பாவம் என்ற கேள்வியை வேதாகமம் ஒருபோதும் அற்பமாக்குவதில்லை. எப்படித் திருப்பிப் பார்த்தாலும்: இதுதான் மையப் பிரச்சினை. சந்தோஷம் தரும் செய்தி இதுதான்: கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவர் ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்குப் பயப்பட வேண்டியதில்லை.³⁰⁸ நமக்கு மன்னிக்கப்பட்டிருந்தால், தேவனைச் சந்திக்க இனி நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. கிறிஸ்துவில் அவர் நம்மைத் தம்முடைய பிள்ளைகளாக, தம்முடைய குமாரர்களாகவும் குமாரத்திகளாகவும் ஆக்கியிருக்கிறார்.³⁰⁹ தேவனுடைய பூரண அன்பு பயத்தைப் புறம்பே தள்ளுகிறது!³¹⁰

308. ரோமர் 8:1

309. யோவான் 1:12

310. 1 யோவான் 4:16-19

ஆனால் நான் சுவிசேஷத்தை நிராகரித்தால் என்ன? தேவன் தம்முடைய செய்தியை ஒருவர்மேலும் திணிப்பதில்லை. தீர்மானத்தை அவர் மனிதனிடமே விட்டுவிடுகிறார். அதே சமயம், இந்தச் செய்தியைக் குறித்து அவனை உணர்த்துவதற்கு எல்லாவற்றையும் செய்தாலும். மனிதர்களுடைய இருதயங்களை உணர்த்துவதற்காக அவர் தேடுகிறார், போராடுகிறார்.³¹¹

தண்ணீரில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு உயிர்காக்கும் வளையம் வீசப்படுவதை நினைத்துப்பாருங்கள். மூழ்குகிறவனை இரட்சிக்கப்படும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்ல ஒருவருக்கும் தோன்றாது. ஒரு மனிதன் தன்னைக் காணாமற்போனவனாக உணராவிட்டால், சுவிசேஷம் அவனுக்கு ஒன்றுமில்லாததாகவே இருக்கும். ஆனால் தேவனுடைய ஆவியானவர் மனிதர்களைக் கண்டித்து உணர்த்துவதன் மூலம் சுவிசேஷத்தில் செயல்படுகிறார்.³¹² இருதயங்களைத் திறக்கும் வல்லமை தேவனுடைய வார்த்தைக்கு உண்டு.³¹³

ஆனால் மாயையில் இருக்க வேண்டாம்: சுவிசேஷம் இல்லாமல், கிறிஸ்து இல்லாமல், நாம் காணாமற்போனவர்கள்; ஏற்கெனவே தேவனுடைய கோபத்தின் கீழ் இருக்கிறோம். நடுநிலையான பகுதி என்று எதுவும் இல்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் ஆக்கினைத்தீர்ப்பு இல்லை – கிறிஸ்து இல்லாமல் நாம் நியாயமாகவே தீர்ப்புக்குள்ளாவோம்.

“இல்லை” என்பதிலேயே நிலைத்திருந்தால், அதன் விளைவுகளோடு வாழ வேண்டியிருக்கும். அப்போது பாவத்தோடும் குற்றத்தோடும் தனியாகவே இருக்க வேண்டியிருக்கும். எல்லா நோக்கங்களையும் ஊடுருவிப்

311. லூக்கா 19:10

312. யோவான் 16:8

313. எபிரெயர் 4:12-13

பார்க்கிறவருக்கு முன்பாக ஒருவர் எப்படித் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள விரும்புவார், எப்படி முடியும்?

தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்!³¹⁴ ஆனால் அவர் ஒளியாகவும் இருக்கிறார். முற்றிலும் பரிசுத்தர்.³¹⁵ அவருடைய செய்திக்கு எதிராகத் தீர்மானிக்கிறவர், தேவனுக்கும், இயேசுவுக்கும், அன்பினால் அவர் தனக்காகச் செய்த எல்லாவற்றுக்கும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்கும் எல்லாவற்றுக்கும். இயேசு ஒருமுறை சொன்னார்:

என்னோடிராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்!³¹⁶

தேவனுடைய கோபம்

தேவனுடைய கோபம் என்ற உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருப்பது, ஆபத்தில் இருப்பவருக்கு உதவி செய்யத் தவறுவதைப் போன்றதாக இருக்கும்.³¹⁷ பாவத்தின்மேல் தேவனுக்கு இருக்கும் முழுமையான வெறுப்பைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருப்பது. பாவம் அவருடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தைத் தொடுகிறது. தம்முடைய மனிதர்கள் தேவபக்தியில்லாமல் வாழ்ந்து, அவர் இல்லாமல் அழிவுக்குப் போகிறோம் என்பதைக் காணாமல் இருப்பதைக் குறித்து அவர் துக்கப்படுகிறார்.³¹⁸ உணர்ச்சியில்லாமல் தேவனுடைய அன்பை நினைக்கவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாததுபோல, அவருடைய கோபமும் அப்படியே. ஆனால் இந்தக் கோபமும் தூய்மையானது, பரிசுத்தமானது. அது ஒரு உணர்ச்சிவேகம் அல்ல; மனிதர்களுடைய பாவங்களுக்கு அறிவற்ற, அளவுகடந்த ஒரு எதிர்வினையும் அல்ல. தேவன்

314. 1 யோவான் 3:1; 4:7-8, 16

315. 1 யோவான் 1:5; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:8

316. மத்தேயு 12:30

317. யோவான் 3:36; ரோமர் 1:18; 2:5, 8; 3:5; 5:9; எபேசியர் 2:3; 5:6; கொலோசெயர் 3:5-6; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:16-17; 11:18

318. மாற்கு 3:5

கோபிக்கிறதற்குத் தாமதிக்கிறவர்!³¹⁹ மனிதர்களாகிய நம்மைப் போல அல்ல.

தேவனுடைய கோபம் என்றால், மனிதனை அவனுடைய பாவங்களின் விளைவுகளோடும் பாதிப்புகளோடும் தேவன் அவனிடமே விட்டுவிடுகிறார்.³²⁰ தனியாக விடப்படுவது, நானே உண்டாக்கிக்கொண்ட என் எல்லாப் பிரச்சினைகளோடும் காணாமற்போனவனாக இருப்பது. இதை யாரும் அனுபவிக்க விரும்பமாட்டார்கள்.

கோபம் என்றால், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் என் பாவத்தோடு தேவனுடைய மகிமையான பரிசுத்தத்தைச் சந்திப்பது. மனிதர்களாகிய நாம் மற்ற மனிதர்களுக்கும் அவருக்கும் விரோதமாகச் செய்யும் நம்முடைய பாவங்களுக்குத் தேவன் கொடுக்கும் பதிலே தேவனுடைய கோபம்.

தேவன் கோபங்கொள்ளாவிட்டால், அவர் தேவனாக இருக்கமாட்டார். எல்லா வடிவத்திலும் உள்ள தீமையைச் சகிக்க முடியாததாகக் காணும் தம்முடைய அன்பையே அவர் மறுதலிப்பவராக இருப்பார். கடைசியில், எல்லாவற்றுக்கும் ஆம் என்று சொல்லும் ஒரு கடவுளை யாரும் விரும்புவதில்லை. மனிதர்களால் நீதியை உறுதிசெய்ய முடியாதென்றால், நாம் தேவன்மேல் மட்டுமே நம்பிக்கை வைக்க முடியும். ஆனால் இது மற்றவர்களை மட்டும் குறிக்கவில்லை – ஒவ்வொருவரும் தனக்காகக் கணக்கு ஒப்புவிப்பார்.

கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய ஒப்புரவாக்கும் சித்தத்தைக் குறித்துச் சாட்சியிடுகிறார்கள்;³²¹ ஏனென்றால் அவர்களே அவரை அப்படி அறிந்துகொண்டார்கள்.³²² ஆனால் அவர் நம்முடைய அளவுகோல்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு சாதுவான கடவுள் அல்ல. நம்முடைய அநீதிகளைக் குறித்து

319. யாத்திராகமம் 34:6

320. ரோமர் 1:26

321. 2 கொரிந்தியர் 5:19-20

322. 2 கொரிந்தியர் 5:11

அவர் மௌனமாயிருக்கமாட்டார். அல்லது வெறுமனே அவற்றைக் கண்டும் காணாமல் விட்டுவிடமாட்டார். அவர் நீதியை நிலைநாட்டுவார். நம்முடைய சாத்தியங்களையும் இன்றைய எண்ணங்களையும் மிஞ்சும் அவருடைய சொந்த வழியில்.

தேவனுக்கும் அவருடைய நற்செய்திக்கும் இல்லை என்று சொல்லுகிறவர் – ஒருவேளை பலமுறை கூட – தன்னைத்தானே கடினப்படுத்திக்கொள்கிறார். இப்படி அவர் காணாமற்போகிறார்.³²³ காணாமற்போனவர்; ஏனென்றால் தேவன் கனத்த இருதயத்தோடு இந்த “இல்லை”யை ஏற்றுக்கொள்கிறார். காணாமற்போனவராக இருப்பது என்றால், இருக்க வேண்டிய, இருக்கக்கூடிய இடத்தில் இல்லாமல் இருப்பது. வீட்டில் அல்ல, தனிமையாக, வேற்றவராக. தேவனோடுள்ள தொடர்பு அறுந்துபோயிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரையும் வீட்டுக்குக் கொண்டுவருவதற்காகக் கடைசி வரை அவரைத் தேடிச்செல்லும் ஒரு தேவனோடுள்ள தொடர்பு.³²⁴

சுவிசேஷத்தை நிராகரிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தன் பாவங்களுக்கான நியாயமான தீர்ப்பைப் பெறுவார்.³²⁵ அந்தத் தீர்ப்பு முற்றிலும் நீதியானதாக இருக்கும்.³²⁶ மனிதன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்; ஏனென்றால் தேவன் தம்மைப் பரியாசம்பண்ண விடுகிறவரல்ல.³²⁷ சத்தியத்துக்கும் சுவிசேஷத்துக்கும் கீழ்ப்படியாமல், பிடிவாதமாக எதிர்த்து நின்றவர், கோபத்தையும், உக்கிரத்தையும், உபத்திரவத்தையும், வியாகுலத்தையும் அனுபவிப்பார்.³²⁸ சில நேரங்களில் இந்த வாழ்க்கையிலேயே; ஆனால் மரணத்துக்குப் பின்பு நிச்சயமாக.

323. ரோமர் 2:12; 1 கொரிந்தியர் 1:18; 15:18; 2 கொரிந்தியர் 2:15; 4:3; 2

தெசலோனிக்கேயர் 2:10; 2 பேதுரு 3:9

324. லூக்கா 15:4, 24; யோவான் 3:16; 2 பேதுரு 3:9

325. 2 கொரிந்தியர் 5:10

326. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:11-15; 21:8

327. கலாத்தியர் 6:7-8; எண்ணாகமம் 32:23

328. ரோமர் 2:5-11

பரிகாரம் செய்யப்படாத தன் பாவத்தைக் கண்ணுக்குக் கண் பார்ப்பதும், தன் சொந்தப் பாவத்தை மீண்டும் ஒருமுறை சந்திப்பதும் இப்படித்தான் இருக்கும். இந்த முறை தேவனுடைய பார்வையிலிருந்து. தான் அநீதி செய்த மனிதர்களுடைய பார்வையிலிருந்தும்.

நித்திய ஜீவனும் நரகமும்

மகிமையில் நித்திய ஜீவனைக் குறித்தும்,³²⁹ நித்திய அக்கினியையும் நித்திய தண்டனையையும் குறித்தும் இயேசு பேசுகிறார்.³³⁰ சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் இருக்கும் புறம்பான இருளைக் குறித்து அவர் பேசுகிறார்.³³¹ அழுகையையும் பற்கடிப்பையும் குறித்து.³³²

உண்மையில், நரகத்தைக் குறித்து அடிக்கடிப் பேசுகிறவர் இயேசுவே. அன்பின் உருவமாயிருக்கிற அவரே அதைக் குறித்து அதிகமாகப் பேசினார்.³³³

புதிய ஏற்பாட்டின் மூலமொழியாகிய கிரேக்கத்தில் நரகத்துக்கான வார்த்தை **கெஹென்னா** (Gehenna). அந்நாட்களில் இது ஒரு உண்மையான இடம்; எருசலேமுக்கு அருகில் உள்ள ஒரு பள்ளத்தாக்கு. இயேசுவின் காலத்தில் அது நெருப்பு எப்போதும் எரிந்துகொண்டிருந்த ஒரு குப்பைமேடு. அதே பள்ளத்தாக்கை பென்-இன்னோம் என்று அழைக்கும் எரேமியா தீர்க்கதரிசியையும் இயேசு சுட்டிக்காட்டுகிறார்.³³⁴ இந்த இடம் அதன் விக்கிரக வழிபாட்டுக்குப் பெயர்போனது; அதில் பிள்ளைகளும் பலியிடப்பட்டார்கள். ஆகவே அவமானத்துக்கும் பாவத்துக்கும் அது ஒரு அடையாளச்

329. யோவான் 3:36; 5:24; 6:47, 51; 10:28; 11:26; ரோமர் 5:21; 6:23; 1 யோவான் 2:25; 5:11, 13

330. மத்தேயு 25:34, 41, 46

331. மத்தேயு 8:12; 22:13; 25:30; யோவான் 8:12; 12:46

332. மத்தேயு 8:12; 13:42, 50; 22:13; 24:51; 25:30; லூக்கா 13:28

333. மத்தேயு 5:22-30; 10:28; 18:9; 23:33

334. எரேமியா 7:31; 19:2-7; 32:35; ஏசாயா 66:24

சின்னம். ஆகவே நியாயத்தீர்ப்புக்கும் அழிவுக்கும்.
நாசத்துக்கும் மரணத்துக்கும்.

எப்போதும்போலவே தொடர்ந்து வாழ விரும்புகிறவர், தன் பாவத்திலேயே நிலைத்திருக்க விரும்புகிறவர், இப்படி ஜீவனுக்கு எதிராகத் தீர்மானிக்கிறார். நித்திய ஜீவனின் மகிமையிலிருந்து அவர் விலக்கப்பட்டவராகவே இருக்கிறார். அதுவே தேவனுடைய புதிய உலகத்தில் அவருடைய எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் உரிய ஜீவனும் எதிர்காலமும்.³³⁵

நரகம் ஒரு எச்சரிப்பாகக் கடுமையான படங்களில் விவரிக்கப்படுகிறது. வேதாகமம் அதைக் குறித்து மௌனமாயிருப்பதில்லை. மாறாக: அது ஊக்கமாக எச்சரிக்கிறது. அது “பெரிய பாவிகளுக்கு” மட்டும் அல்ல. ஹிட்லர் (Hitler), ஸ்டாலின் (Stalin), மாவோ (Mao) போன்ற கூட்டக் கொலைகாரர்களை மட்டும் நினைக்க வேண்டாம். கொடூர இன்பம் காண்போரையோ பிள்ளைகளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வோரையோ மட்டும் நினைக்க வேண்டாம். நம்முடைய அளவுகோல்களின்படி ஒரு குற்றமும் அல்லது கொஞ்சக் குற்றமும் செய்யாத ஒரு மனிதனுடைய தீர்ப்பை எவ்வளவு நீதியாகத் தீர்மானிக்கிறாரோ, அவ்வளவு நீதியாகவே தேவன் அவர்களுடைய தீர்ப்பையும் தீர்மானிக்கிறார். வேதாகமம் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது: எல்லாரும் பாவஞ்செய்து, தேவமகிமையற்றவர்களானார்கள்.³³⁶

நரகம் மனிதர்களுக்கு விவரமாக என்ன அர்த்தம் என்பதைக் குறித்து இயேசுவும் வேதாகமமும் மௌனமாயிருக்கிறார்கள். ஆகவே கற்பனைகள் இங்கே பொருத்தமற்றவை. இயேசுவின் வார்த்தைகளே போதுமான எச்சரிப்பு.

நரகத்தைக் குறித்து நீங்கள் வெவ்வேறு கருத்துகளைக் கேட்பீர்கள். அது இல்லவே இல்லை என்று சிலர்

335. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:8, 27; 22:15

336. ரோமர் 3:23

சொல்லுகிறார்கள். காணாமற்போன மனிதர்கள் அங்கே முடிவாக அழிக்கப்படுவார்கள் என்று வேறு சிலர் நினைக்கிறார்கள். மனிதர்கள் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்காகக் கொஞ்சக் காலம் மட்டுமே அங்கே இருந்து, பின்பு எப்படியும் நித்திய ஜீவனுக்குள் வருவார்கள் என்று இன்னும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதைக் குறித்து வேதாகமத்தை வாசியுங்கள்; அடிக்குறிப்புகளில் உள்ள வேதப் பகுதிகளைத் திறந்து பாருங்கள். மிக மோசமானதை, மிக மோசமான நிலையையே எதிர்பாருங்கள். கசப்பான ஏமாற்றம் அடைவதைவிட நல்ல விதத்தில் ஆச்சரியப்படுவது மேலானது.

மனிதர்களுடைய “இல்லை”யைத் தேவன் மதிக்கிறார். அது அவருக்கு வேதனை தந்தாலும், இயேசு எருசலேமைக் குறித்துப் புலம்பியதுபோல அவர் புலம்பினாலும்.³³⁷ அவர்கள் தேவனைவிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டு, தங்கள் நிராகரிப்பின் விளைவுகளையும் தங்கள் பாவங்களின் விளைவுகளையும் சுமப்பார்கள். இதை வேதாகமம் **இரண்டாம் மரணம்** என்று அழைக்கிறது.³³⁸ அவர்கள் தேவன் இல்லாமல் வாழ விரும்பினார்கள்; இப்போது என்றென்றைக்கும் அப்படியே வாழ்வார்கள். “நரகத்தில் தாங்களாக விரும்பி வந்தவர்கள் மட்டுமே இருப்பார்கள்” என்ற கூற்று உண்மை.³³⁹ மரணத்தையோ ஜீவனையோ தெரிந்துகொள்ளும் தெரிவுக்கு முன்பாக மனிதன் நிற்கிறான்.³⁴⁰

இன்றே இரட்சிப்பின் நாள் – நாளை அல்ல!

337. மத்தேயு 23:37

338. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:11; 20:6, 14; 21:8

339. இந்த எண்ணம் சி. எஸ். லூயிஸ் (C. S. Lewis) அவர்களிடமிருந்து வருகிறது: நரகத்தின் கதவுகள் உள்ளிருந்து பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன (“Über den Schmerz” (The Problem of Pain)).

340. உபாகமம் 30:15-19

வேறொரு சுவிசேஷம்

சுவிசேஷம் சத்தியத்தின் வார்த்தை.³⁴¹ தேவனுடைய சத்தியம். சுவிசேஷம் எவ்வளவு அதிகமாகப் பரவியதோ, அவ்வளவு அதிகமாக மூலத்தோடு ஒத்துப்போகாத பதிப்புகள் தோன்றின. நம்முடைய காலக்கணக்கின் முதல் நூற்றாண்டிலேயே, பிரசங்கிக்கும்படி இயேசுவால் நியமிக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலர்கள், சுவிசேஷத்தின் போலிகளைக் குறித்து எச்சரிக்கிறார்கள்.³⁴² அவை மூலத்தைப் போலவே தோன்றுகின்றன; ஏமாற்றும் அளவுக்கு உண்மையானவையாகத் தோன்றலாம்.

அதுபோலவே, அத்தியாவசியமானதை விட்டுவிடும் அல்லது கூட்டிச்சேர்க்கும் சுருக்கப்பட்ட பதிப்புகளும் உண்டு. தவறான, தவறாக வழிநடத்தும் பதிப்புகளும் உண்டு. வழிகாட்டுதலுக்காக இந்த உதாரணங்கள்.

நம்மை நாமே இரட்சித்துக்கொள்ள முடியாது என்பதைச் சுவிசேஷம் உறுதியாகக் காட்டுகிறது. நம்மை நாமே மேம்படுத்திக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் நம்பிக்கையற்றது. தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொண்டு, நற்கிரியைகளின் மூலம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் முயற்சி தோற்றுப்போகிறது.³⁴³

தேவனுடைய கிருபையைக் கொஞ்சம் பெற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய நற்கிரியைகளை அவசியமான கூடுதல் பங்காகச் சேர்ப்பதும் அதுபோலவே பலிக்காது. கிருபையும் கிரியைகளினால் வரும் நீதியும் கலப்பது, அல்லது ஒன்று மற்றொன்றை நிறைவுசெய்வது. எதையாவது நாமே சம்பாதிக்க விரும்புவது எப்படியோ நம்முடைய மனித சுபாவத்தின் ஒரு பகுதி. கிருபையை ஏற்றுக்கொள்வது கடினம். ஆனால் சரியாக அதுவே சுவிசேஷம்!

341. கலாத்தியர் 2:5, 14; எபேசியர் 1:13; கொலோசெயர் 1:5; 1 தீமோத்தேயு 2:4

342. 2 கொரிந்தியர் 11:1-4; கலாத்தியர் 1:6-9

343. ரோமர் 3:20, 28; கலாத்தியர் 2:16; 3:10

மறுபுறம், தேவனுடைய இந்தக் கிருபையின் மதிப்பைக் குறைத்து, அதை மலிவானதாக்கவும் முடியும். சுவிசேஷத்தை உரிமைகொண்டாடி, ஆனால் தன் வாழ்க்கையை மாற்றாதவர் – வேதாகமம் இதை மனந்திரும்புதல், மனமாற்றம் என்று அழைக்கிறது – அதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார். சுவிசேஷம் சுயநலத்திலும் பாவமுள்ள சுயநிறைவிலும் வாழ்வதற்கான இலவச அனுமதிச்சீட்டு அல்ல.³⁴⁴ உயிருள்ள விசுவாசம் எப்போதும் ஆழமான வாழ்க்கைத் திருப்பத்துக்கு வழிநடத்துகிறது.³⁴⁵ கிறிஸ்து கர்த்தராகவும் அதிபதியாகவும் இருக்கும் ஒரு புதிய வாழ்க்கைக்குள் அது வழிநடத்துகிறது.³⁴⁶ புதிய வாழ்க்கை பாவமற்றது அல்ல. பூமிக்குரிய சரீரத்தில் அது ஒருபோதும் அப்படி இருக்காது. ஆனால் ஒரு “முன்பு” உண்டு, ஒரு “பின்பு” உண்டு; சிறிய அல்லது பெரிய செயல்களிலும் வார்த்தைகளிலும் காணக்கூடிய ஒரு மாற்றம் உண்டு. விசுவாசம் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கு எப்படி உரியதோ, அப்படியே நற்கிரியைகளும் உரியவை. நற்கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் செத்தது. உண்மையான விசுவாசம் இருக்கும் இடத்தில், அது நற்கிரியைகளில் காணக்கூடியதாகிறது. இது கிரியைகளினால் வரும் நீதி அல்ல. நற்கிரியைகள் புதிய ஜீவனுக்கான சான்று.

உண்மையான சுவிசேஷத்துக்கு எந்தக் கூடுதல் சேர்க்கைகளும் தேவையில்லை. இயேசு, வேறொன்றுமில்லை – இதுவே செய்தி.

ஆகவே புதிய ஏற்பாடு விவரிக்கிறபடியே நாம் சுவிசேஷத்தைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.³⁴⁷ திரிக்கப்பட்ட சுவிசேஷம் இரட்சிப்பதில்லை!

344. ரோமர் 6:1; 2 பேதுரு 1:9-11

345. யாக்கோபு 2:18-26

346. 2 பேதுரு 2:1; யூதா 4

347. யூதா 3

சுவிசேஷம் எது அல்ல

சுவிசேஷம் ஒரு திருச்சபைக்கோ ஒரு சபைப்பிரிவுக்கோ செய்யப்படும் விளம்பரம் அல்ல. திருச்சபைக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை என்பது அல்ல. எல்லாச் சபைப்பிரிவுகளையும் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் சுவிசேஷத்தைக் கொஞ்சம் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ அறிவிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். விசுவாசத்துக்கு வரும் எல்லாருக்கும் திருச்சபைகள் ஒரு வீடு, ஒரு தாயகம்.

சுவிசேஷம் முதலாவது தன்னை உலகத்தை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு திட்டமாகக் கருதுவதில்லை; அநேக இடங்களில் அது அதற்குப் பெரிதும் பங்களித்தாலும். அது இருதயங்களை மாற்றுவதற்கான ஒரு திட்டம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இயேசுவின் அநேக சீஷர்களுடைய பிறரன்பின் மூலம் அநேகருக்கு உதவி கிடைக்கிறது. மருத்துவமனைகள், சிறுவர் இல்லங்கள், அடிமைத்தன ஒழிப்பு – இவை மனிதர்களில் உருவெடுக்கும் தேவனுடைய அன்புக்குச் சான்றுகள். கிறிஸ்தவர்கள் உப்பைப் போலச் செயல்பட வேண்டும்.³⁴⁸ அநீதியை – உலகளாவிய அநீதியையும் – பெயர்சொல்லி அழைத்து, நீதிக்காக நிற்க வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் சிலுவையின் மூலம் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் இரட்சிக்கப்படுவது, சமுதாயத்தின்மேல் செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஒரு புரட்சிகரமான வல்லமையைக் கட்டவிழ்த்துவிடுகிறது. உலகத்தை நன்மையை நோக்கி மாற்றக்கூடிய ஒரே வல்லமை சிலுவையின் செய்தி. அதைச் செய்ய முடியும் என்று நிரூபித்த ஒரே வல்லமையும் அதுவே. கிறிஸ்துவின் சிலுவை மீண்டும் ஒருமுறை உரத்த சத்தமாகவும் தெளிவாகவும் அறிவிக்கப்பட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.

நடைமுறையில், இயேசு செய்ததுபோலச் செயல்படுவதில் சுவிசேஷம் வெளிப்படுகிறது. கொடுக்க, உதவ, பாதுகாக்க,

348. மத்தேயு 5:13

விடுவிக்க, அறிக்கையிட ஆயத்தமாயிருத்தல். அன்புகூருதல்! அநேக இடங்களில் ஏதோ ஒன்று நன்மையை நோக்கி மாறுகிறது. சுவிசேஷத்தால் மாற்றப்பட்ட மனிதர்களின் மூலம். தேவன் தம்முடைய ஜனங்களின் மூலம் உலகத்தில் செயல்படுகிறார்; ஒருநாள் அவர் எல்லாவற்றையும் புதிதாக்குவார். உலகத்தை மாற்றுவதும், உருமாற்றுவதும், அதன் அரசியல், சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதும் சீஷர்களுடைய தோள்களின்மேல் இல்லை. இயேசு நம்மிடம் ஒப்படைத்த பணியும் ஊழியமும் அது அல்ல.

ராஜ்யத்தின் சீஷர்களில், அவர்களுடைய ஐக்கியத்தில், தேவனுடைய புதிய உலகம் ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது. அவர்கள் ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, மனிதர்களைச் சீஷராக்குகிறார்கள். தாங்கள் வாழும் சமுதாயத்தின்மேல் இதுவே மிகவும் பயனுள்ள செல்வாக்கு.

சுவிசேஷம் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு திட்டமும் அல்ல. அல்லது செல்வம் சேர்ப்பதற்கான திட்டம். சுய மேம்பாடும் அல்ல. நம்மால் முடியாத ஒன்றைத் தேவன் செய்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார் என்ற செய்தியே அது. இந்தக் கன்மலையின்மேல் நாம் நம்முடைய வாழ்க்கையைக் கட்டுகிறோம். நம்முடைய இரட்சிப்பு, இயேசு சிலுவையில் கூப்பிட்டுச் சொன்னதில் தங்கியிருக்கிறது: முடிந்தது! அதற்கு நாம் ஆம் என்று சொல்லுகிறோம்; அதை நன்றியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

செழிப்போ செல்வமோ ஒருபோதும் சுவிசேஷத்தின் வாக்குத்தத்தம் அல்ல. ஒதுக்கப்படுவதாலும் துன்பப்படுத்தப்படுவதாலும், கிறிஸ்தவர்கள் சில நேரங்களில் தங்கள் அயலாரைவிட மோசமான நிலைமையில் கூட இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் எப்போதும் தங்களோடு இருந்து தங்களைப் பராமரிப்பதாக வாக்குப்பண்ணிய தேவன்மேல் அவர்கள் சார்ந்திருக்கலாம்.

இறுதியாக

இது உலகத்தின் மிகச் சிறந்த செய்தியைப் பற்றிய ஒரு மேலோட்டப் பார்வை மட்டுமே. தூக்கிவிடும் ஒரு செய்தி. மன்னிப்பையும் ஏற்பையும் அருளும் செய்தி. இயேசுவின் மூலம் விடுதலையாக்கி, தைரியம் தரும் செய்தி.

இந்தச் செய்தி தனிப்பட்ட விதத்தில் உங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறது? உங்கள் இருதயத்துக்கு? ஒருவேளை இப்போது இருப்பதுபோல நீங்கள் ஒருபோதும் இவ்வளவு அருகில் இருந்ததில்லை. இன்றே இரட்சிப்பின் நாள் – நாளை அல்ல; அப்போது மிகவும் தாமதமாகிவிடலாம்.

சுவிசேஷம், நாணயங்களாகவும் சிறிய நோட்டுகளாகவும் மாற்றிக் கொடுக்கப்படும் ஒரு பெரிய பணநோட்டைப் போன்றது. இந்தச் செய்தியின் உள்ளடக்கத்தை மேலும் மேலும் புரிந்துகொண்டு அதன் ஆழத்துக்குள் செல்ல நேரம் தேவை. இது சிறிய, சில நேரங்களில் பெரிய அடிகளில் நடக்கிறது. நாம் இயேசுவைப் பின்பற்றும்போது. அன்றாட வாழ்வில். விசுவாசத்திலும் கீழ்ப்படிதலிலும் எடுக்கும் ஒவ்வொரு அடியோடும் தான் உண்மையான அறிவு வளருகிறது. ஆகவே இயேசு சொல்வதை நாம் செய்யும்போது மட்டுமே.

தேவன் இரட்சிப்பின் வரலாறாக மாற்றிய உலக வரலாற்றின் மையத்தில் சுவிசேஷம் நிற்கிறது.

ரோமாவில் இருந்த விசுவாசிகள் நீண்ட காலமாக விசுவாசப் பாதையில் நடந்துகொண்டிருந்தாலும், அவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கப் பவுல் விரும்பினார்.³⁴⁹ அதன் மகத்துவத்தையும், அதன் வீச்சையும், நம்முடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கைக்கும் நித்தியத்துக்கும் அதன் விளைவுகளையும் காட்ட அவர் விரும்பினார். அவர் அதை எழுதிவைத்தார்: ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம். சுவிசேஷத்தின் ஒரு நினைவுச்சின்னம்.

349. ரோமர் 1:1-5, 9, 15-17

இந்த நிருபத்தை வாசியுங்கள்!

இனி என்ன?

உங்களைக் குறித்தும் நேரடியாக உங்களிடமும் தேவன் சொன்ன எல்லா நன்மைக்காகவும் அவருக்கு நன்றி சொல்லுங்கள்.

உங்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்தால், எனக்கு எழுதுங்கள்: hj-ronsdorf@t-online.de

மேலும் புத்தகங்கள், கட்டுரைகள், பிரசங்கங்களை என் இணையதளத்தில் காணலாம்: www.hans-joerg-ronsdorf.de

இன்னும் சில முக்கியமான ஆலோசனைகள்:

- வேதாகமத்தை வாசியுங்கள். முடிந்தால் ஒழுங்காக.
- மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வேதாகமத்தை வாசியுங்கள் – அதைக் குறித்து ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேசுங்கள்.
- தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை உங்களுக்கு உயிருள்ளதாகும்படி ஜெபியுங்கள் – அவர் நேரடியாக உங்களோடு பேசுவதுபோல.
- வேதப் பகுதியை வாசியுங்கள்; சத்தமாகவும் பலமுறையும் வாசிப்பது நல்லது.

வேதப் பகுதியிடம் இந்தக் கேள்விகளைக் கேளுங்கள்:

- இந்தப் பகுதிக்கு நீங்கள் என்ன தலைப்பு கொடுப்பீர்கள்?

- இந்தப் பகுதி தேவனைக் குறித்தும் இயேசுவைக் குறித்தும் என்ன சொல்லுகிறது?
- இந்தப் பகுதி மனிதர்களைக் குறித்து என்ன சொல்லுகிறது?
- இந்தப் பகுதியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்கிறோம்?
- நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?
- இந்த வார்த்தை நம்மை எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறது?

ஒன்றுசேர்ந்து ஜெபியுங்கள். நீங்கள் மீண்டும் சந்திக்கும்போது, உங்கள் அனுபவங்களைக் குறித்தும் நடந்தவைகளைக் குறித்தும் பேசுங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவை நேசித்து, அவரைக் கனம்பண்ணி, வேதாகமத்தை மதித்து, வாசித்து, அதைக் கருத்தாய் எடுத்துக்கொள்ளும் கிறிஸ்தவர்களோடு தொடர்பையும் ஐக்கியத்தையும் தேடுங்கள்.

இயேசுவின் சுவிசேஷம் ஒரு நற்செய்தியா? உண்மையில் ஏன்?

கொஞ்சம் நேரம் எடுத்துக்கொண்டு, சுவிசேஷத்தின் தனித்துவத்தை வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து கண்டறியுங்கள்.

எளிமையாகவும் எளிதில் புரியும்படியும், இங்கே முழுமையான பெரிய சித்திரம் பேசப்படுகிறது.